

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были отданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER

HN VAS7 U

9088
9F (5)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF

JOHN HARVEY TREAT

OF LAWRENCE, MASS.

(Class of 1862)

ΕΙΣ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΓΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκασαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ΑΔΕΙΑ

Ἀναγνωρθὴν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ Νῦν ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1863

C9088.9F

J

Treat fund

M H N

M A I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρά τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἴ και κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνων, Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον, καὶ πρὸ τῆ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγίασας, ὡς προειδῶς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον ἢ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοσητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ αὐλιζόμενος· οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ θρηνηδίας ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σε, ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης ἐκ ἡμαύρωσε· τὴν γὰρ ψυχὴν σοι Χριστέ, τῷ πόθῳ συνηρόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντός ἐνεπίμπλατο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦως Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Πρὸ τῆ σε πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἡγίασθης καὶ τῶν ἐθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακράζων· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ο πάντων τὴν γνώσιν προειληφῶς, σοῦ τῆς διανοίας, ταῖς κινήσεις προθεωρῶν, ὡς Ἱερεμία Δεοφάντορ, καθηγητὴν σε λαοῦ προχειρίζεται.

Σαῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικόν, σαφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκὸς, ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ Ποιητῇ σου ποθεινότητος.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ σοὶ Παρθένε, Θεοτόκε ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τεκῆσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἀπάντων δεσπόζουσα.

Ῥοδὴ γ'. Σὶ εἴ τὸ στερέωμα.

Σὸ προκαθηγίασας, τὸν ὑποφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετοῦ, καὶ τοῖς πλανωμέναις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σοῦ τοῖς χεῖλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτιστικὴν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει σε ἀνδείξεν.

Μύρον εὐωδίας σου, μὴ ὑποφέροντες δῆμὸς σε, τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένοι, ἐν τῷ Ἰακκὼ καθείργουσιν. Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Πανάχραντε, ὁ ὑπερέσιος ἀναρχος, Υἱὸς Θεοῦ, συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στρέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Ἦν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ἄνομος λαὸς, σὲ τὸν νόμους δικαίους, κρατύνοντα σοφέ, ὑποβάλλει βορβόρω, ὁσμήν θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δέξασθαι· ὃν ἐδρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαιᾷ, Προφήτα μακάριε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ἐἰσακήκοα Κύριε.

Η ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τοῦ παναγίου καὶ Θεοῦ Πνεύματος, τῇ καρδίᾳ σου ἀσπράψασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνῶς παμμακάρ Θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον πολλοῖς πάθεσιν.

Ο ἑμεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείαις σου εἰρήνευσον, πολυτάραχόν μου βίου κλυδωνα.

Θεοτοκίον.

Ισραὴλ εὐρῶν δέδωκε, τῷ ἡγαπημένῳ Θεῷ νῦν ἅπασαν, ἐπίστημησ τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε ἡμῖν ἔλαμψεν.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισόν ἡμᾶς.

Ο σπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέστειλας, Ἰερεμίαν τὸν ἱερώτατον, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς σε Χριστέ μηνύοντα.

Βέλως ἐκλεκτὸν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἰερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, ὡς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν.

Ο ἅτα καθαρά, διανοίας ἔχων ἔνδοξε, προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφήτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον τὸν γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις, μητρικῆς ἐτίθηγάτο.

ᾠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Εἰλκυσας τὸν φωτισμόν, καὶ τὴν χάριν δαψιλῶς θεοφόρε, πνευματικῶς τὸ στόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐκλάτυνας· καὶ πλησθεὶς κενωκῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὦ Προφήτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίαις, ἐωρακῶς ἐσχάτους, τῆς σταθμοῦς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμῆδόν, βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου, τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ, προεδήλους μυστικῶς θεηγόρε· ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπῆώρησε, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγόν, δῆμος ὁ ἄνομος Ἰουδαίων, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τῆ Πατρὸς, πρὸ αἰῶνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἁγνῆ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιά, πάντες ζησόμεθα, ὡς περ παλαί, Ἰερεμίας προφήτευσεν.

Ὁ Εἰρμός,

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακαλέσσαι.

Ἰκοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Μὴν Μαΐου, ἔχων ἡμέρας λβ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι΄.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Στίχοι.

Ψυχὰι λιθῶδεις, καὶ ξέναι Θεοῦ φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον Θεῖον Ἰερεμίαν.

Πρώτη ἐν Μαΐοιο λίθοις κτάνον Ἰερεμίαν.

Ο θαυμάσιος οὗτος τοῦ Κυρίου Προφήτης, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς μητρὸς ἀγιασθεὶς, ἦν ἐξ Ἀναθῶθ· ἐν δὲ Τάφναις τῆς Αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀποθνήσκει, καὶ τίθεται ἐν τόπῳ τῆς οἰκίσεως Φαραῶ· ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν, εὐεργετηθέντες παρ' αὐτοῦ· πῦξάτο γάρ, καὶ αἱ ὀλοθρεύουσαι αὐτοὺς ἀσπίδες ἀπέψυξαν, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες, οὗς Αἰγύπτιοι μὲν καλοῦσιν Ἐφῶθ, Ἕλληνας δὲ Κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ ἕως τῆς σήμερον ἔρχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοῦ, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι.

Φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἐπιστάς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐτόν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα· καὶ ταῦτα πανταχοῦ κατασπείρας τῆς πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐτῆς, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκείθεν ἀπεδίωξεν, ἀντιστήγαγε δὲ τοὺς ἔφεις τοὺς λεγόμενους Ἀργαλοῦς, οὗς ἐκ τοῦ Ἄργου ἤνεγκεν, ἐκείθεν ἔχοντας τὴν προσηγορίαν.

Δίδωκε δὲ ὁ Προφήτης σημεῖον τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ οἰσθῆναι τὰ εἶδωλα αὐτῶν, καὶ συμπίσειν, διὰ Σωτήρος παιδίου, ἐκ Παρθένου γεννωμένου ἐν φάτνῃ· διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν θεοποιοῦσι παρθένον λεγῶ· καὶ βρέφης ἐν φάτνῃ προτεθέντος, προσκυνοῦσι· Διὰ τοι τοῦτο, καὶ Πτολεμαῖῳ τῷ Βασιλεῖ, ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἔλεγον πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ οὐρίου Προ-

φῆτον τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν, καὶ ἐκδεχόμεθα, εἶπον, τὸ πέρας τοῦ μυστηρίου.

Λέγεται δὲ περὶ τοῦ Προφήτου, ὅτι, πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ, ἤρπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν κατατεθῆναι, καὶ εἶπε τοῖς παρεσῶσιν Ἄπεδ' ἡμῶσι Κύριος ἐκ Σινᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται νομοθετησάει ἐν Σινᾶ ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖου ἡμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. Εἶπε δὲ, ὅτι, τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἄαρὼν μόνος ὁ ἱερεὺς· καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι, οὐχ ἱερέων, οὐδὲ προφητῶν, εἰμὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελύσεται, καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾶ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται, ἐκδεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντα. Ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ ἐσφράγισι τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπισκίασε τὸ ὄνομα, καὶ οὐδεὶς ᾄσκει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνῶναι αὐτὸ δυναίσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἐγένετο μεταξύ τῶν ὀρέων, ἔνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἄαρων, καὶ ἐν νυκτὶ ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. Ἦν δὲ ὁ προφήτης Ἰερემίας τῷ χρόνῳ προβεβηκώς, τὴν ἡλικίαν μικρὸς, εἰς ἐξῆς ἔχων καταλήγον τὸ γένειον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκατεμένῳ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Καὶ τῷ Βατᾶ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει, Βατὰ προπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σὺ νῦν οὐκέτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι, Προφῆτα ταῖς προρρήσεις, πληρωμένας ταῖς σάξ, θεώμενος κραυγάζεις· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον, χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανόθεν φωκίς, φθεγγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγραφῶν ὡς Προφῆτα, οὐκ ἡμαῦρως, τὴν θεῖαν εὐφροσύνην, ἣ ἐκ βρέφους τρανώς, συνήκμασας κραυγάζων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηραν Παρθένου ὑπεισδύναι, ὡς εὐδόκησας, ἀνθρώποις θεῶν σῶσαι, τοὺς Προφῆτας σαφῶς, ἐδίδαξας τὸ θεῖον, Εὐλογητός εἶ, κράζοντας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Ὁ οὐρανοῦς ἐπέβη, γεγηθὼς θεόπνευστε Ἱερεμία, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις, θράνον τῷ Παντά-

νακτος περιπολεύεις, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον. Ἐὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας κήρυξ, ὄραθεις πανεύφημη ἱερωμένως, τὴν τῆς ἀθείας, ἠλεγξας ἀσθένειαν Ἱερεμία, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐμὴν οὐσίαν, ἐκ σὲ ἀνεδέξατο ὁ ζωοδότης, καὶ τῶν πρὶν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάθηνεν ὡς Θεομήτορ. Εὐλογοῦμεν τοίνυν τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Φωτὶ συνανειράθης, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ, τῇ τῆς Θεότητος αἴγλῃ Μακάριε, ἧς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις τρανώς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηραίου, μέχρι καταντήσας, εἰπαυγασμάτων τῶν τῇ δε Θεόπνευστε, ταῦ προβουμένου σοι τέλους σαφῶς ἐπέτυχες.

Τῇ αἴγλῃ τῇ φωσφόρῳ, ἧς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας σὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἱερεμία παμμακάρο πάντα ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σωτηρίας, οἱ πεπιστευκότες, τῷ παναχράντῳ σου τόκῳ γινώσκοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι σὲ ἱκετεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψαίνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐν τυχῇ ἢ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἑορτῇ, ὅρα ἐμπροσθεν, εἰς τὴν Η΄ τοῦ παρόντος μηνός, τὴν διατύπωσιν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Ψάλλεται δὲ ἐν ἢ ἂν ἡμέρᾳ τυχῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεορρήμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποιμνὴν τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱεραργεῖ ἱερώτατε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στερρῶ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἄσειστον, παναΐδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτα, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετὴν πᾶσαν ἠσκήσας, ἐπιμόνως θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἄμιον, ἱεραργεῖς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχηρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος· ὄθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σοῦ τὴν μνήμην, ἱερώς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν Ἐραρῆχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον· ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήρησε, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον τρανῶς καταγγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέρισον· ὧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα, Ἦχος γ΄.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολυάθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς. Πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαχτήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τῆς ἱερῶς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτῷ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στερρότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν νευραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος δύναμιν, ὀριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν, καὶ σαφηνίζων τῆς Θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἢ κρηπίς, σάλπιγξ ἢ εὐχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, ἢ γλῶσσα ἢ ἄξυτάτη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμός, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἢ σαφήνεια· ποιμὴν ἀληθές, ὁ λαμπτήρ ὁ φανότατος· πελεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος· στύλος ὁ σπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος· ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερέσσιον δύναμιν, τρανῶς ἢν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίραις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμία ἀληθῶς κλειζόμενος· τρυγῶν τε ὠραιότητα, σὺν νεοτταῖς ἱεραῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἐνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων ἐνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅπως ἄπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, Ἁγίων λαμπρότητες· ὅπου ὁ ἦχος ὁ Θεῖος, ἑορταζόντων ἀκηχεται· Χριστὸς ἐνθα πέλει, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόδος Νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπωνυμίας, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσει, πλημμυρεῖ τὰ χρυσορρέθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφήν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεωρίας, Τριάδος ἀδαιρέστον κράτος

ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Στυλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ὀρθοδοξίας, Πάτερ ὤπλισας τὴν Ἐκκλησίαν· ταῖς διδαχαῖς σου ταῖς αἱρέσεις ἐξέτεμες· τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν πίστιν τηρήκας· λοιπὸν ἀπόκειται καὶ σοὶ παναοίδιμη, ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως περ ἄστρον ἄδυτον, καὶ μετὰ πότμον, ὧν δογμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διαπαντός, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ως ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κερκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς ταῖς φρένας, ἐν αἰγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλεόντον ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἐκάστοτε τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερσυβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σύ γάρ

μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγαίψα πασι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρνούμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

ᾠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Εξυφανθέντα πόνους σου καὶ ἰδρώσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδῆρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱεουργήσας Χριστῷ.

Ως ταξίαρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὀπλισάμενος. Θεοτοκίον.

Ηκῶσα τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα,

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐτραίνωσας ὡς ἱεράρχης εὐσεβῆς, ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ, μίαν τὴν Θεότητα, ἐν Τριάδι γνωρίζεσθαι, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελούμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν αἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κερκτημένος.

Ανεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου, Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὅσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς ποιμνῆς σου, ἀρειόφρονα πλάνην. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

ᾠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐννοικούντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανεῖς Μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας δισαίθρωσας.

Ταῖς ἱεσῖαις Κύριε τῷ ἱεράρχῃ σου, τοὺς οἰκτιρῆς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν,
ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν
γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείναςαν
Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνήν.

Ὡδὴ 5'. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Παραδειςσον ἀληθῶς ἀπειργάισω, Μάρκα, τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν
αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἰρέσεων,
ἐκτεμῶν ταῖς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδεί-
χθης νοητὸς, καρποδοτῆς εὐσεβῶν διδαγ-
μάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ
πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν με-
τὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γασ-
τρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναϊδίον τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδο-
ξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως
σπῆρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τῆ Πνεύματος
Ὅσιν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Α'θανασίου τὴν κενόρτον μνήμην ἐν ὡδαῖς
οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος
γὰρ Ἄρειον τὸν πλάγιον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν
Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι,
πυρὶ τῶ αἰωνίῳ παραδὲς αὐτὸς κατακαίεσθαι,
ὡς βλασφημήσαντας ἀδικὰ κατὰ τῆς τοῦ Σω-
τῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφῆται προκα-
τήγγελα· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀνακαμι-
δῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἀθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερὴ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνοιξε. Τοῦς
δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀλλοῦς, καὶ τὰς κατὰ
τῶν κακοδόξων ἐνοστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῶ ἀδέκους ἐ-
πιπορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπέστηκεν,
ἀλλὰ τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος
ἐκτίθειται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολ-
λῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν
εἰπομεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐκώνομος, πατρίδα μὴ

ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, πατέρας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀ-
ρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἐτι κομιδῆ, ἅμα παι-
σὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται,
ἐν ἣ παιδιᾷ τινα τοιαῦδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ
διακόνους ἑαυτοῦς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονεῦ-
σιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ δεῖν
Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὗς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσ-
σης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἑφορος
Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθὲν, ὑπερθαυμάζει
μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ θρω-
μῖνα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ δεῖν
μῦθῳ ἐπιχρίσας, τελειοί· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῆ τινα
παραδίδωσιν· εἶτα, πρὸς μίτρον ἡλικίας φθάσαντα, διά-
κονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ
συνεργῶν προλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου
φρονούντας ἀπεκήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίθῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόν-
τος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ
περὶ Εὐσεβίου, τὴν προχειρίσιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πεί-
θουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλεῖα
Χριστιανῶν, ἀπελῆσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἄλλο
Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν
Ἄγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου οἴῳ
Κωνσταντῖνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἔλθων, γραμμασιν ὀ-
χυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνωσὶν
Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔλθόν, ἠρεμεῖν οὐκ εἶα· διὸ
καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζου-
σι Κωνσταντῖνον τὸν τῆς Ἀνατολῆς Βασιλεῖα, σύνοδον Ἐ-
πισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρείσιν ἔλθειν τοῦ Ἀθανά-
σιου. Πολλῶν δὲ οὕτων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου
ἐπιμνησθήσεμαι.

Χεῖρα τιταριχουμένῳ ξυλίῳ λάρνακι δίντες προσκομι-
ζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκεῖναι
τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεθρολλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεῶ
πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος, (ἐκρύπτετο
γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δράμα κατάφορον γί-
νηται,) Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρῆναι μνησεται· καὶ
περιτυχῶν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβού-
σης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεῖσαί γε. Καὶ δὴ πυθνά-
νεται τῶν παρόντων, εἰ τινες εἰν προεγνωκότες τὸν Ἀρ-
σένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἶδεναι, ἀποκα-
λυφάμενος αὐτῶν, Εἰ οὗτος εἶη, προσετίθει τὴν ἐρώτη-
σεν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τῇ δεξιᾷ ὑποδείξας χεῖ-
ρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· Ἰδοὺ ἡ δεξιὰ, Ἰδοὺ ἡ
ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων
οἱ ἐξ Ἀδάμ ἐκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην
δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτῳ μηδεῖς.
Οἱ δὲ, αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν
κριτηρίου ἐξέτισαν, ἐξοργίζουσα δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ.
Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξεσι, καὶ εἰς τινα λάκκου
ζοφώδη καὶ δεινῶς ἀνοδρον καθίει ἑαυτὸν, ἔκταν ἔτος ἐ-
κρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἐπί-
ραν καταίρει. Κώνστας δὲ τῆνικαῦτα ὁ Κωνσταντῖνου ἀ-
δελφός, τὴν ταύτας διεῖπεν ἀρχῶν. Τούτῳ παραβαλὼν ἑ-
μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραχέδι·
οἱ τινες, γραμμασιν τὸν Ἄγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντῖνος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει, ἐ-
κείσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ
τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας δια-
φυγῶν, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κωνστας γρά-
φει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντῖνῳ ἀποκαταστήσαι τῷ θρόνῳ
τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰ μὴ ποιήσῃ τούτο, τὰς
αἰκείους ὄπλους αὐτὸν ἀποκαταστήσαι. Ὁ δὲ Κωνσταν-
τῖνος ἐν ὀρρωδία γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρείῳ

Ἐκκλησία τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντῖος δὲ Ἀυτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφόμενους τὸν Ἅγιον· ὅπερ προηγουμένως ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπεῖν ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τι γυναικίον καταφεύγει, παρθενία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἥτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διώκοντι τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξιῶσιν καὶ Σερρακίαν παρείχεται. Ἐκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῆ φιλότητι γυναικί κρυπτομένῳ ἦνυκτο. Καὶ δὴ Κωνσταντῖος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξί τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μίσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκειται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἢ πόλις συνέδραμιν ἅπανα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, εὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου δέμενος, τοῦτο προηγουμένον προβαλλεται σπεῦδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀνακρίσαντας· ὁ δὲ καὶ αὐθις ἀληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἰλθὼν, πλοῖς ἐπιβάς, πρὸς Θηβαῖδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κακεῖ κρυπτόμενος διελάμβανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐάλεντιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἐῶσαν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου Σολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας μὲν τῶν ὀρθῶν δογματῶν ἀντεχομένους κυρίαις αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ εἰλεῖν Σερμῆν ἐτίθειτο σπευδῆν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἴσασθαι, εἰς τινα πατρῶν τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπιὲ δὲ ἐπέθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρίων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους, καὶ τὰς μακρὰς ὑπορορίας, ἐπὶ δύο καὶ τριασάκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίβου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἑσπερος καὶ Ζωὴ, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανῷ τοῦ Βασιλέως, δούλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀπόικων ὄντων Ῥωμαίων, οἱ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὤνησαν· ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχὰς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβείαις δεσπόταις, οἱ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἰδῶλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκίαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβείαις, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξιόντων, τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν εἰσιν, εἰπεύσης, τῶν δὲ τῷ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βούλωντων, ἡδὴ τῆς μητρὸς συνεπούσης αὐτοῖς, ἐπιβρώσθιντες, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κατάλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπεν ψυχῶν, τύχη δὲ τιμὴ τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμωτέραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν· Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ, φασί, μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις.

Ἐκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Κατάλλου, τίως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἑσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὑστερον δὲ, γενέθλια τοῦ ταχύντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κατάλλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἴνου καὶ κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι, πειρώμενος εἰ μεταλήψονται τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τῷ παραλαβεῖν αὐτοὺς, τοῖς κυσὶ βαλοῦσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κατάλλος ἐπέθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει, καὶ σιδηροῖς δνυξί καταξέισθαι· οἷς ἐπιφώνουσι καὶ παρεθάρουνον οἱ γεννήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους, καὶ πρὸς τὸν μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἐπειτα δὲ κατενιχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον, καὶ τοὺς Ἅγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἐωθὸν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλίβανῳ ἐνηγουμένων, ὡσπερ ψαλλόντων τιῶν, διανοίξαντες, εὐδὲνα εὐρον, εἰμῆ τοὺς Ἅγίους μόνον, ἐν σχήματι καθυδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελείται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῇ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄθλων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· δια τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Καὶ τὰς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοῦσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίῳ ἠλεγξάμενοι κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐννοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς

ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τὴν αἰῶνα.

Ῥοδὴ δ'. Σ' τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Εσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχὴν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκουμένη ἀστράπτεις, ταῖς Δείας ἐμφάσεις Παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωσικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχτης Θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβῆσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Αρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ δρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστατήν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπανα, φρυγανῶδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τῆς βάθεσι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δίς.

Τῆ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπανα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανόρτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Πάινσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινή καὶ ἀλώθητον ὃν ἐκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστερά, ἱεροπρεπῶς εὐφημῶμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας ταῖς φάλαγγας τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ιδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χειρουργικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς Ῥοδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ Ἀγίου Ῥοδὴ δ'.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἀγίου.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον Χριστῷ, ξυνωρὶς ἡ ἐνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν Δείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις στέρξαντες, καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μορφῇ ἀσραπτουσίῃ ὡς σεμνῇ, Μαύρα παμμακάρισε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἡμαυρώσας, τῷ δεινῷ τυράννῃ, καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἐφλέξας, τῶν λεβητῶν ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελιάρ, τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Ισχυῖ Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς ὀβελίσκοις, εἴληφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ὡσὶ τὴν τερπνότητα· καὶ ἐν κρημασίματι, ἀντιστρόφῳ πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τιμόθεε Μαύρας τε τῆς πόνους σέβω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτήν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερός, ἱερώς τιμῶμεν αὐτῶν, ταῖς δείξεσι δεινῶν ὅπως ῥυσθείημεν.

Γερονίκους στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰληφέναι σπεύδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἠρετίσαντο· διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τῆς τῆς σαρκός, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστὸν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεὶς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σε, εἰσεύργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορὰς ἐρρύσατο Ἀγνή· διὰ τοῦτό σε πιστῶς αἰεδοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερώς ὑπανόγων, καὶ φωτίζων καρδίας, γρατιῶτα τῷ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας.

Ενθέῳ πρόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολόμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερώς· διὸ σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανεψυχεν.

Ονοῦς σου νεῖσει πρὸς Θεόν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνετο ὄλως, τῶν σιδηρῶν τὰς δεινάς, προσψάσεις διὰ πυρός, γινόμενας, ἐνδοξε Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Υπάρχων φύσει ἀπαθῆς, ὁ Υἱός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, τῶν παθῶν με, ἄχραντέ ἐρρύσατο. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου » ἀγαθῆ, καὶ σερωσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς » ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσαντες Θεόν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ἡ ἐνδοξὸς Μαύρα· καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βάσανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτίνας ἡλίου, καὶ γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλλων· οὓς πιστεῖ δοξάζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Μεγίστην εὐκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης, τέκνα φωτός, θείου χρηματίσαντες, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Αγίων τάγμασι, συναριθμούμενος, καὶ εὐλογοῦντα πρὸς θείους, νόμους ἔχων ἐνδοξε, τὰς διατρήσεις σταθερῶς, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Υψοῦντες ξυλῶ σε, οἱ ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἐνδοξε Τιμόθεε· ἀλλ' ἐδυναίμου σε Χριστὸς, θείῳ πάθει σεμνυνόμενον.

Ρεόντων ἄστατον, φορὰν Μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντως, καὶ ἑαυτοὺς, πόνους ἐξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, διὰ τῆτων κληρωσόμενοι. Θεοτοκίον.

Αγνείας σκῆνωμα, κατοικητήριον, τοῦ Δεσπότητος τῶν ὄλων, τῶν Προφητῶν, πάντων περιήχημα, θεοχαρίτωτε Ναε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρησον.

Ὡδὴ ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Συζύγου Μαύρα φωτοειδεῖς, λόγοις ἠκροάσθω εὐμενῶς, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀπορρίψαμένη, φῶς ἐχρημάτισας, διὰ τοῦ μαρτυρίου θεομακάριστε.

Τῷ θείῳ Πνεύματι σεαυτὴν, Μαύρα θωρακίσασα σεμνή, πρὸς συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστορος, χαιρούσα ἐξῆλθες, καὶ τοῦτον ἔτρεψας, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους Μάρτυς ἀπειλήσας.

Ενα σε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσα, ἡ Σεμνή, χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὸς τὴν ἀδικον, ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδωνίον, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὡδὴ ς'. Τιοῦ βίου τὴν θαλασσαν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἰστίῳ τοῦ Σταυροῦ, πνευματικῶς πτερήμενοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Υψάσαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστόν, ὁμολογοῦσαν ρίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖς· ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβῆς, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, εὐραμένη σε Μαύρα ἀναψύχουσαν.

Στρεβλούμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τῇ

ἀγάπη τέλεον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε,
τῆς σαρκὸς ἀποθέσει παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Παναγάθε Δέσποινα, τὸν πανάγαθον Θεόν,
ἢ ἐν σαρκὶ κηύσασα, κευκακωμένην πάθε-
σι τὴν ἐμήν, καρδίαν ἀγάθουνον, ἵνα πίστει καὶ
πόθῳ μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθο-
• ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐ-
• δῶ λυμένοι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχοι.

Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ παῖλαι,
Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Οὗτος ὁ ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὧν τῶν Κλη-
ρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑψηγῆς ἦν, ἐκ κόμης
Πεναπέων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀγα-
γόμενος. Οὕτω δὲ διαγενομένων εἰκοσιν ἡμερῶν, διαβλη-
θεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Θεβαίτος Ἀρρίανον· οὗ
προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ὅς τοις Χρι-
στιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀντίφη-
σε δὲ τῷ Ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἠγεῖσθαι αὐτοῦ,
ὑφ' ὧν στηριζέσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι,
τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμειος καλούσης αὐτοὺς εἰς βοή-
θειαν· μηδένα δὲ ἔκοντι τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θά-
νατον. Ὅθεν σίδηρα πεπυρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῦ τοῖς ὤ-
σιν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακίσει ε-
ξέπεσον. Εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστρα-
γάλους, καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι, καὶ κρη-
μῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες.

Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαύ-
ραν ἀπατήσασα ἐλπίσας ὁ Ἡγεμὼν, ἐπειθε διὰ κολακτικῶν
κοσμησαμένην, Σαραπίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ δὲ
οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἁγίου πειθεῖσα παραι-
νέσει, τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολό-
γησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ τοὺς
δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι· ἐν
ᾧ μείνασα ἀφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ Ἡγεμόνι, ὡς
οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη·
ὅθεν ἐπιρραντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελύει. Τῆς
δὲ Ἁγίας τῆ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λίθου, καὶ ἐπι-
βαλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, σπέρρῳ τὸ δῆμα τοῦ
Ἡγεμόνος. Ἐπὶ τούτῳ οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους,
καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῆ ἀναρτήσει, ἀλλήλους
παρήκουσιν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι, καὶ μὴ
υἰοῦναι συνεβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ
Κυρίῳ παρέδωκαν.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἰκοτάσει ἔλθειν τὸν διάβολον τῆ Ἁ-
γία Μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένη, καὶ ὀρέγειν ποτή-
ριον, μέλιτος καὶ γάλακτος ἐμπλεῶν, πιεῖν προτρεπόμενον,

τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπώσασθαι· καὶ πάλιν, ἐπὶ ποταμὸν ἀ-
γαγεῖν, ρέοντα τοὺς προοφθέντας χυμοὺς (τὸ μέλι δηλ.
καὶ τὸ γάλα), καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν· Οὐκ
ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου, ὃ μοι
ἐκεράσατο ὁ Χριστὸς· καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἠρτη-
μένον ἀπέλθειν ἀπ' αὐτῆς. Ἀγγελοῦ δὲ τοῦ Θεοῦ παρα-
στάντα, δόξαι τὴν Ἁγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν, τῆς
χειρὸς λαβόμενον, καὶ ὑποδείξει αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν
λευκὴν ἐπ' αὐτόν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· Ὅτι σοὶ
ταῦτα ἤτοι μάσθησαν. Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀ-
γαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδείξει θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρε-
πεστάτην στολὴν, καὶ στέφανον, καὶ προσεειπεῖν· Ὅτι
ταῦτα τῷ ἀνδρί σου ἀπεκληρώθησαν· ἡ δὲ τοῦ
τόπου διαφορά παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ σου
μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο.
Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν
Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁ-
γίων Μαρτύρων, Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανοῦ
διακόνου.

Στίχ. Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἡ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πλῆκται λίθοι.

Οὔτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν
ὑβρεῖς πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μᾶστιγας ὑπομείναντες, ἐν
Ἀφροδίτῃ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβο-
λούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἰδιὸν ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Οὐκ ἠσθάνου ταῖς λαμπάσι Παναοίδιμοι,
φλογιζομένη πάντοθεν, πῦρ ἐγκάρδιον,
τὴν ἀγάπην, φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ
βοῶσα ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπώσασμένος, κα-
κίας ὧ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν
πρωῶσεις τὸν Χριστὸν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν
ὀρῶν, καὶ μελωδῶν· Εὐλογητὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων Θεός.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν
ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς
τιμάσθωσαν ὠδαῖς, βοῶντες ἀπαύτως σὺν ἡμῖν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Παρθένε ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀ-
ποκηύσασα, τοὺς ἠμνοῦντάς σε, κοινωνοὺς
ἀνάδειξον φωτὸς, καὶ ρῦσαι γεέννης καὶ φλο-
γὸς, καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἰκε-
σίαις σου.

Ἰδιὸν η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Παντοκράτο-
ρος, ἀνομούντων τῷ κράτει οὐχ ὑπεκύφα-
τε· σέβας πονηροῖς, ἐκ ἐνείματε δαίμοσι, Μάρ-
τυρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Συζυγία ἀρίστη σαφῶς συνδύμενοι, τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν εὐλαφρότατον, ἤρατε ὁμοῦ, ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Επί ξύλου ταθέντες σταυροῦ Πανεύφημοι, ἐπί πλείστας ἡμέρας ἐξεκονήσατε, πάθος τὸ σεπτὸν, τοῦ παθόντος βουλήματι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βαισιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παρατάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε· ἄπονον διό, πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ωραιωθῆς Παρθένη ἀποκηύσασα, ὠραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τοῖς πιστοῖς, ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας.
• καὶ δικαίου θυσίας ὕδατα ἐφλέξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βύλεσθαι.
• Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' οἴκτον Πανεύφημοι· τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε, καὶ κοινωνοὶ τῶν τούτου, παθημάτων γεγόνατε· ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμᾶς γεραίρομεν.

Ωρῶν ἰσάριθμον διηλύσατε, μέτρον σοφοί, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι, τῷ δὲ αἴκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντος· ὃν καθομολογοῦντες, πάντων δεσπόζοντα, τούτου ἐν χερσὶ, τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατὸς Ἀγγέλων χορὸς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὀσίων τε, τῇ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε· πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε; Μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῶ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ημῖν τοῖς πόθῳ ὑμᾶς γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν ἐπιτελεῖσι πανήγυριν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιοτάτοι, λύσει ἀμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγὴν, σοφοὶ αἰτήσασθε. Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ σῶ με θεοχαρίτωτε, ἐν γυναικὶ Παρθένη καταλάμπρυνον δέομαι, καὶ πυρὸς αἰωνίου με λύτρωσαι, ὅπως σε μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως κατὰ χρέος, ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου. Ὁ Εἰρμός.

• Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διασοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖθι βροτοῖς, Λόγος σε-

• σαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερὸν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπέζητησας· καὶ εὐροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγῶντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθουμένῳ θάττον προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγαστε· ὡς νεάνις ὀπίσω δέ, τοῦ κνμφίου σου ἔδραμες.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιπῆσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ εὐμάραντον, τὴν θείαν εὐκρίπειαν, ὡς αἰεὶ ἐστῶσαν, καὶ ὡς κτημένην, διηνεκῆ τὴν χαρμονὴν, καὶ θυμηθίαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενία προσεῖληπας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Απειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρὰ καρδίᾳ, καὶ τελειότητι, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας· διό σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ κνμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πελαγία τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πελάγει τῶν σῶν θαυμάτων πλέοντι, σῶραν τοῦ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία πανεύφημε, καὶ πρὸς λιμένα εὐδίου, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Εκ βρέφους προγνωστικῶς τῷ Κτίστη σου, ἀνατεθεῖσα σεμνή, τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπερρίψας στοργὴν, Πελαγία πανένδοξε· ἀρρένωπῶς τὰ πάθη δέ, θεῖα δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρὸν μὲν ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, ἱεουργὸν εὐρούσα δὲ Χριστοῦ, Πελαγία προσέδραμες, καὶ μετασχούσα γέγονας, φωτὸς ἐνθέου Μάρτυς ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγιωτέρα πέφνηας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν τῶν Ἁγίων Ἁγίον Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θεῖα δυνάμει, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

Ῥδὴ γ'. Ἐυφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γνῆ ὡς περ τις ἀγαθὴ, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστοῦ πάνσοφε, ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας.

Ιθύνης ὡς ἐκλεκτῆ, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν. Θεοτοκίον.

Ανέστησας ὡς Σεμνή, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφήν τέξασα, τὸν προφανῶς αἴτιον, τῆς ὑπερφουῶς ἀναστάσεως. Ὁ Εἰρμός.

Ευφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα· Σύ με ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πάθει τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρομένη, ὑπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι, Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότη σου, εὐωδιστατὴ θυσία· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἐορτάζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τῷ Δεσπότη πορφύραν ἐνδεδυμένη, διὰ λητροῦ πανένδοξε, παλιγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνὴν, πορφύραν ἐκδέδυσαι, Μάρτυς Πελαγία πανέντιμς.

Οπόθους τῶν οὐρανίων ὠραιότητων, τοὺς ἐπὶ γῆς ἠμαύρωσε, πόθους Ἀθληφόρε· ὅθεν ἔπτερώθης Χριστῷ, βωῶσα καὶ λέγουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιπούσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, σοφῶς Πελαγία, Μάρτυς παναοίδιμη, εἰδῶλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύσας ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πῖσται ἀδιστακτῶ κραυγαῖζομεν.

Ῥδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ισχυσας τοῦ ἐχθροῦ, καταλύσαι τὸ φρύαγμα, πανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τοῦ Δεσπότου, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα νυμφίῳ σε, ὑπέρλαμπρε μαρτυρίου, καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐν σοί, Θεομήτορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα διήνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπικαλουμένη τὸν σὸν νυμφίον, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτου προσώρμισας.

Επλάκη, σὴ κορυφῇ ὠραιότατος στέφανος, δικαιοσύνης θεόφρον, Πελαγία Μάρτυς στεφανηφόρε· τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον. Θεοτοκίον.

Ιὸν μὲν, πρὶν ἀκοαῖς τῆς Εὐσας ἐξέχεεν, ὁ σκολιώτατος ὄφις· σὺ δὲ μόνη τῦτον ἐξετινάξω, Θεομήτορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κηῖσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχοι.

Βοὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανέν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἀμφὶ τετάρτῃ Πελαγίῃ καύθη βοῖ χαλκῷ· ὕτη ἦν ἐκ Τάρσου, ἐν ταῖς χρόνις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ζητούσα μαθεῖν ὅποια τις ἴστιν, ἔναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐβραίατο. Ἀπολυθεῖσα οὖν κατὰ τῆς μητρὸς, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὴν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο· ὃς ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθεῖς, προσδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν· ὅπερ ὁ ἀφροσύμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὄλωσ' αὐτὴν παθού· γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, εαυτὸν ἀνείλεν. Ὁ δὲ Διοκλητιανός, μεταστελλόμενος τὴν παρθένον, καὶ μεταστῆσαι

ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεῖς, ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας, ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν· ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐγνων τὸν Ἰάριον ἰλαρὸν φύσει,

Ὃς Θαυματουργεῖ ἐν τάφῳ τεθειμένος.

Οὗτος, ἐκ νεότητος τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότη ἠκολούθησε· καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρεῖν παντοῖα νοσήματα καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. Στενωτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἔξωθεν παντός θορύβου γενόμενος, καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεῖς, τὸ θεῖον τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα. Καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος ἦν διὰ τὰ ἀπειρα αὐτοῦ θαύματα. Ζώεις γὰρ ἐπετίμησε, λυμαιομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα, καὶ πληγὴν χαλαζῆς ἔστησε· καὶ γῆν διψῶσαν ὄμβροισι κατήρδευσε, καὶ ῥοῦν ποτάμιον, ὡς Ἐλισσαῖος, διέρρηξε, καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο, καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, καὶ χωλῶν καὶ παρεμμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, καὶ ἕτερα πλείστα πεποίηκε θαύματα, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Καμίνου δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, θεῖω πυρσουμένη ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἐκραυγάζεις· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ο περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἐνδοξε, Μάρτυς γυμνωθεῖσαν θεῖα περιβολῇ, κατεφαιδρυνέ σε ψάλλουσαν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανσώμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ος Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδής, Χριστοῦ Πανεύφημε, τὴν τούτε δύναμιν, ἐθεολόγησας ἀπαντας, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαὸς εἰλκυσας ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ Σατυράννου ὄρμην, πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε, καὶ διαδήμασι δυοῖν Μάρτυς κενόσημαί, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἁγίον, ὁμολογοῦμεν πιστοί, ἐκ σοῦ Πανά-

μωμε λέγοντες, σεσαρκωσθαι τὸν συνάναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὸς καὶ θεῖον Πνεῦματι, καὶ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσεν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξείπειν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαίλους Πελαγία· πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρῦεις, τοῦ σοῦ νυμφίου ῥώμη καὶ χάριτι· ὄνπερ καὶ νῦν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ε'στis τῆς ἐφέσεως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιωθεῖσα Μάρτυς παρίστασθαι, καὶ τὴν τρυφήν ἀπείληφας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, τὸν σὸν νυμφίον ἐκδυσώπει, Μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα, ἐκ πειρασμῶν καὶ χάριτι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.

Θεοτοκίον.

Οράθης Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς θεογεννητορ, Λόγον συλλαβοῦσα τοῦ Θεοῦ, καὶ σαρκωθέντα τοῦτον γεννήσασα· δι' οὗπερ νῦν σωζόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη, Χριστός συναΐψας τὰς διεστῶσας φύσεις· δὲ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξης Μεγαλομάρτυρος Γ' Ὁννης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Πρασόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας:

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφύραν ἐξ αἵματος λαμπρῶν, τοῦ οἰκείου Πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμεις, πρὸς ὃν

ἐπόθησας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντός καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπειλήσας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύσασα, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὄρμην, ἤνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐναντιζούσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκεῖσε πάλιν σεμνε, ἅς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασιν, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον, ψυχῶν ὠραιότατον.

Εθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἀψυχα ξόανα, Εἰρήνην ἔνδοξε, καὶ Θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναβλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σιαῖς με προσευχαῖς μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσωμαί σοι Κύριε.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς Ἀθληφόρου, ταύτης Χριστέ ταῖς πρεσβείαις, εἰρήνην σὺ κόσμῳ, καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὑμνοῦσί σε δώρησαι.

Αἴγλη διαλάμπουσα παρθενίας, καὶ κοσμουμένη τῷ κάλλει, τῆς σῆς μαρτυρίας, Εἰρήνη μεγαλώνουμε, σὺ νυμφίῳ παρίστασαι.

Ισῶν γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δούσωπε νυμφίον, Εἰρήνη θεόφρον, καὶ πταισμάτων τὴν ἀφεσιν, παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγονότα τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνάτα καθ' ἡμᾶς, αἰγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύνθης, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ωδὴ γ΄. Τὸ ξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μύρου κενωθέντος αἰσθησιν, τοῦ τὴν οἴκου μένην εὐωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπτέρωθης, πρὸς τὸν τούτου πάθον Ἐνδοξε.

Εσχες τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν ταῖς σοῖς ἀγάσιν, καὶ συνασπίζοντα Πάνσοφς· διὰ τοῦτο στεφανωθείσα, τοὺς τυράντους κατεπαίλαισας.

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ Θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδαιήτημα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ρέων μέχρι σῆς ὁ θάνατος, ἔστη, προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Παναίμωμε· διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχὴν σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ ξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο • ἔστρεωθή, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστέ, ἡ παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῆ, τὰ ὀρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἦν εἰς ὠραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ωδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας.

Οτὴν εἰρήνην σοι βραβεύων εἰρηνώνυμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπρεπῆς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυνάμεως ἐπλησε.

Συντονωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας, τὸ τοῦ θῆλεος χαῦνον παμμακάριστε, καὶ σταθερῶς διήλεγξας, Μάρτυς τοὺς τῆ πλάνῃ δουλεύοντας.

Ενθεωτάτην καρτερίαν ἐπίδειξαι, καὶ τυραίνων τὸ θράσος καταβέβηκας, τῷ σὺ νυμφίῳ κρᾶζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υμνολογίαις ἀσιγήτοις καὶ δεήσεσι, τὸν Δεσπότην Θεόφρον ὑμνολόγησας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, δόξαν ὀψομένη τὴν ἀφρασον.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικὴν σοι γεγηθότες φωνὴν πάναγνε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακράζομεν· Χαῖρε Παρθένε πάλιν σεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ωδὴ ε΄. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ανδρειοτέρῳ Ἐνδοξε φρονήματι Χριστὸν, Θεὸν τῶν ὄλων τρανῶς ὠμολόγησι· λόγῳ δὲ εὐφρῶν τοὺς ἀντιπαίλους, Ἀθληφόρε κατήσχυνας.

Ιχνηλατεῖν ἐπόθησας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθεις, ἀγωνιστικῶς ὑπεραθλοῦσα, τοῦ Δεσπότης Πανόλθιε.

Στίφη Μαρτύρων Ἐνδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῇ σῇ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τούτους ἀληθῶς μυσταγωγούσα, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένοι μυστήριον συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου σου τόκου, σὲ πανευσεβῶς ὑμνολογῶμεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ἐβήσε, προτιπῶν.

Ανώρθωσας, τῆς προμήτορος Εὔας τὴν ἐκ-
πτωσιν, Ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ καθελούσα
τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλούσα, τὴν ἐκείνου
ὄφρυν θεία χάριτι.

Ρωμαλέον, κεκτημένη Εἰρήνην τὸ φρόνημα,
τοῖς τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς γενναϊό-
τητι, καὶ στεφάνῳ νίκης, πρὸς Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἐστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρό-
τερον, ἀπειργάσω τὸ τῆς φύσεως κάλλος
τὸ ἄχραντον, γενικοῦς ἀγῶνας, ὑποστάσα σερ-
ρῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Υπέφηνε τὸ μυστήριον σου τῆς κησίσεως, ὁ
Θεόπτης, καιομένην τὴν βράτον θρώμενος,
καὶ μὴ φλεγόμενην, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βήσε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
• ρον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
• λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένοσ σήμεραν.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε,
καὶ Μαρτύρων στέμμασι, στεφανωθεῖσα
Εἰρήνην, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐρράντισμένη,
δαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐ-
σεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς
ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τεῦ νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε, ἀ-
πὸ βρέφους σεμνή πυρποληθεῖσα ἔδρα-
μες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις· καὶ
τῇ ἀβύλῃσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρ-
τῳ ἔντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς
νύμφη εὐκλεῆς, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, εἰς-
ἤλθες ὡς ἐκλεκτή, στεφανηφόρος ὄραθεῖσα, ἐξ
ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον, βρα-
βεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Με-
γαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι.

Σίφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις Εἰρήνη.

Εἰρήνην τηθεῖσα, ἀνέγρετο καὶ θάναε πέμπτη.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενῆς Λικινίου βασιλέου, καὶ
Λικινίας μητρός, ἐκ πόλεως Μαγιδῶ, Πηνελόπη πρό-
τερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. Οὕσα δὲ τῷ σώματι

διαπρεπῆς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνουσα,
ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διήγεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῆ ᾠκοδόμησε,
μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν, πολὺν καὶ ἄφθο-
νον εἰς ὑψηροῖαν ἔχουσα πλοῦτον, καὶ θρόνον καὶ τρα-
πέζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ·
ἦν δὲ, ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτίθη, χρόνων ἕξ, παρὰ Ἀπελλιανοῦ
τινός γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσείναι πρὸς αὐτὴν
ἔταξεν ὁ Λικίνιος.

Ὅρᾳ γοῦν δι' ὀράματος τῇ νυκτὶ περιστραν ἰλθοῦσαν,
ἐπιφερομένην κάρφος ἑλαίας, ὁ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε·
καὶ αἰτόν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθέων στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς
τραπέζης θέντα αὐτόν· εἶτα δι' ἄλλης θυρίδος εἰσβλόντα
κόρακα, καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. Ἀπορούσης δὲ
αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέντα δηλοῦσιν;
ὁ γέρον Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διεσάφησε, τὴν μὲν περιστραν,
λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι· τὸ δὲ κάρφος τῆς ἑ-
λαίας, σφραγίδα πραγμάτων, καὶ ἀνοικτήριον Βαπτίσμα-
τος· τὸν δὲ αἰτόν, βασιλεία ἐν ὄρνυσι ὄντα, διὰ τοῦ στέ-
φανου, τὴν ἐπὶ τοῖς αὐτῇ καλοῖς προσημαιίνει νίκην τὸν
δὲ κόρακα, διὰ τοῦ ἔφωτος, θλίψιν καὶ τλαιπωρίαν ὑπο-
φαίνειν· καὶ ὅπως αὐτῇ διηρμήνευσε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ
μαρτυρίου παρίστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἔμελλεν ἔξα-
νυεῖν· τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγε-
ται. Τεθῆναι γάρ φασὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ κληθῆναι ὑ-
πὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, Εἰρήνην, καὶ τὰ περὶ
Χριστοῦ μυηθῆναι, καὶ ὅτι ἴσονται τῶν σωθησομένων δι'
αὐτῆς πολλαὶ ψυχῶν μυριάδες, καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ
ὁ τοῦ Παύλου μαθητῆς Τιμόθεος, καὶ βαπτίσει αὐτήν.

Τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἰ-
δωλα, κάτω ἔβαλεν· Ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ
ἰδίου πατρὸς, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν·
ὧν ἕνα, ἀντὶ τοῦ δρᾶσαί τι θεινόν, κατὰ τοῦ βασιλέου
ἀναστάντα, καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ῥίψαντα, τὴν δεξιὰν
τούτου χεῖρα συντρίψαι, καὶ αὐτὸν θανατώσαι, καὶ ἀνθρω-
πίνῃ φωνῇ τὴν Ἁγίαν μακαρίσαι. Παραυτίκα οὖν αὐτῇ
τῶν δεσμῶν ἐλύθη καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων,
δι' εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνίστησεν· ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀν-
δρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν
ἐπίστεισε, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο Βάπτισμα· καὶ τὴν
βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ, τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ
θυγατρὶ, τοῦ λοιποῦ ἐπιβίωσε.

Διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδικίου, αὖθις
ἡ Ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται·
καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλ-
λεται, ἐν ᾧ ἰσθλῶν ἑρπετῶν παντοίων ἐτύχχανεν γέννη.
Ἐκείθεν δὲ ἀβλαβῆς μείνας, καὶ μετὰ τεσσαρῶν ἡμερῶν
περίσδον ἐκβληθεῖσα, πρίεται τοὺς πόδας, καὶ αὖθις ὑπὸ
Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιῆς. Εἶτα ἐν τροχῷ δεομεῖται·
τοῦ δὲ κινουῦντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλόντος, ἡ Ἁ-
γία τηρεῖται ἀβλαβῆς. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιοῦτῳ θαύματι προσῆλ-
θον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστι χιλιάδες ὀκτώ ψυχῶν λογικῶν.

Τοῦ δὲ Σεδικίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, Σαβωρίῳ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ, κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκείνου στρατευσα-
μένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ Ἁγία Εἰρήνην,
αὐτὸν τε καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι'
εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε· καὶ πάλιν εὐξαμένη, βλε-
πεῖν ἐποίησε. Καθηλούται οὖν τὰς πτέρυγας ἦλοις, καὶ σάκ-
κος αὐτῇ φάμμου μεστός ἐπιτίθεται, καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις
ἐλαύνεται. Τῆς δὲ γῆς δίχα διαιρεθείσης, καὶ ταῖς λα-
γύσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρίτας τοῦ τυράννου, καὶ ἐκ τῶν ἀ-
πίστων ὑποδεξαμένης ἀνδρας χιλιάδας δέκα, προσῆλθον
ἕτεροι τῷ Χριστῷ ἄνδρες χιλιάδες τριακόνα. Ἐτι δὲ ἐ-
πιμίνοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν ἐπάταξεν
αὐτὸν Ἄγγελος.

Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης, καὶ διὰ τῆς

πόλεως φοιτώσης, πολλαὶ παραδοξοποιῖται ἐνηργούντο δι' αὐτῆς. Ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθίου τοῦ πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδας ψυχῶν, τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε, καὶ οὖν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. Εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλλίνικον, ἐνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς, καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στάσασα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσίᾳ ἐκπυρωθεῖσιν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἐνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. Τοῦ δὲ τρίτου βοῶς παραδόξως κινήσας καὶ περιπατήσας, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἁγία, εἶτα διαρρήγνυτος, καὶ τῆς Ἀγίας ἀφλέκτου προΐούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπιστευσαν ὡσεὶ μυριάδες δέκα. Εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτῶν ἐντειλαμένου τῷ Ἐπαρχῷ μὴ παριδεῖν αὐτήν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὐ καὶ σιδηροῖς αὐτὴν καταδήσαντος, καὶ ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβῆς, Ἀγγέλου Θεοῦ τὸ πῦρ κατασβέσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαρρήξαντος· ὥστε ὑπερδαυμάσαντα τὸν Ἐπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβῶριος, τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελύει. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὐθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσας αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησε, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθησομένους αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται κλάδον ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν εἰσελθεῖν ἐν Μεσημβρίᾳ, καὶ ὄφθῆναι τῷ Βασιλεῖ· τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Τιμοθίου πρεσβυτέρου μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. Εἶτα τὴν Ἀγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγδῶ, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς· καὶ τὸν μὲν πατέρα, ἤδη τὸν βίον λιπόντα, δακρύσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ μητρὶ· καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἐφεσον, καὶ διαγεῖν ἐν αὐτῇ, πλείστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην.

Μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανόν, ὃν ἐπίστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατὴρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ· καὶ τὴν Ἀγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μένον ἐξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανόν, καινῇ ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ἧ οὐπω τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μηδένα κινήσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. Ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὐρίθη ἠρόμενος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμοὺς ἴσως τισὶν ἀπίστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαίου, καὶ Γαϊανῆ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Αναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου. Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιᾶῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρος Σεμνή, παρισταμένη θρόνῳ, τοῦ σου Δεσπότη περιφρούρησον, τοὺς πίσει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν οὐρανίαις σικναῖς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης ἀξιάγασε, Εἰρήνη κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γμειρομένη τυχεῖν, τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους, βασιάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνη κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ρῆσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πίσει, σὲ Θεομήτορ μακαρίζομεν, βοῶντες τῷ τόκῳ σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ηθλησας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τῆς τυράννης καταβέβληκας, ἔχουσα συμπράτουςαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σου Δεσπότη δύναμιν, καὶ συνεργοῦσάν σοι, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεάνις ἀγάπη τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σου νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανένδοξε, τούτου τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρκί σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ησὴ ἐν βασιάνοις καρτερία, Εἰρήνη στεφανηφόρος κατεγέλασε, τῶν τῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχομένων ἐνδοξε· πίσει δὲ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοφία Θεῶ πάντων τεχνίτις, γαστρίσῃ Παρθενομήτορ ἐνσκηνώσασα, οἶκον ὠκοδόμησεν, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, κόσμον κραυγάζοντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
- » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
- » ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλω περὶ τὸν σὸν ἐραστήν χορεύουσα, ἐν ὑψίσοις καλλιπάρθενε, αἴτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Εἰρήνην, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφρασην,

τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φω-
τοφόρον καὶ παντέρων.

Εἴδον τῆς παστάδος σε Χριστὸς ὡς Μάρτυ-
ρα, καὶ Παρθένον κατεσηκώσεν, ἔνθα
Παρθένοις συναγάλλη, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρ-
τύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνην στεφανηφόρε πα-
νεύφημε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας οὐρανῶν ἐδέξατο, τὴν ψυ-
χὴν σου τὴν πανάμωμον, μόνος ὁ πάντων
βασιλεύων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρῦτανις,
Εἰρήνην, Θείας εἰρήνης ἐπώνυμε· ὅθεν σε πάντες
μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Εἴχουσα πρὸς τὸν ἐκ σοῦ Υἱὸν πανάχραντε,
παρρησίαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώ-
πει Παναγία, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσα-
σθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σε
πάντες μεγαλύνωμεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε, πάν-
» τες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρῶσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τῆ Κυ-
ρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλέ-
σα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀ-
πείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνην με-
γαλώνυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τι-
μώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰωβ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εἴδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε,
καὶ ἀνδρίας τὸν δίκαιον, Ἰωβ τὸν πολυά-
θλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θείοις ἔρ-
γοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους
τοῖς ἀτυχήμασι· διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκο-
νομίαν δοξαίζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σω-
τὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίκαιος καὶ ἀκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμ-
πτος, καὶ παντὸς ἀπεχόμενος, Ἰωβ κακῆ
πραΐματος, ἐγνωρίσθης μάκαρ, κατηγλαῖσμέ-
νος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβεῖα κα-
ταλαμπόμενος· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γε-
γηθότες πανήγυριν.

Πλοῦτον τὴν εὐσεβειαν, καὶ ὡς πορφύραν
πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰωβ
τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὡς περ θεῖον
στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούν-
των σὺ ἐβασίλευσας· διό πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ
νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε αἰοῖδιμε, αἰωνίῳ
παρίστασαι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἴν ἀκριβεῖα τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐν νόμῳ
οὐ διήμαρτες· τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινε-
τὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης
καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς
ἐξεδύσω· καὶ ἀφορήτοις μῶλωψι, τῶν ἰχώρων
καταπαλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέ-
βαλες· ἐντεῦθεν τὸ νίκης βραβεῖον, παρὰ Χρι-
στοῦ ἀναδησάμενος, αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'. Τοῦ Δικαίου σου Ἰωβ,

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς (ἀνευ
τῶν Θεοτοκιῶν).

Τὸν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ἰωβ.

Μοῖσμα τοῦ Ἁγίου Κοσμά· οἱ δὲ,

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Χιοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις.

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς,
τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ
Ἐκκλησία, νοεροῖς ὀρώσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρί-
ζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται, οὐδὲ νῦν βρα-
τῶν ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου· ἡ γὰρ
ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβῆ ἀληθινὸν ἄμεμ-
πτον ἔφη· ὅθεν σοι συμφώνως βοῶμεν· Ἄσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ὡς οὐκ εὐχε-
ρὲς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον, ἐξαιτεῖ
ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνῷ βιαίως προσπαλαίσας

κατεβράβη· δι' ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνεῖσιν Ἀγνή, καὶ τῶν Ἀσωμάτων σε τάξεις γεραίρουσι· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, ἐκ νηδύος σου ἀφράστως προσλθόντα καθορῶντες, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μένεις ἀκλινῆς τὸ φρόνημα, τῶν φιλταίων τέκνων, καὶ τοῦ πλείτου στερούμενος, ἀναμελπων· Εὐλογημένον, τῷ Κυρίου μου τὸ ὄνομα.

Υἄλην ἀρετῆς πεποίησαι, πλεῖτον καὶ πενίαν· δι' ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἐπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ρῆσει γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῷ ἀρχηγόνῳ, ὁ ἀρχέκακος ὄφισ σοι· ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σαρκακωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τῆτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα,

Ιῶβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρῶτατον, στύλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον, ταῖς μεθ' οὐδαιαῖς τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πισῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράπροντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τούτον ἐκτενωῶς θυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Ικανώτατον ὑπόδειγμα, καὶ στηλὴ ἔμπρους, καὶ εἰκὼν ἀρετῆς, Ἰῶβ ὁ ἄμεμπτος ἀνεδείχθη· οὐ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας παίησον· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αθλοθετεῖσαι γυμνάσιον, ὁ πληρωτῆς τῶν ἀγαθῶν ἀθλητὰ, ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα, ἄμεμπτε Ἰῶβ παμμακάριστε.

Θεραπεύει σοι τὸ εὐτανον, καὶ καρτερικὸν τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρίᾳ ὁ Ἀθλοδέτης, τῆς ἐν Ἐδέμ ὑπάρχον παραβάσεως, ἰαμα Ἰῶβ παμμακάριστε.

Λογισμῶ κρίνων τὸ ὄσιον, ἀνεμελωδεὶ ὁ Ἰῶβ· Ἀγαθὰ οἱ δεδεγμένοι παρὰ Κυρίου, τὰ ἀλ-

γεινὰ γενναίως οὐχ ὑπαίσομεν; Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξαμένη σαρκί, σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὑμνον σοι κραυγαζόμεν· Χαῖρε προστασία τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οὐ παρακλήτορες πρὶν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοῖς τραύμασί σου ἄλγος, πλειονὰς σοι ἔπλεξαν, τοὺς στεφάνους Ἰῶβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὠφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕβριν, οὐκ ἐπήρηθης Ἰῶβ ἄμεμπτε.

Ακαταγώνιστον σὺ, τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον δειμαίμενος, γενναίως ἔφρες ἔνδοξε, τρυῶ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μῆτερ ἄχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ξενίζεται, ἀκοή ἐντροφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντός σε, καὶ διδάξαντος Δεῖω ἐν Πνεύματι.

Ιῶμενος, λυπουμένης καρδίας τὸ ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προίστάμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν Ἰῶβ ἔνδοξε.

Οβίος σου, εὐσεθῆς καὶ φιλόθεος πέφηνε· διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὠφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰῶβ μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάνης ἐν τῷ κήτει· δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθῆς καὶ δίκαιος, θεοσεβῆς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὠφθης πανένδοξε, Θεῶ θεράπον γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰῶβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Ὁ Οἶκος.

Ο τῶν ὄλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς εὐσεβεῖς ἀπειργάσα-

το. Ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰώβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσσα ἢ ἄκακος, ἄκακον, θεοσεβῆ τε καὶ δίκαιον, πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. Διὰ τοῦτό σε Ἰώβ, ἐν ψαλμωδίαις τιμῶντες ἅπαντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Προφήτου Ἰώβ.

Στίχοι.

Εἰ καὶ θανάτων, ἄλυστος ἀνδρίας πέτρα,
Καὶ πῶς Ἰώβ κρύψω σε τῆ λήθης πέτρα;

Ἐκτη Ἰώβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

Ὁ ὕτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὀρίων Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, ὡς εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. Ἦν δὲ πατὴρ μὲν Ζαρέθ, μητὴρ δὲ Βοσόρρας. Προῦπήρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωθαβ, καὶ προεφήτευσεν ἔτη κέ. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τῆ Χριστῆ ἔτη χίλια ἑνακὸςία εἰκοσιπέντε. Τῆτον ἐξητήσατο ὁ διάβολος, μαρτυρηθέντα ὑπὸ τῆ Κυρίε δίκαιον, καὶ ἀμεμπτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. Αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορητοῖς ταιλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατησχυμμένος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς ἀκάμπτε καὶ ἀνευδότε τῆ Δικαίε φανέντος. Τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνεκήρυξεν ἀνωθεν ὁ Θεός, καὶ ἐν διπλῶ πάντα τὰ ἀφαιρηθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὡς τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἢ κατ' αὐτὸν ἰσορία δηλοῖ. Ἐξῆσε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ρό. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτῆ ἔτη σημή.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ναμίμων ἄγευστος ἐπῶν, ἀλλὰ προφητῶν τε καὶ νόμου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰώβ, δι' ἀγάπης Θεῷ εὐηρέστησας, μελωδῶν Ὑπερύμνητε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, ὡς χῆν λελόγισαι χρυσόν, τῷ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ἐλκει σε παίσας πονηρῶ, καὶ τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, ὁ τῶν Δικαίων δυσμενῆς, τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε· μελωδῶν δὲ ἐκραύγαζες· Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογοῦντες εὐσεβῶς, οἱ θεόφρονες πίστει βοήσωμεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Παναγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων, ἐν ὑψίστοις ὁ χορὸς, τῷ θεσπεσίῳ συμμελπων Ἰώβ, καὶ ἀνακραζῶν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδιπλασιάσε σοι τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης, θεόφρον Ἰώβ· διὸ κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γάματα ψυχῶν τε καὶ σωματίων, οἱ ἰχώρες τῆς σαρκὸς Μακάριε, βρῦσι τοῖς μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόσος ὑγεία, πλοῦτος καὶ πενία, ἐναμβρύνονται τῆ βιοτῆ σου Μακάριε· λαμπρὸς φανεῖς γάρ, διὰ πάντων κραυγάζεις· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῆ οἰκουμένη, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰώβ μὲν τῆ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπαξίως ἐστεφάνωται· σὺ δὲ πενήθεις καὶ σκυθρωπάξεις, οὐ φέρων τοῦ Δικαίε τὸν γέφανον· διακενῆς γὰρ ἐλπίσας ἠσχύνθης Σατᾶν, μόνε Δικαίων δυσμενέστατε.

Ὡς θέμις ἀνθρώπῳ κατιδεῖν, τὴν δόξαν σου, κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον, φόβῳ κραθεῖς καὶ εὐλαβεία, ἐβόησεν Ἰώβ λίαν ἐντρομος· Σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὺ δὲ Κύριε· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς ἐδέξατο, καὶ ταμεῖα ἐπεράνια, σίτον ὡς ὄριμον ἀχθέντα, καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἰώβ θεράπον Κυρίου μακάριε· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἐμψυχος θρόνος· τε

καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλῖδα ἠγάπησαν, παρθέ-
νοι σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς
Θεόπαιδος .

Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογία ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν .

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς .

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις .

Τῆ Ζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ .

Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ
τιμίου Σταυροῦ, ὡρὰ τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐπὶ
Κωνσταντίνου βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου
τοῦ Μεγάλου .

Εἰς τὸν ἐσημερινόν .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆ τιμῆ Σταυροῦ γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ .

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς .

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία· φαί-
νει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν πέρασι· λαίμ-
πει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον· αἴθρ ἀγαίζει, καὶ γῆς
τὸ πρόσωπον ὠραίηται· μέλπει θείοις ἄσμασιν
ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ· σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν,
αὐτὴν φρυθόντα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερ-
δαύμαστον· οὐ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ
Δεσπότῃ προσέλωμεν κρίζοντες, εἰρηνεῦσαι
τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Τιμωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ
πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς
γῆς πρὸς οὐράνια, μεταίγων πίστει, τοὺς ἀδισά-
κτω τοῦτον γεραίροντας . Χαίρει ἔθνη ἅπαντα,
θερμῶς προσρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ καὶ ἀγαί-
λεται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφῇ
ἡ ἐνθεος· ὃν γὰρ συγκρῦπτειν ἐγκατέσπευδον,
Γουδαῖοι ἐξ ὑψους αἰθέριος, καταυγάζει καὶ σώ-
ζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας .

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· σήμε-
ρον γὰρ ἤστραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ
οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων, καὶ συνημ-
μένα δεικνύς τὰ ἄμικτα . Σήμερον συγχαίρουσι,
χοροῖς Ἀγγέλων βροτοί· τὸ γὰρ διεῖργον μεσά-
τοιχον, Σταυροῦ ἡμέρινον, εἰς ἐν τὰ πάντα κα

φῶς συνήγαγεν· ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἡλίον,
πᾶσαν κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρῶ-
νει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας .

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄ .

Ανήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε,
τὸ φοβερόν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ
ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· ἡμεῖς
δὲ δοξολογοῦντες, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Θεὸς
ὢν ἀπαθής, σαρκὶ παθεῖν δι᾽ ἡμᾶς, ἐκουσίως
κατεδέξω· διὸ σῶσον λαόν, ὃν περιεποίησω αἰ-
κείῳ αἵματι .

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς .

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς .

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ . Ἦχος α΄ .

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἡλίω ἐ-
λαμψεν, ὃν περ ἐξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρα-
νίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτρα
ἰσχὺν ἐτραίνωσας, διὰ τούτου κρατύνας καὶ
τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περισώ-
ζει διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς .

Τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις .

Εἰς τὸν ὀρθρον .

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
τιμίου Σταυροῦ .

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ . Ἰωάννου Μοναχοῦ .

Ὤδῃ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄρματα Φαραώ .

Εφαναὶ ἐπὶ γῆς, τὰς ἀκτενας τοῦ Σταυροῦ,
ἐν ᾧ τὸν διάβολον καταβαλὼν, τῶν ἀμ-
δρόπων ἔσωσας, τὸ γένος Κύριε· διὸ ὑμνοῦμεν
τὴν δόξαν σου .

Γεύσεως ἀπειθοῦς, τῷ Σταυρῷ ὁ Λυτρωτὴς,
ἔλυσε τὸ δέλεαρ, τῇ τοῦ Πατρὸς εὐδοκίᾳ·
ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δαδέ-
ξαται .

Σκῆπτρον νικοποιῶν, κατεφύτευσας Χριστέ,
ζωῆς ξύλον ἄχραντον, ὡς ἐν Ἐδέμ τῷ
Σταυρὸν σου, ὃς φωτοειδὴς ἐξέλαμψεν, ἐπὶ τῷ
ὄρος τὸ ἅγιον . Θεοδοκίον .

Ἦν περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς,
καὶ πύλην οὐράνιον, καὶ ἀκατάφλεκτον
βάτον, σὲ Παρθενομητορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦ-
σαν ἐγνωμεν .

Ὤδῃ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε .

Ὡσπερ θυρεῶ φραττόμεθα, τῷ τοῦ ἀνετή-
του σου Σταυροῦ τύπῳ Δέσποτα· ὃν μὴ

φέρων ὁ ἀπειρηταῖος, δραπετεύει τῶν δαυμάτων ἐσμός.

Πάντας ὁ Σταυρός σου νύφρανε, τὴς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν καταγγέλλοντας· ὃς ἐκλαμπρῶ καὶ ἀπροσίτῳ, ὠραιότητι ἐξέλαμψε.

Χαίροις ὦ Σταυρὲ πανάγιε· ὅτι σὺ ὁ τύπος ὑπὲρ ἡλίον ἤστραψε, καὶ τὴν πλάνην παῖσαν διώξας, τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Κάθισμα τοῦ τιμίου Σταυροῦ,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἰδιοῦσας οὐρανὸς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ περιφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἀχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὀδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τράπαιον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν πρὶν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, κατηγλαῖσας Χριστέ, τοῦ ἀχραντοῦ σου Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τῶν θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σου Σωτῆρ, ἐθριαμβεύσας φωτὶ οἰκτίρμον.

Εἰβεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ αὐλῷ σου φωτὶ, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστέ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀχραντε, εὐλογημένη Δέσποινα, ἀνεκύησας Θεὸν, ταῖς λιταῖς σου ἐξέλειψαι ἡμῖν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμηξας.

Θανατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζωηφόρος, τοῖς τῆς Ἑδέμ ἀποίκοις ἐδείχθη Χριστέ, ἔνοικον αὐθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδάμ ἐργασάμενος.

Οὑποστήσας πρὸς Δάμνη, τὸ πρωτόκτιστον σέλας, ὡς Υἱῷ Πατὴρ φωταυγῆ τὸν Σταυρὸν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν Θεότητα.

Εν τῷ φωτὶ τῷ αὐτῷ, τὸ ὑπέρτατον φῶς, ἐν τῷ Πατρὶ ὁψόμεθα πίστει Χριστέ, σὲ

τὸν Υἱὸν καὶ σοῦ τὸ Πνεῦμα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔλλαμψον.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων ἐκ ἔγνωσ; ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεὸν, τέτοκας σαρκί· διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Τὸν Σταυρὸν ἐκλαμπεις, πέρασι Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἐφώτισας δὲ δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν μὲν, τὸ ὄμμα αἱ παράνομοι· τοῦ Σταυροῦ τὸ κάλλος, ἐξαστραπτόν γὰρ οὐ φέρουσιν.

Εν τρυφάτωσαν δὲ, τῇ αἴγλῃ τοῦ ἀχραντοῦ Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τεκοῦσα, Παρθένε ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, τὸν Υἱὸν σου ἱκετεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ωτρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβασίμει, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προσκυνῶν νῦν ἀγιάζομαι, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψούμενος κόσμον ἔσωσεν· ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων· καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἀγιάσον με τὴν ψυχὴν, ἵνα ὑμνήσω Λόγε τὸ σεπτὸν ξύλον σου· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου καὶ διδάξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγαῶ.

Χαῖρε Σταυρὲ οἰκουμένης δόξα· χαῖρε Σταυρὲ Ἐκκλησίας κράτος.

Χαῖρε ἱερῶν προπύργιον ἄσειστον· Χαῖρε βασιλέων διαίδημα τίμον.

Χαῖρε σκῆπτρον τοῦ παντάνακτος Δημιουργοῦ τοῦ παντός· χαῖρε, ὅτι κατεδέξατο προσπαγῆναί σοι Χριστός.

Χαῖρε τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα· χαῖρε τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀήττητον ὄπλον.

Χαῖρε Σταυρὲ, Ἀγγέλων εὐπρέπεια· χαῖρε Σταυρὲ, πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεπόθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἐξανέστημεν πάντες.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Σταυροῦ παγέντος, ἡγιασθῆ γῆ παλαι.
Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιασθῆ καὶ πόλος.

Ἐβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφεται-
νύθη.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς, μηνός Μαΐου εἰσδόμη, ὥρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωποῖός Σταυρός, συνεσῶς ἐκ φωτός, ὀρώντος παντός τῆ λαῶ, ὑπεράνω τῆ ἀγίας Πολυγοῦ ἐκτεταμένος, μέχρι τῆ ἀγίας ὄρου τῶν Ἐλαιῶν· ὅς τις τῆ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι τὰς ἠλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. Ὄθεν πᾶσα ἠλικία νέων τε καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι, τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβε, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ καὶ θερμῇ κατανύξει δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεψαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ σημείῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχ. Ἐπέρ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων
Κάλλιστος Ἀκακίος ἐκτμηθεὶς ξίφει.

Ὁ ὅτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῶ τῆ βασιλείας, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀριθμὸς τῶν Μαρτησίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ τῷ ἄρχοντι, ὠμολόγησε τὸ ὄνομα τῆ Χριστοῦ· καὶ πλείστα παρ' αὐτῆ βασανισθεὶς, πέμπεται Βιθιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι, ὅς αὐτὸν ἤγαγε μετ' ἐτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Δειναῖς δὲ μάστιγι καὶ ἐρέβλαις συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο· ἐνθα ἐπιστάντες αὐτῷ Ἄγγελοι, κατέσπασαν αὐτὸν ὑγιῆ. Μετὰ τῷ πέμπεται Φαλκιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι· ὃ προσάξαντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆ σὺναξις ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτῆ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Πασχαλῷ, ἢ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Ἐπτασκαλῷ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆ Ἁγίας Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ζωμὸς χύτρας σῆς τῆς ἰδρώτας, Καδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Ὁ ὅτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῆ πόλει ἐπὶ Δεκίῳ καὶ Οὐαλεριανῷ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς πόλεως Ἀνθυπάτῳ· καὶ ὁμολογήσας παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, ἠπλώθη κατὰ γῆς, καὶ ἐτύφθη βενεούροις ξηροῖς· αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμωτηρίῳ παρεδόθη. Εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τῷ Ἀνθυπάτῳ, πάλιν ἐτιμωρήθη. Γδῶν δὲ τινὰς τῶν σὺν αὐτῷ, φόβῳ τῶν κολάσεων, μιλώντας Δύειν, τὸν τῷ Θεῷ φόβον ὑπομνήσας, ἐσπέρηξεν, ὅς εἰς πῦρ ὁ Ἀνθυπάτος ἔκασεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος, ἐν τῷ ναφῷ εἰσελθὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε· ἔρανα. Ὄθεν κρησθαθεὶς ξίφει, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς, τύπεται βενεούροις. Ἐνθα Σατορνύσιος καὶ Ρυφίνος, πισύσαντες τῷ Χριστῷ, κρησθαθεὶς ξίφει, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιρέθησαν. Εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνίδα ἑλαύνων ὁ Ἀνθυπάτος, ἐπαγόμενος καὶ τὸν

Ἅγιον, ἄλμην σὺν ὄξει συγκεράσας καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτῆ, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβει, καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἀγὶ ταῖς πλευραῖς αὐτῆ. Διαβάς δὲ τὸν Ῥυδακόν, καὶ Ἐρμιόπολιν καταλαβὼν, ἤγε καὶ τὸν Ἅγιον ἐφ' ἀμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσαι· ἐνθα ἐπ' ἰσχυράς πυρὸς ἀπλώσαντες τῆτον, ἔλαιον καὶ πύσσαν ἀνωθεὶ ἐπέχον· εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ἀπέτεμον, καὶ ἔτως ἐπληρώθη αὐτῆ ἡ μαρτυρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαίτη.

Στίχ. Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων Πάτερ,
Ψυχαιτῆς κέκλησαι ἐνδίκῳ μάκαρ.

Ὁ ὅτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίς Ἰωάννης καὶ Ἡλίας τῆς τρόπης μιμήμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτῆ ρυθμίσας, τῆς πολέμου τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθῆς· καὶ παννύχιος εἰσέει τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμὸς ἐξήρανε τῶν αἰρίσεων, τῆ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσιμον· τῶν δὲ ἀσιβῶν τὰ βελεύματα κατασπείραμενος, ἠρίσευσεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας· καὶ νόμων προΐσάμενος καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτυσεν. Ὄθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν σέφανον ἤρατο, νοσούντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν Σαυμάτων τὴν χάριτ' ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Ἀίθιοις ἐπιβαῖς Μαξίμος μεγαλόνοτος,

Ἄνῃθε χαίρων οὐραναῦ εἰς τὸ πλάτος.

Ὁ ὅτος ὁ μακάριος παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλὰς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ διαφορῶς ὑπομείνας αἰκίας, ἰσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἰοεὶ στυφανεθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐδὴ Ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ὁ ὅτος ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἥλιος μεσουσῆς ἡμέρας, ὃν καθορῶν ὁ αἰσθητός, ταῖς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ὁ ὅτος τῷ Θεόπτη ἐν πυρὶ, παλαι ὀμιλήσας καὶ γνόφῳ, σταυροφανεὶ δὲ ἀστραπῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τὸ ἐκ φωτός καὶ ἐν φωτὶ, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, καὶ τῷ ἀχράντῳ σου φωτὶ, τῷ Σταυροῦ σε δοξάσας τὸ τρόπαιον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφύως δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, ἐκ σπλαγγνίᾳ βροτοῖς ὀμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνομνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοῦς αἰῶνας.

᾿Ωδὴ ἡ. Τὸν ἐν μορφῇ ᾿Αγγέλου.

Τὸν ἐπὶ θρόνῳ δόξης ὄραθέντα, καὶ ἐν ξύλῳ Σταυροῦ καθηλωθέντα, οὐσία σαρκὸς, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωτὶ ἀχράντῳ τυπωθέντα, καὶ ἐκλάμπαντα Σταυρὸν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἓνα τῆς Τριάδος, τὸν τῆ αἰγλή τοῦ Σταυροῦ τὴν οἰκουμένην φωτίσαντα, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῆ οἰκουμένη, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

᾿Ο Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν μορφῇ ᾿Αγγέλου ὄραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

᾿Ωδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ο παλαι πυρίτε καὶ γνόφῳ, τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας, νῦν τῷ πιστοτάτῳ σου λαῷ, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διέγραψας, ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Επένθησε ζόφῳ ἢ κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμαν· νῦν εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτὶ, ὁ ζωηφόρος λάμπας Σταυρὸς σου Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ὠραιότητα.

Εκ σου ταῖς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος λαός σου, σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸ φρικτὸν σὲ αἷμα προβαλλεται· ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίνευσον, πρὸς τὴν ἡμῶν Πανταναξ λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἢ τεκοῦσα, φῶς τὰ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρὰ καρδιά σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

᾿Ο Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, • Χριστὸς συναΐψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ • ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς, ὁ φυλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας·

Σταυρὸς, βασιλείων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, ᾿Αγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἰδ'. Σεπτεμβρίου, ἧγουν Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν σταυρωσίμων.

Τ Υ Π Ι Κ Ο Ν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ

ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Δεῖ γινώσκειν ἐν πρώτοις, ὅτι ἐν οἷα ἡμέρα τύχη ἡ Ἑορτὴ αὕτη τῷ Θεολόγῳ, ψάλλεται ἀπαραιτήτως. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῷ Ἁγίῳ Ἀρσενίῳ καταλιμπάνεται ἐν πάσαις ταῖς ἐφεξῆς σημειωμέναις Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Εσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχος δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τῷ Ἁγίῳ δ'. Δόξα, τῷ Ἁγίῳ, Ἦχος β'. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Ἐἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῷ Ἁγίῳ — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωῆχος, καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τῷ Ἁγίῳ. Καὶ νῦν, Ἀναστάσιως ἡμέρα· ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον. Ἀπολυτίκια, ἐν μὲν τῇ τῶν Μυροφόρων, Ὅτε κατῆλθες· Ὁ εὐσχήμων. Δόξα, τῷ Ἁγίῳ. Καὶ νῦν, Ταῖς Μυροφόροις. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, Τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωῆχος. Δόξα, τῷ Ἁγίῳ. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἢ Λιτὴ τῷ Ἁγίῳ. Δόξα, τῷ αὐτῷ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῷ Ἁγίῳ — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῷ Ψαλτηρίου, ὁ Πολυέλιος, καὶ Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τῷ Ἁγίῳ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τῷ Ἦχῳ. Προκείμενον, ὁμοίως. Οἱ Κανόνες τῷ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τῷ Ἁγίῳ. Ἀπὸ γ'. ᾿Ωδῆς, Καθίσμα τῷ Ἁγίῳ καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσιως ἡμέρα. Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα ἐ στιχολογεῖται. Εἰς τοὺς Αἶνες, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχος γ'. τῷ Ἁγίῳ γ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τῷ Ἁγίῳ. Καὶ νῦν, Ἀναστάσιως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῷ Πάσχα, κτλ. Ἀπόστολος τῷ Ἁγίῳ. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Ἐάν τύχη τῆ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εσπείρας. Στιχολογείται ἡ πρώτη εἰς τῆ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου ζν — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμεια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον, τῆ αὐτῆ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον τῆ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ αὐτοῦ, κτλ. Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπηξας. Ἡ Τιμιώτερα οὐ στιχολογείται. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Γ'. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Θεολόγου ἀπαρallάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν.

Δ'. Ἐάν τύχη τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Π μὲν Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τῶν Ἀναστασίμων τοῦ πλ. α'. Ἦχου, προαποδίδονται κατὰ τὴν Τρίτην. Τῇ δὲ Τρίτῃ ταύτῃ ἐσπείρας, ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Θεολόγου, ἀπαρallάκτως, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅταν τύχη ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ ὅρα τὴν ἐκεί διατάξιν. Ψάλλομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν νεωστὶ διατύπωσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Ἀναστάσιμα τοῦ α'. Ἦχου, Ταῖς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἰς τε τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ πρῶτ' εἰς τοὺς Αἶνους.

Ε'. Ἐάν τύχη τῆ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.

Εν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ στιχολογία τῆ, Μακάριος ἀνὴρ, οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμεια τῆς Ἑορτῆς ε'. καὶ τοῦ Θεολόγου Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Θεολόγου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμεια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῆ Θεολόγου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ἀγγελίων Σαυμαζόντων. Δόξα, τοῦ Θεολόγου, Ἀναπνοῶν ἐν τῷ εἴθει. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ προαιώνιος Θεός. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσμα τοῦ Θεολόγου, Τὴν μνήμην τιμήσωμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Κατελθὼν οὐρανόθεν. Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον ἐν ἔρανοῖς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Τιμιώτερα οὐ στιχολογείται. Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Θεολόγου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Θεολόγου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἐτέχθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου. Κοντάκιον, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Σ'. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Πατέρων.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Πατέρων, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω Κυριακαῖς. Ἐν ταύτῃ δὲ, εἰς μὲν τὰ Ἀναγνώσματα λέγομεν δύο τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Λέγομεν προσέτι ἐπὶ τέλος τῶν Ἀπολυτικίων καὶ τὸ τῆς Ἀναλήψεως — Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ψάλλομεν Τυπικά, καὶ Μακαρισμούς, Ἀναστάσιμα δ'. τῆ Θεολόγου δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ δὲ τὰ Ἀπολυτίκια, λέγομεν Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπόστολον τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ζ'. Ἐάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε ἡμέρᾳ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σεσημειωμένων Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν.

Μετὰ τὸν Προϊμακόν, καὶ τὴν α'. εἰς τῆ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Θεολόγου μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, καθὼς εὐρίσκονται ἐφεξῆς τετυπωμένοι, λέγοντες μόνον. Καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσαρίου, κατὰ τὴν τυχοῦσαν Ἑορτήν. Κανόνα δὲ λέγομεν τοῦ Πάσχα, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς ἂν τύχη ὁμοίως καὶ Καταβασίας — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμούς, τὴν γ'. καὶ Σ'. Ὤδὴν τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Θεολόγου.

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου
τοῦ Μεγάλου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογεῖται ἡ ἀ. γὰσις τῆ, Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια, τοῦ Ἀποστόλου, γ΄.

Ἦχος ἀ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ
ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων,
ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ
Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν
Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ
μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στό-
μα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ
μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευρὰς, ὡς περ δὲ πληκ-
τρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν καὶ πρεσβεύει τοῦ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆ βροντοφώνῳ σου γλώττη ἀναφθεγγόμε-
νος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον
λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσ-
σων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ
Λόγος καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον
πρὸς γινῶσιν Θεοῦ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, γ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρύων
πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ
Θεῷ ὠμίλησας, ἀνενδότοις καθάρσει καὶ τῇ
ἐλλάμψει, στύλος ὀλόφωτος, θεοσεβείας πυρσῶ
λαμπόμενος, ὦφθης μακάριε, μοναστῶν τὸ καύ-
χημα καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον,
ταῖς ἰκεσίαις σου.

Οσὶε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκζη-
τῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φω-
ταδόλοις λάμψεσιν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περι-
φανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ βασιλείους
αὐλαῖς κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληρου-
χίαν ἐῖληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμε-
νος, θεομακάριστε.

(*) Ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἀγίου Ἀρσενίου κείται χωριστὰ, ψαλλομένη, κατὰ τὴν ἐκεί
διατύπωσιν, ἢ πρὸ τῆς ὁγδόης, ἢ μετὰ τὴν ὁγδόην τοῦ πα-
ρόντος μηνός· κατὰ δὲ τὴν σήμερον ψάλλεται μόνῃ ἡ τοῦ
Ἀποστόλου Ἀκολουθία. Ἐχει δὲ τὸ αὐτὸ χειρόγραφον καὶ μι-
κρὸν Ἐσπερινὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἴπερ τις ἄλ-
λος ὄφθεις, ἀρεταῖς τε κατάκομος, πάσης
δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως· ἀλλὰ
τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων
καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα
βίον ἔζησας, ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἀρρήτων,
ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν
θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας,
καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων
θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ
παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημή-
σωμεν. Οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν
ἑαυτῷ, τὸ, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου,
αὐθις δὲ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ
τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας,
δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἀ-
γίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ,
καὶ ζωνὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν
ἔδειξεν ἡμῖν. Ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ
πράγματος σοφιστικοῦ! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγά-
πης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξη καὶ
τιμῇ καὶ πίσει, θεμέλιος ὑπάρχων, τῆς ἀκραι-
φνοῦς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰω-
νίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀ-
ναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, εἰάν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγι-
νώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν ^{Κεφ. Γ΄. 21}
Θεόν· καὶ ὁ εἰάν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐ-
τοῦ· ὅτι ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ
ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν. Καὶ αὕτη ἐ-
στὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεῦσωμεν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγα-
πῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν.
Καὶ ὁ τηρῶν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει,
καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν,
ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔδωκεν
ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιθεύετε,
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν
εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκειτε τὸ πνεῦ-
μα τοῦ Θεοῦ. Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν ^{Κεφ. Δ΄. 1}
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐστὶν. Καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ

ἔστιν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ γενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμὲν. Ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
Α΄. 11.

Αγαπητοί, εἰ ἔτις ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν ἔδειξεν πῶποτε θεάσθαι. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὁς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
Δ΄, 20.

Αγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεγέννησαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτῆ. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιεζεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λατίνην, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ

Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνε ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἦν καὶ νῦν αἵτησαι, Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παρούσαν ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἵτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Ὁς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστέ, καὶ φίλε γνήσιε, τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα, τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε, Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β΄.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν γρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότη δευτέραν ἔλευσιν· εἰς ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἵτησαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντες τὴν μνήμην σου;

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β΄.

Ὁσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρόρησιαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἵτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε Μαθητά, ἐκεῖθεν ἔγνωσ τὰ ἀρρήτα, καὶ τὴν ἐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς

τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. "Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοί, ὑμνοῖς σεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, καὶ ἠγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. Ὅθεν, βροντοφῶνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας πολυσόφως ὁ αἰόδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οὕτως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περιγειον, ὡς Δεηγόρος Θεῷ· ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραينوμένη ἐπαγαλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμπόθητος· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότου, Ἴδε νῦν ἡ Μητηρ σε, πρὸς σὲ βοήσαντος· ὅθεν ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον Δεῖον, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀέοντος Μαῖστορος,

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀπόρρητων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρῆσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς, καὶ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ σῆδεῖ καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς· μετὰ δὲ τὴν Β'. στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας· Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διὰ τῆ ἀρετῆ οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονῶς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζέσσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ τοῦ Κυρίου, ἀληθῆς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν ἱά.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ Δεασάμενοι. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἔῖτα τὸ Στιχηρὸν,

Ἦχος β'. Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Ος καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκρατάτῳ φωτὶ, καὶ ταῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ αἰύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Υπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἠγαπημένε Χριστῷ· Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ὑπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετα, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Υπό τὴν σκέπην σου αἰεὶ προσφεύγοντες· ἀποτρεπέμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, Δείαις σου Ἁγνὴ παρακλήσεσι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότη πειθαρχῶν Ἀρσένιε, Δείω προσταγμάτι, βασιλικοῦ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὡσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραϊνόμενος.

Σὺ τοὺς Δορυβους ἐκφυγῶν Ἀρσένιε, ὡς ἀμαρτίας πηγαῖς, τῇ σιωπῇ γλώσσαν, ἐχαλιναγώγησας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχία τηρήσας, τοῦ Δείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελαλήνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία: Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Εξ ἀλιέων ἀλιεὺς, ἀνθρώπων καὶ Θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφῆ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τῆ κόσμῳ σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Λόγῳ, ἔρωτι Δείω ἐπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὡς Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενῆς, τῆ Λόγῳ καὶ Υἱῷ τῆ Θεῶ, δι' ἧ σαφῶς τὰ πάντα, Δείω γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν προσπεφευγῶς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνὴ ῥυσθίην κολάσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περιδοξὸν τῆς πρίν, ἐσθῆτος κατεκαλύπτε, τὴν τῆς ἀφράξου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεῶ συντετριμμένη καρδίᾳ, δεδεγμένος ἀρωγῆν, Ἀρσένιε κατέρραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν

ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὰ πιστοῖ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία: Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσῶν, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τοὺς Δορυβους τοῦ βίου ἀποφυγῶν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εὐλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε· ὄμβροισ δὲ δακρύων, παινόμενος ὠφθης, ὡς δένδρον κατὰ καρπὸν, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Θεοφόρε Ἀρσένιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Σὺ με ἰσχύς, Κύριε.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, σὲ βροντῆσαι, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, Δείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτῃ, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διὸ σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὧδαῖς ἐπαξίως δοξαζόμεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἦρθης πρὸς ὕψος Ἀπόστολε· σὺ κατείδες, δόξῃ ἀπαστραίπτοντα, μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκὶ, τὸν ἐν τοῖς πατρώοις, ἀνάρχως κολποῖς καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακῆσαι, πατρικῆς ἠξιώθης, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δῆλός σε Πανάμωμε, μὴ αἰσχυθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεὸν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς Δείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Σὺ βιαστής, φῦσεως ὠφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἠγεμόνικῳ, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὑπνω ἐγκελευόμενος· διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει Θεοειδῆς, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὠμίλησας, καὶ ἔγνωσ τῇ ἐνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προσάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντευξείς φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τῆς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπι τῆς θείας φυλακῆς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμπαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄχρονον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστήρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Επιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιάδης δεδοται, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττῃ, γόνε βροντῆς ἡγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σιὺμ σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε καὶ στήριγμα, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ σὲ προσκαλοῦμαι· Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα με φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελιάρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου, Ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τῆ ἐχθροῦ εὐ εἰδῶς τὰ σοφίσματα· διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λειμῶν, τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία: Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Α. θυσσοσ ἀμαρτιῶν.

Ανθρακα θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, ὃ καθαρθεὶς τὰ χεῖλη, προφη-

τείας ἠξιώται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενῆς, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἰδρυμένος, σωματωθεὶς ὠράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν ἕδνα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, διασῶται, τὰς γλωσσάλγιας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου, Ὁ αὐτός.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκός, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, ἐχ' ἡρετίσω κληρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστῆ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ηλιος ἐπιφανεὶς, τὴν ὀλόνυκτόν σου ἔλυσε ἡστάσιν, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τῆς ἐν τῇ νυκτὶ, βίβ καμάτης σθ, προμηνύων, περιαιυγάσειν σοὶ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Εχουσα τὸ συμπαθές, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, Πάναγνε Δέσποινα, προσασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία: Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὡς περ δὲ ἄστρα ἐξαριθμηῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον ἐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως ἔδὲ τὰ τῆ Θεολόγῃ εἰπεῖν ἵκανόν· τοσάτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς, ὃν ἡγάπησεν, ἔξεψεν· ἔ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δειπνῶ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆς Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου, ἡγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου· ἦτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἧγουν τοῦ μάννα.

Στίχοι.

Οὐ βρωσιν, ἀλλὰ ῥωσιν ἀνθρώποις νέμει
Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.

Ὁγδοάτη τελέουσι ῥοδισμόν βροντογόνοιο.

Ο πανάγαθος Θεός καὶ φιλόανθρωπος Κύριος ἡμῶν, τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους, Προφήτας καὶ Μάρτυρας, καὶ πάντας τὲς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ, οὐ μόνον βασιλείας οὐρανῶν, καὶ τῶν αἰώνιων ἡξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς διέπρεψαν καὶ ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. Καὶ γὰρ ὁ τάφος, ἐν ᾧ ὁ μέγας Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, μέλλων μετατεθῆναι, ἐτάφη, κόνιν ἁγίαν, ἣν οἱ ἐγγύριοι Μάνα μετονομάζουσιν, ἐπιπνεύσει Πνεύματος Ἁγίου, κατὰ τὴν ὁγδόην τοῦ Μαΐου μηνός, ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναβρῦει καὶ ἀναδίδωσιν ἣν οἱ προσερχόμενοι λαμβάνοντες, χρωῖνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν, εἰς Θεραπείαν ψυχῶν, εἰς ῥωσιν σώματος, Θεὸν δοξολογοῦντες, καὶ τὸν αὐτοῦ Θεραπεύοντα Ἰωάννην γεραίροντες.

Σωφρονίου.

Ἰστίον, ὅτι πατὴρ τοῦ Θεολόγου ὁ Ζεβεδαῖος ἦν, ἡ δὲ μήτηρ, Σαλώμη, θυγάτηρ Ἰωσήφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Θεοτόκον. Ὁ γὰρ Ἰωσήφ υἱὸς ἔσχε τέσσαρας, Ἰάκωβον, Συμεῶν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσήν· καὶ θυγατέρας τρεῖς, τὴν τε Ἐσθήρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἧτις ἦν θυγάτηρ Ζεβεδαίου, μήτηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐντεῦθεν ὁ Σωτὴρ Δεῖος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐπὶ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πάντων φυγόντων, μόνος Ἰωάννης, ὡς ἀγαπητός, ἐν τῇ παραδόσει καὶ ἐν τῷ σταυρῷ παρῆν, καὶ εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ Πέτρου ἦλθεν· ἔλαβε δὲ καὶ τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. Μητέρας δὲ ἔσχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς· πρώτην τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη· δευτέραν τὴν Βροντήν, ὅτι βροντῆς υἱὸς ἐχρημάτισε· τρίτην δὲ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον, κατὰ τὸ ῥηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. Συνῆν δὲ τῇ Θεοτόκῳ ὁ Ἰωάννης μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἔφρασον, καὶ κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, λατρευόντων τῇ Ἀρτέμιδι, τῆς πλάνης ἀπήλλαξε, καὶ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. Καλεῖται δὲ Ἡλίβατος τὸ ὄρος, ἐν ᾧ ἴσταται ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐκ δὲ Δύσεως, κεῖται ὁ Ἅγιος Τιμόθεος. Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες, ἐν τῷ πλησίον ἔφρασι, Χειλεῶν καλουμένῳ. Ἡ δὲ Ἁγία Ἐρμιόνη, θυγάτηρ οὐσα Φιλίππου ἐνός τῶν ἑπτὰ Διακόνων, ἐκ τῶν τεσσαρῶν Πραφετίδων θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. Καὶ Αὐδακτος ὁ Μάρτυς, καὶ ἡ τούτου θυγάτηρ Καλλιθένη, καὶ ἕτεροι Μάρτυρες, Ἐπίσκοποι γεγονότες, Ἀρίστων, Τύραννος, καὶ Ἀριστόβουλος, καὶ Παῦλος ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατακείνται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ εὐναξίς ἐν τῷ σептῷ Ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἐδδῶμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἡγάπα,

Ὅς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Ος ἦν τῆς μεγαλοπείρας Ῥώμης γέννημα καὶ θρέμμα, ἐξ ἀπαλῶν τῶν δούχων καθαρὸν τηρηθεὶς τῷ Θεῷ ἐνδοαίτημα, καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας Δείας τε

καὶ ἀνθρωπίνης πλήρης ὑπάρχων· ὤθεν καὶ τὴν τοῦ διακόνου χειροτονίαν ἐδέξατο, τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν τότε ἰθύνοντος. Πολλὴν δὲ ποιούμενου σπουδὴν, καὶ ἐπιζητοῦντος ἀνδρα πνευματικὸν καὶ λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα οἷς Θεραπεύεται Θεός, μαθῶν περὶ τούτου γράφει τῷ βασιλεῖ Γρατιανῷ, καὶ τῷ Πάπᾳ Ἰννοκεντίῳ, καὶ μόλις ἔσχυσε τοῦ ποθουμένου τυχεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπάρας τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντίνου πόλιν κατέλαβεν, ἔστη κατὰ πρόσωπον Θεοδοσίου· εἶδε δὲ αὐτὸν σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρόσωπον καὶ τὸ χρῶμα, εὐτακτον δὲ τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, πάση ἀρετῇ κεκοσμημένον, πολλῆς χαρᾶς καὶ θυμηδίας ἐμπλησθεὶς, ἔκτοτε ὡς πατέρα ὑπερετίμα, καὶ ὡς διδάσκαλον ἐσέβητο. Οἱ δὲ τῆς Συγκλήτου, ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέποντες, ἐθαύμαζον.

Αὐτὸς δὲ μισόδοξος ὢν καὶ φιλόθεος, καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα ἠγούμενος, καὶ ἐπιποθῶν, τὸν μονᾶρη βίον, καθ' ἑκάστην κατελιπάρει τὸ Θεῖον πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν αἴτησιν· καὶ παραυτίκα φωνῆς ἐνωτίσθη Δείας, Ἀρσένιε, λεγούσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους, καὶ σώζου. Ὁ δὲ, μηδὲν μελήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθῆτα μεταλλάξας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλαμβάνει· καὶ τὴν κόμπην κειράμενος, ἐν τῇ Σκήτῃ γέγονε, πάση σκληραγωγίᾳ καὶ τλαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Καὶ πάλιν Δεία φωνῆ πρὸς αὐτόν· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡ σὺ χάρις, καὶ σώζου.

Τούτου τὸν μέγαν ἠρώτησέ ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελθὼν σὺν ἑτέροις· Εἰπέ ἡμῖν, Πάτερ, λόγον ὠφελείας. Ὁ δὲ ἔφη· Ἐάν εἶπω, φυλάττεις; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐκ παντός. Καὶ εἶπεν· Ὅπως εἰάν ἀκούσητε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσητε.

Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχτο τὰ δάκρυα. Ἦν δὲ ἀστείος τῷ σώματι, ὀλοπόλιος, ξηρὸς καὶ μακρὸς, εἰ καὶ μαρικῶς ὑπὸ τοῦ γήρους κεκυρτώτο, τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ὡς Ἰακώβ· διὸ οὐδὲ φαίνεσθαι τιμὴν ἠθέλε καταπροσωπῶν· ἠγρύπνει τε πολλὰ, ὀρθίος ἰστάμενος καὶ εὐχόμενος, καὶ μηδὲ ὡς κλίνων τὰ γόνατα, μέχρις ἂν ὁ ἦλιος τὴν ὀλόνυκτον αὐτοῦ ἔλυσε στάσιμ· ὤθεν τὴν ψυχολέθρον πύρωσιν τοῖς τῶν δακρῶν χεύμασι κατέσβεσε. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ἐκδημεῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐληλακός, (ἦν γὰρ ἐγγύς που τῶν ἑκατὸν ἐτῶν,) ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ ποῦ, καὶ ὅπως δεῖ καταθίσθαι αὐτόν. Ὁ δὲ· Οὐκ οἶδατε βαλεῖν σχοινίου ἐν τοῖς ποσίσιμου, καὶ ἄραι πρὸς τὸ ὄρος; Καὶ αὐτίς λέγει πρὸς αὐτούς· Ἴδετε πόσος φόβος ἐστὶν ἐν ἐμοί, μέλλοντε ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος; Οἱ δὲ· Ἴδαμεν. Ὁ δὲ· Ἀφ' οὗ ἐγενόμην Μοναχός, οὗτος ὁ φόβος οὐδ' ὀλίως ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὤδη ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὡς Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ Θεοπνεύστη γεγονώς ἄγγελος, Θεολογίας βοᾶν ἐξεπαιδεύσας· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὦ Παμμακάριστε· καὶ ὁ χόρτος χρυσὸς σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται. Θεολογοῦντι τὸν Κτίστην, καὶ ψάλλοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατὴρ ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αῤῥήτω κηῖσαι σε, φρικτῶν ἀῤῥήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀῤῥήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμῶ σε αἰεὶ τὴν πολυύμνητον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν παλαιοῦν μύρων Πατέρων Ἀρσένιε, δυσωδίας ἠνέσχε· καὶ εὐωδίας μύρον Χριστοῦ γεγονώς, τῇ μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν θείον ἐν σώματι, ὑπέδυσ γνόφον Πατέρα Ἀρσένιε· ἐν Χριστῷ μνηθεὶς δὲ, Πατὴρ ἀνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι Μονάδα ἀνύμνησας, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, Θεολογοῦντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες σε ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος. Τοῦ Ἀποστ. Ὠδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως εὐπρεπῆς καὶ εὖσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστὰ, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψεν ὅθεν γεγηθότες, οἱ πισοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ, Χριστὲ Θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ χαρμονικῶς, ὑμνολογῶντες βῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε· τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρός με ῥύσασθαι· ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδάπνῃται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἀμαρ-

ταῖς· διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τὴν κολαστικὴν τε, τῆς γεέννης ἔκκαυσιν, εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων ῥεύμασιν· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ῥύσθησαι, μὴ παύσῃ ἱκετεῦων, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστὸν, ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επταπλασίως Ὅσιε, κατανύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέκαυσας· ἐν ἡδροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν, αἶγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατὴρ, καὶ συμβασιλευόν, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἀὕτη ἡ κλητή.

Τῆ Ἀποστ. Ὠδὴ Δ'. Ἐξέξη ἐπὶ τῷ οὐρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότητος παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον ἀγνήν, τῶν Μαρτυρῶν, ὁ ἠγαπημένος τὸ καθαρὸν, Θεολογίας ὄργανον, οἷά περ παρθένος ἐγχειρισθεὶς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Αξίως ἀγαπῆσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ, υἱὸν σε καταγγείλας, Μητρός τῆς Θεοτόκου· μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων καὶ κатарάν, διδὸς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθεὶς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κῆσιν, συμβολικῶς, βᾶτω τυπημένην φλογοειδεῖ· σὺ δὲ τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς, πυρίμορφος ὠράθης· διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἀρσένιε.

Ανέτειλε Χρισός σοι ἄδυτον φῶς, εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπεδέξατο, ἐν οὐρανοῖς· μνήμη γὰρ θανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ διήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπειλήφας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία: Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκειθεν δὲ, πλήρες θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τῷ τοῦ Δεσπότης Ὁσίου, πειθαρχῶν θείῳ νόμῳ, πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβῶν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστεύεις καὶ τοῖς δάκρυσι, θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, γάσει τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ, δι' ἧς ἐκράιθης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θεομῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλεόν πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πάσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Τὸ παρθεσίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαεινότερον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἁσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπρέτην Χριστοῦ.

Θεολογίας τὰ νόματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κό-

σμον ἠρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμφυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Πάτερ θεοφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτοῦ, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα· αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἔφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε παρθένε, θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας· ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδῆ γ' καὶ ζ'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξαίστῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ανθρακι θεότητος, τοῦ σαρκωθέντος ρυπτόμενος, προφητείαν πισεύεται, ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἡσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεῖς ἀξιάγαστε, Ἡσαΐα τοῦ Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον, ἐνεργείαις τέτῃ, καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις, ἀνακρουόμενον αἰεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενον, ἐγένου παναοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένον θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μούμενος.

Μίαν κυριότητα, τρισυποστάτου Θεότητος, τρισαγίω φωνήματι, ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφίμ τὰ Δεία, Μάκαρ Δεωρήσας, και μνηθεὶς προφητικὴν, ἐνεπιστευθῆς χάριν θαυμασίαι· διό σου τὸ πανίερον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγαίνει, ἡ ἀένναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· και γὰρ κραταιῶς, τῆς ἐχθροῦς τροπώσαμενος, κατὰ παθῶν και δαιμόνων και ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυματῶν βλύζει πηγὰς· τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, και λοιμῶν και κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει· διό σε και νῦν, Χριστοφόρε πολυάθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει, ὅπως αἰεὶ, διασωζῆται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιαίνει τρανῶς, ἔαρινά ὡς ῥόδα, τὰ πολυάθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων· δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε και ἄρρώστοι, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογχύλη αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τῷ Θεοῦ, ἠλιακὰς ἀκτίνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολυάθλε. Τῷ γὰρ Σταυρῷ καθοπλίσας σεαυτὸν, και τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης και κατασχύνας πάσας ταῖς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ. Διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χροεῖαν ἐπικροτήσωμεν, και τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἐνδοξον. Σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, και καταφωτίζει ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει και πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου, τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτῆ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραιζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοίδιμε· ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, και Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ, και φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, και τῶν Ἀγίων κοινός. Ποίημα Θεοφάνους. Τοῦ Προφήτου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσσομαί σοι Κύριε.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, και καθοδήγησον παιδρῶς, τοῦ Δεῖου Προφήτου, τὴν ἐνδοξον και ἐντιμον, εὐφημησαι πανηγυριν.

Θεόφθογγος σαλπιγξ τῷ Ἡσαΐῳ, περιηγήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, ἑορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τῷ σώματος Θεοφόρε, τῷ λογισμῷ τῷ τῆς ψυχῆς, σαφῶς ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ἰδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας, Μάρτυρος θεόφρονες, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ανδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, και ταῖς Τυράννων ἀπειλαῖς, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχυρῶν ῥωννύμενος, τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Ράβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, ἀνθὸς δὲ παλιν τὸν ἐκ σου, σαρκούμενον Λόγον, προήγειλεν ὁ ἐνδοξος, Ἡσαΐας Πανάχραντε.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ολὴν τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας Ἐνδοξε, τῆς τῷ Λόγῳ αἰκονομίας, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον.

Ἡρῆς πρὸς ὕψος οὐραίνιον, και τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδώλων ματαμοτάτην, διελέγξας τὴν ἀσθένειαν.

Λίθον ἐν Σιών ὑπέριμον, ἀκρογωνιαῖον, τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἡσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οπλῶ τοῦ Σταυροῦ φραζάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ταῖς ἀληθόνας ὑπέμεινας, ἀένναίως τῷ ποθουμένῳ, ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σάρξ μὲν αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ Θεοφιλῆς δὲ σου ψυχῇ, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετῶσα τῆς Βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου· ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σάρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐσπερώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας χάριτος, κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἡσαΐα ὡς Προφήτα πανένδοξε· τῆς ἀληθείας προῤῥήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας τυράννους διηλεγξας· ὅθεν πρίονι, ξυλίνῳ πρισθεὶς παρίσασαι, Χριστῷ, ἐκλιπαρῶν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβῶν, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἐσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, Χριστοφόρε πολυάθλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τῆ Προφ. Ὤδῃ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψώθης πρὸς τὴν ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσωμίλησας, καὶ γεγηθῶτως ἐψάλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικὴν Ἡσαΐα χάριν πεπίστευσαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θείον δεδειξαι, καὶ ἕρανῶν σκηνώμασι, δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι.

Εγκαινίζεσθαι νήσους ἔφης αἰνιττόμενος, ταῖς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, τῆ θείῃ Πνεύματος, πλησθησομένας Ἐνδοξε, μύσης ἀρρήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν Μάρτυς εἴληφας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος,

καὶ τῶν εἰδώλων ἐσβεσας, πλάνην ἀνδρακῶς δεισιδαίμονα.

Τῶν γυναικῶν σοὶ τὴν πεῖραν Μάρτυς προσέφερον, ὡς Ἀδάμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφης ποτέ· ἀλλ' ἠττηθεὶς ἠσχύνετο, βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον.

Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς Προφήτιδος, τὸ τεχθέν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θείος Ἡσαΐας ἐκήρυξεν.

Τῆ Προφ. Ὤδῃ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Τὸ κεκρυμμένον ἀνωθεν, μυστήριον ὄρων, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλήν τοῦ Ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, Θεοῤῥῆμον κατήγγειλας.

Ητῶν παθῶν σου Κύριε, ἀένναος πηγῇ, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀποπλύνει· ἦκεις γὰρ Σωτῆρ ὡς Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῷ φωτισμῷ τῆς πίστεως, σαφῶς ἐζώγησας λαοὺς, καὶ τὴν μανίαν ἀθέων τυράννων, ἔλυσας, ἐνδεδυμένος, τὴν ἐξ ὕψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείης, σοφῆ Χριστοφόρε, ἔφερες σερῶως βασιάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυναμιόμενος.

Θεοτοκίον.

Επὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενον ἀγνῆς, τῆς παννυμνῆτου Μητρὸς, Ἡσαΐας βλέπει σε τρανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιρῶντα τὰ ξόανα.

Τοῦ Προφήτου. Ὤδῃ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἡσαΐας ἐώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστραίπτουσαν, ὑμνολογημένην, τρισαγία φωνῇ τὴν τρισαριθμόν.

Τῷ στόματι, δεδοικὸς σοὶ προσάγει τὸν ἄνδρακα, Ἡσαΐα, Σεραφίμ τῇ λαβίδι δραζάμενον, καὶ Θεῷ Προφήτην, ἐκτελεῖ μυστικῶς ἱερώτατον.

Τὴν ἐκβασιν, τηλαυγῶς θρωῶν τῶν προῤῥήσεων, Ἡσαΐας, νοερώς σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται, καὶ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλιν ἀραίμενος, ὁ γενναῖος, ἀλλ' ἀρχαῖς ἐτροπούτο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει. τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Αγαπήσας, εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ἠσθάνου τῶν πόνων ζεόμενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐπερείδων αἰεὶ τῷ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεώ-
μενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἡσαΐας ὡς ἔφη ὁ
ἐνδόξος, σαρκωθέντα Λόγον, καὶ Υἱὸν τῆ Θεῆ
νῦν ἀγάλλεται. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προ-
φητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτρά-
νωσας τοῖς ὑφ' ἡλίον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, με-
γαλοφώνως σάρκωσιν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γα-
στρὶ λήφεται. **Ὁ Οἶκος.**

Ολος ὑπάρχων νενεκρωμένος, καὶ ἀκάθαρτα
χείλη κεκτημένος Χριστέ, πῶς οἶσω σοι
αἶνον ἐπάξιον; Ὅντως γινώσκων τὴν σὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, ὅτι σῶζεις τοὺς πίστει σοι προσ-
ιόντας, ὡσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ
δύω λεπτά, προσφέρω λόγους χειλέων ρυπαρῶν,
καὶ προσπίπτω κραυγαῶν σοι· Τὸν νοῦν μου
φώτισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφή-
του σου· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται.

Συναξάριον.

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως
τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου.

Στίχοι.

Ὅς ἄσπορον προεἶδεν υἱομητρίαν,
Πρισθεὶς ἀναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.

Ἡσαΐας δ' ὀρόων μέλλοντ' ἐνάτη χερὶ πρίσθη.

Οὗτος ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος καὶ μεγαλοφωνότατος
ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ἐνήσκει δὲ πρισθεὶς ὑπὸ Μα-
νασῆ τοῦ βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου, καὶ ἐτίθη ὑποκάτω
δρυὸς Ἀρωῆλ (ἢ Ρογῆλ), ἐχομένου τῆς διαβάσεως τῶν
ὕδατων, ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καταχώσας
αὐτὰ· καὶ ὁ Θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ ἐποίησε δι'
αὐτὸν τὸν Προφήτην. Διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγορή-
σας, ἠῤῥατο, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸ τὸν
Προφήτην πιεῖν ὕδωρ· καὶ εὐθὺς ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ
αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύει-
ται Ἀπεσταλμένος. Καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου, πρὸ τῆ
ποιήσεως τοῦ λαύκου καὶ τὰς κολυμβήθρας, ἐπὶ τῇ εὐχῇ
Ἡσαΐου μικρὸν ὕδωρ ἐξηλήλυθεν (ὅτι ἦν ἡ πόλις ἐν
σπηλαισμοῦ ἀλλοφύλων), ἵνα μὴ διαφθαρή ἡ πόλις, μὴ
ἔχουσα ὕδωρ· ἠρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι· Πόθεν αὐτοῖς
τὸ πότιμον ὕδωρ; καὶ ἐγαράκωσαν τὴν πόλιν, καὶ
παρεκαθίζοντο τῷ Σιλωάμ. Ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ
Ἡσαΐᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἀφῶ ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ καὶ
ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ὥ-
ραν, ἣν ὁ Προφήτης ἐπέδημι σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἵνα
δειχθῇ τὸ μυστήριον. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦ-

το γέγονε, μνήμη αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ
Σιλωάμ ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἐνδόξως, ὅπως διὰ τῶν
εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θανάτου αὐτοῦ, ἔχωσιν ὡσαύτως
τὴν ἀπολαυσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου ἐχόμενα τῆ
τάφου τῶν Βασιλέων, ὅπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἱερέων, ἐπὶ
τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τά-
φους Δαυὶδ, διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς Σιών, ἧτίς ἔχει
εἴσοδον ἀπὸ Γαθαῶν, μήκωθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκο-
σι· καὶ ἐποίησε σκολιὰν σύνθετον, ἀνυπονόητον ἔχουσαν
τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς· καὶ ἔστιν ἕως σήμερον ἀγνοου-
μένη τοῖς ἱερεῦσι καὶ ὄλω τῷ λαῷ. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ Βα-
σιλεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίον καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ
ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας εἶδει τὸ μυστήριον τοῦ
Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος τοῖς ἱερεῦσι Βαβυλώνος, καὶ
ἐμίαναν τὰ ἑσπᾶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς
ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἴσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς
ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἀκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν
τῷ Προφητεῖᾳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Λαυρεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Χριστοφόρου.

Στίχ. Τὸν Χριστοφόρον οἶδά σε Χριστοφόρος,
Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Καὶ περὶ τούτου τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος λέ-
γεται τερατώδη τινα καὶ παραδόξα· ὅτι τε κυνο-
πρόσωπος ἦν, (τουτέστι δύσμορφος καὶ ἀγριος τὴν ὄψιν,) ἐκ
τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων· καὶ
ὅτι, κατασχεθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητος τινός, καὶ φθίγ-
γεσθαι μὴ δυνάμενος, προσηῤῥατο τῷ Θεῷ, καὶ ἐπέμφθη
αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, λέγων· Ρέπρεβε, ἀνδρὶ ζου·
(τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα·) καὶ ὅτι, ἀψάμι-
νος αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρεσκευάσε·
καὶ ὅτι, εἰσελθὼν τῇ πόλει, διήλεγχε τὲς τῶν Χριστιανῶν
διώκτας, τὲς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια, καὶ θεὸς νο-
μίζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα, ἐφ' ᾧ καὶ τυπτεται ὑπὸ Βακ-
χίου τινός· Πρὸς δὲ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγιος εἶπεν, ὡς ὑπὸ
τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος κατέχεται· εἰ γὰρ
δοίη κίνησιν τῷ θυμῷ, οὔτε τὸν βραχίονα αὐτοῦ ὑποστα-
λήσεται, οὐθ' ὄλωσεν τὴν τοῦ βασιλείως αὐτοῦ ἰσχύν, μηδὲν
οὔσαν, καὶ διεφθαρμένην.

Διακοσίων ἐν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτόν, διὰ τε
τὸ φοβερὸν τῆ εἶδους, καὶ τὴν αὐτῆ ἰσχύν, ἀνυπέρβλητον
ἔσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτόν, τῇ χειρὶ ράβδον κατέχον-
τα, (ἧτις ξηρὰ ἔσα παραδόξως ἐβλαστῆσι,) καὶ πρὸς τὸν
Βασιλεῖα ἀγαγόντων, ἐπεὶ, πρὸ τῆ παραστῆναι τῷ Βασιλεῖ,
ἦδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις, εἰς πλῆθος
αὐτὲς αὐθις κατέσθη· τῷ παραδόξῳ τῆ θανάτου ἐκπλα-
γνέτες οἱ στρατιῶται, ἐπίστυσαν τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται
ἅμα τῷ Ἁγίῳ Χριστοφόρῳ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενοι· εἶθα, ἀντὶ Περπέδου,
Χριστοφόρος ἐκλήθη. Κατιδὼν οὖν αὐτόν ὁ βασιλεὺς πα-
ραγενόμενος, καὶ ἐκπλαγείς, ὑπτίος εἰς τῆ πίσω κατέπεσε·
καὶ πάλιν ἀνεύγκας, δολφ μετελθεῖν αὐτόν καὶ κολακείαις
μαλαξάει, καὶ κατ' ὀλίγον ἀποστῆσαι τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ μὴ
φανερῶς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο.

Ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας, τὴν ὄψιν δια-
πρεπῆς, ἀκολάστους δὲ, καὶ πρὸς μίξιν ἐτοιμούς, καὶ δει-
νὰς ὑποθερμαῖναι, καὶ ἐρεθίσαι, καὶ ἀνεγείραι ἀνδρῶν
νέων ἀκαθάρτους καὶ λυσοῶδεις ὀρμάς, (ὄνομα δὲ τῇ
μὲν Καλλινίκῃ, τῇ δὲ, Ἀκυλίνα,) εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν
κελευεῖ, καὶ παντοίας χρήσασθαι μηχαναῖς, ὡς ἐν συνη-

Δεία τῆ πρὸς αὐτάς καὶ ἀγαπήσει γενόμενον, ἀποστήναι μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, δύσιν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν· ὡς ὁ Ἅγιος κατηγήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. Αἱ δὲ, τοῦ βασιλέως ἐνώπιον Χριστιανὰς ἑαυτάς ἀνειποῦσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν· καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκατεροῦσαι, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανου ἐκομίσαυτο.

Ἐπὶ τούτοις εἰς ὄργην ἐξαφθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα τὸ ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δὲ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος, (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος,) ὁ Βασιλεὺς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῆ συλλήψει τοῦ Ἁγίου σταλέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἔδωκεν. Οἱ, ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἅγιον προσκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν· τὸν δὲ Ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὄργανῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι, καὶ πυρκαϊᾷ γενέσθαι κάτωθεν. Καὶ τούτου γενομένου, διέμεινεν ἀβλαβής, οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς καθηλώσεως, ἀλλ' ὡς ἐν ἀνέσει, παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ εὐπαραδέκτα διηγούμενος· ἄνδρα τινὰ λέγων καθορᾶν, μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς τὸν ἥλιον ἀποκρύπτοντα, οὐ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος· πυρφόρους δὲ κύκλῳ στρατιώτας ἰσταμένους, πρὸς εὖς μέλανές τινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες, κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν, καὶ κατατροποῦσθαι· ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερὸν ἐκείνον ἄρχοντα ἐν θυμῷ, καὶ συνταράξαι, καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πάσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν.

Τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώθητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρὸς φυλαχθέντα ἰδόντας, πιστεῦσαι, καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρὸς. Ἄλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρέατι ρίπτεται. Ἐκείθεν δὲ ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνεκλυσθεῖς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται, καὶ τελευταῖον ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ (*).

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα Ἀ. ὅτι τὸ, Πέπρεβος, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, φαίνεται Ῥωμαϊκόν, ὅ ἐστι Λατινικόν κατὰ τι παρηλλαγμένον, καὶ ἔδει γράφεσθαι ὀρθότερον Πέπρεβος (ἐκ τοῦ Reprobus), ὅπερ ἐξέλληνιζόμενον σημαίνει τὸν ἀδόκιμον, ἀπόβλητον ἐκ Θεοῦ, καὶ ἐπομένως ἐπάρατον, στυγερὸν· συνήθως δὲ, τὸν ἔχοντα ὀλέθριον τι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φυσιογνωμίαν. Τοιοῦτον ὄνομα, εἴτε κυριῶς εἴτε ἐπιθετικῶς, ἔδοθη ἀναμφιβόλως εἰς τὸν Ἅγιον διὰ τὴν δυσμορφίαν αὐτοῦ, καὶ ἀγριότητα τοῦ ἤθους, εἴαν ὄλως ἀληθεύωσι τὰ τῶν Συναξαριστῶν. Σημειωτέον Β. ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, Δέκιος, Ῥωμαϊκόν ὄν καὶ αὐτό, οὐδαμῶς εὐρίσκειται ἐτυμολογούμενον καὶ σημαῖνον, δεκτικὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· ἐκτός μόνον εἴαν εἴπω τις, ὅτι ὁ Δέκιος, ὡς ὑπὸ διαβολικῆς τῶντι ἐνεργείας κινήθεις, ἤγειρε τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, ἐνεκα τοῦ πρὸς Φίλιππον τὸν προκατόχον αὐτοῦ μίσους, Χριστιανὸν φημιζόμενον, καὶ συμπροσευχηθέντα μετὰ τῷ πλήθους τῶν πιστῶν· ἐν τῇ ὑστάτῃ παννυχίδι τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. 5. κεφ. λδ'. λδ').

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν τῆ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, ἠέξει ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καὶ προφητείας χάριν, καὶ μαρτυρίᾳ σέφος, ὁ Ἡσαΐας ἀνεδήσατο, Ἰσχύς μὲ καὶ ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς εὐσεβείας ὄρους, καὶ πολιτείας νόμους, Θεοφορήτῳ γλώσση τέθεικας, Προφήτα Δεσπέσις· Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῆς Μαρτυρίας ὁδὸν, τῆ καρτερίᾳ τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολεῖει σικηνώματα· Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσω, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοις ἐκραυγάζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὄρων, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἀγνεΐας τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προφ. Ὠδὴ η'. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες.

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγάλλεται νῦν χαρμονικῶς, Ἡσαΐας ὁ ἐνδοξος· καὶ Δείας τρυφῆς ἀπολαύων, τοῖς Ἀγγέλοις συμφθέγγεται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ Θεοῦ πρὶν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις, ἐνδίκως ἀπανίστανται γῆς, τῆς ἀγίας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναῖς ἀκολούθως, καὶ νῦν μέλπειν οὐ δύνανται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ Δείῳ προσεφέρω πέδραμον φέγγει, τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ, τῷ κλήρῳ προσηρμόσθησαν, ὡς παλαι φησὶν Ἡσαΐας, καὶ ὕμνουντες νῦν μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασείως προσρηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων προσεθραύσθη σερραῖς, ἀντιτύποις ἐνστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν αἰουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς, ωραίως ἐνδυσάμενος νῦν, Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροῖς συγχορευεῖς, καὶ συμμέλπεις τῷ Κτίστη σου· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς βρέφος ἀγκαλιζεται Λόγον, τὸν πᾶσι δίδόντα τὴν ζωὴν, καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαΐας, ὃς καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ Δεῖῳ πυρπο-
 » λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογός
 » ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον
 » πυρός ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
 » λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Προφήτου.

Ῥδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Βήματι παρέστηκας φαιδρῶς Θεόληπτε, τοῦ Δεσπότη τῶν Δυναμέων, δόξη δὲ τούτου ἐπευφραίνῃ, τὰς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμακάρε αἰοίδιμε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεῦτε νῦν φωτὸς προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθε· βίβλω προθύμως Ἡσαΐου, τῆ τῆς θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόνω ἐπιθυμία προσελθῶμεν, καὶ θείας αἴγλης πλησθησόμεθα.

Πνεύματι φωτιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἡσαΐα θεοφόρητε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας, τὸν θεῖον καὶ σεπτόν σου μνημόσυνον, πρεσβεύων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτοῦς, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Στέφανον ὡς νικητῆς λαμπρὸν δεξάμενος, Χριστοφόρε παναοίδιμε, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότη, τῷ σὲ ἐν ταῖς βασιαῖσι κρατύναντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον ὀρέξαντι, καταπαλαῖσαι τὸν ἀρχέκακον.

Αἵματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσάμενος, κατνηγιάσθης Ὑπερένδοξε· νῦν δὲ παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ Νυμφίῳ· χαίρων εἰσέδραμες· εἰρήνην δὲ τῷ κόσμῳ αἰτούμενος, μὴ διαλίπης Μάρτυς ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν νοητὸν ἀγνή θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
 » κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
 » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ

» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
 » τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ ὑριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σίμων ὁ Θαυμασίος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολὴς ἐξαεράπτουσα, διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας, σωτηριώδεσιν αὐτῷ, καὶ φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ παμφανὴς καὶ ὑπερήτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος· σαγήνη ἢ ἔνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθῆ ζωγροῦσα· θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κήρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἰστιάσατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεῖς πανδαισίαν τερπνὴν.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμῶν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανοῦσαν, καὶ τῇ εὐσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πιβοῖς ἐν χάριτι· πάντας γὰρ κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθεῖς, Σίμων ἀξιάγαστε, Ζηλῶν ἐζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ θεῶν σε θαυμάτων ἔμπλεων ἀνέδειξε· ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτῆς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτίσω. Διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνοῦμενος, πρέσβευε δεόπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημα Μάρτυρες.

Σίμων παναοίδιμε τρυφῆς, τὸν χειμάρρῳ ἐπι-
πιες, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπί-
γνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν
μιμούμενος ὃ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας,
δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον,
καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Σίμων ὑπερθαύμαστε Θεόν, καθορῶν τερπνό-
τατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει
κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεού-
μενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων
ἀπέλαβες, χριστοκήρυξ παναοίδιμε, τοῖς Ἀγγέ-
λοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Σίμων πάμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων
δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης γενόμενος· καὶ
νῦν εὐίλατον, εὐπαρόρησιάστοις, προσευχαῖς τι-
θεῖς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης τὸν Κύριον,
πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν κτίσιν ὡς αἰτὸς ὑψιπέτης δεῖλθες, Σί-
μων ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ
Ἀπόστολε· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, τοῖς
πυριφθόγγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν
καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς
τὴν θεῖαν γνῶσιν μετήγαγες. Καὶ νῦν πρέσβευε
Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε Σίμων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Ἀποστόλου Σίμωνος ἐξαδῶ κλέος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Ανώ τῷ Δεσπότη παρεστῶς, Ἀπόστολε θε-
σπέσιε, τῷ σέ δοξάσαντι, καὶ μαθητὴν οἰ-
κεῖον, λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φώτισον τὴν ψυ-
χὴν μου, ἵνα σου μέλψω τὴν ἐνθεον μνήμην.

Πᾶσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριστὸς δε-
δώρηται, καὶ τὰς ἀκρότητας, τῶν θεῶν
χαρισμάτων, Ἀπόστολον δείξας σε, κρίσει δι-
καιοτάτη, Θεοφάντορ, ὁ δίκαιος μόνος.

Ολὴν τὴν τοῦ Πνεύματος αὐγὴν, δεξάμενος
Ἀπόστολε, καταφοιτήσασαν, ἐπὶ σέ οὐ-
ρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἅπασαν καταφλέ-
γων, τὴν ἀπάτην τῆς πολυθείας.

Θεοτοκίον.

Σύμου τὸ θνητόν τε καὶ φθαρτὸν, ἀθάνατον
καὶ ἄφθαρτον, Σωτῆρ ἀνέδειξας, Παρθένε
Παναγίας, οἰκήσας πανάχραντον, μήτραν ἀπει-
ρογάμωσ, μορφωθεῖς τε τὴν βρότειον φύσιν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Τὸ θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμνήθης
Ἀπόστολε, Σίμων θεόληπτε, παρ' αὐτῆ τοῦ
Σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος τὴν ὑπερκόσμιον.

Ολόγησόν σε, Σίμων θεσπέσιε, ἀστραπαῖς
φανοτάταις, πλουσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς
θεῖας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἡ πάγχρυσος σέ προέγραψε, Θεοτό-
κε βαστάζουσαν φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ
φωτίζον τὸν κόσμον, ἀκτίσι Θεότητος, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἔστ
» δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα
» κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σε Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος τῇ φωταυγίᾳ, σκότος ἔ-
λυσας πολυθείας, καὶ τῶν πιστῶν ταῖς
καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσαι σωτήρια δόγμα-
τα, καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. Σί-
μων ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρη-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ολος θησαυρὸς ὑπάρχεις χαρισμάτων, εὐ-
αγγελικῶν χαρίτων πεπλησμένος· καὶ
φῶς τοῦ κόσμου, καὶ ἄλας τῆς οἰκουμένης,
Σίμων παμμακάρι ἐχρημάτισας.

Υλὴς ἀηδοῦς ἐμφάσεις ἀπεστράφησ· αὐλὸν
δὲ φῶς ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς Θεότητος
εἶδος ἐπειλημμένον, ὕλης βρωτείας Ἀξιάγαστε.

Σίμων Ζηλωτὰ ζωῆς τῆς ἀκηραίου, νέκρωσον
ἡμῶν τὴν ζῶσαν ἀμαρτίαν, τῇ ζωηφόρῳ δυ-
νάμει τοῦ Ζωοδότου, ἧς ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Ισος πεφυκῶς Πατρί σου κατ' οὐσίαν, ἴσος
τοῖς βροτοῖς ἐγένου κατὰ φύσιν, ἐκ τῆς ἀ-

χράντου Παρθένε τὴν ἡμετέραν, Δέσποτα σάρκα προσλαβόμενος.

Ῥδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Μετὰ πυρὸς Παμμακάρ, σὺ ὄρωμένην τὴν γλῶσσαν τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω προθύμως, ἐν τῷ ὑπερώῳ καθήμενος.

Ω'ς ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνοῦμενος, ὑψηλά καὶ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσενήνοχας. Θεοτοκίον.

Νόμος ὁ πρὶν Παρθένε, παρεισελθὼν, ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται, ἤνθησε δὲ ἡ χάρις, καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

Ῥδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ο' ζήλου ἐπώνυμος κληθεῖς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ Παντοκράτορι.

Σὲ θείων θαυμάτων αὐτουργόν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δούς ἐξουσίαν σοι, ἐνεργεῖα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Θεοτοκίον.

Εμφράττεται τὸ στόμα δυσσεβῶν, τῶν μὴ Θεοτόκον σε, φρονούντων Πάναγνε, καὶ ἡ ὄψις ἐντροπὴν ἐνδιδύσκειται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θρηγόρον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίστανται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγαλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν· αὕτη γὰρ πάση τῇ οἰκουμένη, ὡσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτίσει πᾶσαν ἀγλὴν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλαμπουσα τοὺς πόθῳ γεραίροντας. Διὸ προθύμως συνδράμωμεν ἀνυμνῶντες αὐτὸν ὡς χρέος· αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίστανται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχοι.

Ἔοικε Χριστὸς τοῦτό σοι Σίμων λέγειν· Ζηλῶν πάθος σὸν, καρτερῶ σταυροῦ πάθος.

Ἐν ξύλῳ ἀμφεταῖθη Σίμων δεκάτη μεγαθύμος.

Οὗτος ἐστὶ Σίμων, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, καὶ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐν Κανᾷ, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ὄθεν ὁ νυμφίος, τὸν γάμον καὶ τὴν οἶνον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ καὶ θαυματοποιῷ καὶ νυμφαγωγῷ ἠκολούθησε, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερώῳ συνῆν, ὅτε πυρίνων εἶδει γλωσσῶν τὸ Πνεῦμα ἐπεφοίτησε· καὶ τούτου πληθεῖς, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν εἶπεῖν διαδραμῶν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην. Μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, καὶ τὴν τῶν Ἀφρῶν χώραν διελθὼν, ἐκήρυξε τὸν Χριστόν. Ὑστερον δὲ ἐν Βρεττανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων θαυρωθεῖς, καὶ τελειωθείς θάπτεται ἐκεῖ. Ὡς δὲ ζῆλον διάκυρον ζηλῶν Θεῷ παντοκράτορι, κλησίου τὸν τράπον ἐκτήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου, καὶ Κυπρίνου.

Στίχ. Ὁ Φιλαδέλφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει

Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θείον εὐρατο στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν Βασκανῶν χώρας, πόλεως Πρεφακτῶν, εὐγενεῖς, καὶ τῇ περιουσίᾳ λαμπροί, υἱοὶ γεγενυότες Βιταλίου, ἀρχontos τῆς αὐτῆς χώρας Πρεφακτῶν, τραφέντες ἐπ' εὐσεβείᾳ, καὶ τῶν θείων Γραφῶν ἀναγνώσει, διὰ Διουσιῖμου τινὸς ἀγίου ἀνδρός, κηρύττοντος τὸν Χριστόν. Ἐρωτῶνται οὖν πρῶτον παρὰ Λιγγελίωτος τινός, ἐκ Ρώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς Ρώμην πρὸς Λικίνιον. Ὁ δὲ τούτους Βαλεριανῷ εἰς ἐξέτασιν δίδωσι, παρ' οὗ ἐν Ποτιόλοις πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Διομήδην ἐκπέμπονται· καὶ οὗτος αὐτοὺς πρὸς Τέρτυλλον ἀποστέλλει, τὴν τῆς Σικελίας ἀρχὴν δέμποντα. Καὶ παρ' ἐκάστῳ τούτων διάφοροι βασκανῶν ἰδέαις ἐξετασθέντες, ὧν οὐκ ἄντις μιᾶς περιγένοιτο, ἀλλὰ θάττον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπιφθεῖν, δυσνοπίστων ἔντων οὕτω, καὶ λίαν σφοδρῶν, τέλος ἐπὶ Τέρτυλλου τὸ μακάριον ἰδέξαντο τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἠσύχως,

Ἐν ἠσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ἡσύχιος ὄρμητο ἐκ τῆς Ἀδραπηνῶν πόλεως· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρᾶος, καὶ φερωνόμως ἔχων τὸν τρόπον τῆ κλήσει καταλλήλον. Δεηθέντι οὖν τοῦ Θεοῦ ὑποδείξει αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ, κατὰ μόνας γενόμενος, δουλεύση καὶ εὐαρεστήσῃ αὐτῷ, ἀπεκαλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαῖωνος. Ἐνθα γενόμενος, καὶ ἐπὶ πλείστον διαγαγὼν, εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ κατελθὼν, καὶ πλησίον εὐκτῆριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρίου κατασκευάσας, καὶ τὸ κλιπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Πένον τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων, φερωνόμως Ζηλωτῆς μάκαρ ἐκλήθη, καὶ τὸν τρόπον τῆ κλήσει σύμφωνον ἐδείξω, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αμα τῷ Λόγῳ συνοδῶν, καὶ συνόμιλος αὐ-
τῷ γεγεννημένος, βασιλείας ἐκεῖ μετέσχη-
κας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Δόλω τῆς παλαιῆς εὐκληρίας, τοὺς προπάτο-
ρας ἐξώρισεν ὁ ὄφιο· σὺ δὲ τούτους Θεοῦ
Μήτηρ ἀνεκαλέσω. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥδὴ ἡ. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ως ὠραῖοι Σίμων οἱ σοὶ πόδες, εὐπρεπῆς
ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα, λαλῶσα δόξαν τῆ
Θεοῦ, καὶ πείθουσα κραυγάζειν· Τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις, καὶ θαυ-
μάτων πέμπων λαμπηδόνας, ἐγνώσθης Σί-
μων τοῖς λαοῖς, σπέρμα εὐλογημένον, Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λογισμὸς οὐ δύναται τὸν τόκον, σοῦ Θεο-
γεννητὸρ ἐρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος
ἀτονεῖ· Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας Παρ-
θένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
- » λαῶν ἀπειρῶν προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ
- » ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν
- » Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἔδοξολόγουν, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως.

Εμφανὴς ἐγένεθ τοῖς πέρασι, φωτὶ καταλάμ-
πων· καὶ τὸ πῦρ τὸ τῆ Πνεύματος δεδευ-
μένος, φωτοειδὴς ἐδείχθη· διὸ σε μακαρίζομεν.

Ολικῶς Θεῷ ἀνακείμενος, αὐτῷ συνεκράθη·
ὃν νῦν καθικέτευε, Θεοφάντορ ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν πίστει, καὶ πρόθῳ εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πᾶσι τὴν πρόξενον, φανεῖσαν ἀν-
δρώποις, καὶ τὸν κόσμον φωτίσασαν λαμ-
πηδόσι, θεοειδὴς ἀγνείας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
- » τόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος δεξα-
- » μένην, ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
- » γαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αυτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ παν-
αικτίρμονος, εἰρήνην αἰτῆσαι πάση, τῇ
ἰκουμένη, καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἄνακτι,
ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασι,
τοῖς εὐφημῆσί σε Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλῶ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιό-
τητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, Σίμων
ἐνδόξε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων
μακάριε, τῆ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα
διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον
καὶ φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τούτου, ἀκα-
ταλήπτου Θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σέ καταβέ-
βηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ σέ μακάριε,
θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα,
ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα,
τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυ-
στολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων θεό-
φρον πανόλβιε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκό-
τει καθευδοντας, ἀγνωσίας Ἐνδόξε, κατε-
φώτισας, ἀναγεννήσας θεσπέσιε, υἱοὺς διὰ πί-
στεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὓ ζηλώσας τὸ
πάθος τε, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐ-
γένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ
μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε, Σίμων
Ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιεῖχε, καὶ
τῆς οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκ-
τενωῶς, ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τοῦ Ἀποστόλου.

Τῆ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἥτοι τῶν ἐγκαινίων
τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Μωκίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν ἐγκαινίων
μετὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος γ'.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η τῶν πόλεων Ἄνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς κτί-
σεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται·

ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φύλα πολέ-
μια, καὶ ὑψαύχενά ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτί-
θησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα· Σὺ
Παρθένε, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων,
καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλ-
κας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον,
ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλ-
βιε, ἀθλητῶν ἢ καλλονῆ, ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσο-
στάσιε, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν
ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε.

Εὐσεβεία πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει σομούμε-
νος, καὶ ἀνδρεία Μώκιε λιπαινόμενος, οὐ-
ρανοχάλκευτος γέγονας, αἰοιδίμε μάχαιρα, πα-
ρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα·
ὄθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἀ-
γίαν, ἐορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων
καὶ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Γενεθλίων, Ἦχος δ'.

Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφό-
ρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν
αὐτῇ γὰρ ἐσῆρικται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς πε-
ρισώζεται καὶ κραταιῆται, βοῶσα πρὸς αὐτήν·
Χαῖρε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Γενεθλίων.

Κανῶν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἦν περ ἐπύργωσας
φύλαττε, καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἄλλοφύ-
λων ἐχθρῶν, ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαίρας,
σεισμῆ τε ἀκράδαντον, λοιμῆ πυρὸς καὶ λιμοῦ.

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυ-
βέρνησον, νοός μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς
κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου, ὑμνοῦντος τὴν
φωσφόρον, καὶ ἐνδοξον μνήμην σε, Μάρτυς πα-
νεύφημε.

Σιδῆρῳ ξεόμενος, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος,
χρυσοῦ ὄβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ
ἐκσφράγισμα, Χριστοῦ τῶν παθημάτων, καὶ
πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Χαρὰς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλή-
ρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὡφθης Πανά-
μωμε· ὄθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου,
συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Η τῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου Δέ-
σποτα, καυχωμένη ἐπὶ σοί, τὴν ἑαυτῆς
προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ
καὶ Θεῷ.

Αἰνδοιαίστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας
ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ
ἀσθενές σου ῥωννύμενος· ὄθεν τὸν μεγάλαυχον,
ὄφιν κατέβαλες.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρη ἀθάνατον εὐ-
κλειαν, διὰ πόνου τῆς σαρκός, τὴν δι' αἰῶνος
ἀπόλαυσιν, εὖρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ σοφία, τῷ Θεῷ καθαρῶτατον σκηνῶμα,
εὐραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων σαρ-
κωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἀφθορον ἔδειξεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄ-
» γιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αστήρ ἀνατέταλκας, ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητῆ,
καὶ πᾶσαν ἐφώτισας, τὴν οἰκουμένην αὐ-
γαῖς, τῶν θείων ἀγῶνων σε· φθάσας δὲ βασιλί-
δα, πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διὰ ξίφους,
καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συνεῖναι
Χριστῷ, Μώκιε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κραταιμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ πό-
λις σου, ἐπὶ σοί νῦν πᾶσαν, Σῶτερ τὴν
ἐλπίδα ἀνέθετο· ἦν περιφρούρει παντάναξ καὶ
διάσωζε, ἐξαιρέμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν
δυσχερῶν.

Τὸν δερμάτινον χιτῶνα, τῆς ἀρχαίας νεκρώ-
σεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, πάντοθεν τῷ σῶμα
ξεόμενος· καταβολὴν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω δὲ,
καὶ τρυφᾶς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Αθεΐας ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε·
κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, σὲ ὁ πλαστοουργὸς
διεσώσατο· οἱ ποταμοὶ τῶν βασιάνων οὐκ ἐσά-
λευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον σοφῆ τὸν
ἀσάλευτον.

Θεοτοκίον.

Ο΄ Δελήματι τὰ πάντα, πλαστεργήσας βελήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἐαυτῷ ὠκοδόμησε, καὶ ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις εἰς προσέρχεται, Μητροπάρθενε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Ὡδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ ἔχουσα Χριστέ, κραταιὸν καταφύγιον, ἢ πόλις σου σοὶ προσπίπτει, καὶ κρατύνεται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη αἰεί.

Σοῖς αἷμασιν ἢ γῆ, ἠγιάσθη Μακάριε, σοῖς στίγμασι κατεστίχθη, τῶν δαιμόνων τὸ στίφος, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Σὲ ἔχουσα φαιδρὸν, μαργαρίτην καὶ ἔντιμον, ἐν στέμματι τῷ οἰκειῷ, ἢ σεπτῇ Ἐκκλησία, Παμμακάρι ὠραίζεται.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Παναίωμε.

Ὡδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Η΄ πόλις, ἢ βασιλεῖς τῶν πόλεων σήμερον, πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ Σωτῆρι σοὶ προσανέθετο· ἦν περ σῶζοις, ἐκ πανταίων κακώσεων ἄτρωτον.

Α΄ γάπη, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν, Ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στέρρόν ὀπλίτην τῆς εὐσεβείας· διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλεν ὀχύρωμα.

Φιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν σου ἐχώρισας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνευδότην νεύσει ἐνατενίζων, ταῖς βασιάνους, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Α΄ βυσσον, εὐσπλαγγνίας Χριστὸν ἢ κυήσασα, ἀμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθῆς ὡς μόνη ἀνάγαγε, καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἦτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν καὶ Ἁγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντὸς σωζομένης.

Στίχοι.

Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Στίχ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάινην,
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.

Μώκιος ἐνδεκάτη κεφαλὴν τμήθη ἀγανόφρων.

Ούτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Λαοδίκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. Ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πρεσβύτερος. Γεννήτορες δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὀρμώμενοι, εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. Ὁ δὲ Ἅγιος Μωκίος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ αἰεὶ σχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχουσαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πᾶσι παρεγγυῶν. Θυσίας δὲ τελομένης παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τῷ Διόνυσῳ, καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτριψε τὸν βωμὸν, καὶ κατασχεθεῖς, τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε. Καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεῖς ξέεται τοὺς κροτάφους, τὰς σιαγόνας καὶ τὰς πλευράς. Ἐπειτα, ἐξαφθείσης καμίνου ἐκ πίσεως καὶ στυπτείου καὶ κληματίδος, ὡσεὶ ἐπτα πῆχεις τὴν φλόγα ὑφουοθαί, ἐμβάλλεται. Ἡ δὲ φλόξ σῶν ὑπολαβοῦσα ἐφύλαξε· καὶ ὠρατο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν μετ' ἐτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν ἐνὸς τὸ πρόσωτον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστραπτε τοῦ ἡλίου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀφλεκτος καὶ ὑγιής, μηδὲ μέχρι τριχὸς ἀφαιμένης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἦτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν Ἀνθυπάτον, καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀνδρας ἐννία κατέφλεξε, ὡς μηδὲ βραχύ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρμαθείσης τῆς φλογός, εὐρεθῆναι.

Καὶ τότε μὲν ἐμβληθεῖς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν· καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυοῖ δεσμεῖται τροχοῖς, ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατεμένεται. Παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθεῖς, Σηρίσις ἀφέεται. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀδλαθῆς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππησίον ἐν Πειρίνθῳ πόλει τῆς Θρακίας, ἦτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται· κακείθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἐνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἐνὸς τῆς πόλεως τίθεται· ὕστερον δὲ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετίθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἀγιωτάτῳ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδου, ἢ Διοσκόρου.

Στίχ. Παρ' ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκόρους.

Διοσκoros δὲ ζῆν αἰεὶ τμηθεῖς ἔχει.

Ούτος ὄρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων μητροπόλεως· καὶ προσαχθεῖς τῷ ταύτης Ἀρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἰαντὸν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. Καὶ πάλιν ἐρωτηθεῖς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένον πίστει, προσέξαντος τοῦ Ἀρχοντος, ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ἦνπερ ἐπύργωσας Χριστὲ, πόλιν σε περίεπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πόλεμων παντοίων καὶ θλίψεων, τοῦ βοᾶν εὐχαρίστως σοι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, εὗρηκας δροσίζοντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ, Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν Παμμακαρίστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Κατὰ ξιφῶν κατὰ πυρὸς, κατὰ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς ἀντέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκυήσασαν ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν Ἀειπαρθένε, ἀνυμνήμεν κραυγαίζοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει σου, ἦν καὶ διαφυλάττε, τῆς προσδοκίας ἄτρωτον, πάντων ἐθνῶν εἰσαεὶ, βοῶσάν σοι ἐν πίστει Οἰκτίρμον· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας, καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ σκήπτρου τε, ὄπλον τὸ ἀήττητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τῷ παντός, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαίζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁς ἥλιος σήμερον τῷ κόσμῳ, ἡ μηνὴ τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγάζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς· ἐν ἣ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν, Μώκιε ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ καθωράθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν Δυναμέων, πύλη ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεώσασα· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
» Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού-
» μενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ΄. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ λυτρούμενος, ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ Ἀνακτι παρέχων ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρύαγμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρουσ τεκούσης σε, καὶ τῶν Ἀγίων πολυέλεε.

Ὁλβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ γενόμενος, καὶ τῷ πάθει σεμνυόμενος, ἔνδον ἐχώρησας πασταῖδος, φρονίμοις σὺν παρθένοις γηθόμενος, καὶ κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμήχανον, οὐ ταῖς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Πόλεσιν ἐτέραις προαθλῶν αἰοίδιμε, Βυζαντιδα πόλιν ἔφθασας, Μάρτυς, ἐν ἣ τῶν σῶν ἀγῶνων, τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐδεξῶ ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος· ἦν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.
Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς ἐκάστοτε, ὡς Παρθένε σε δοξάζομεν· Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως, Πατὴρ τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκλάμψαντα, ἐγέννησας, αὐτὸς ὡς εὐδόκησεν· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά τρία.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμος ὁ ἐν γραμματι, παιδαγωγός σοι γένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνύς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπωμένην διαφανέστατα· ἦν περ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδαχαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεύς ἐχημάτισας, Θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ

πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογματίων, θείαις δαδουχίαις· καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας κατασρεψάμενος, πανσόφως ἐσηλίτευσας, διδασκαλίαις πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας.

Ο βίος ὁ ἐνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμῶν παρεσκευάσας, τελεῖν τὰ θαυμασία, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύγειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐντεύξεσι· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λεόντιον φρόνημα στερόνως, Γερμανέ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεσον· τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δειλαίος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἠρήσατο· ἀλλὰ τοῖς λόγοις σε, θεοφάντορ ἐξεληλεγκαί, καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ο λῶν ὁ ἄθεος ὁ θῆρ, ὁ Θεῷ μισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ προδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀθετήσας Ὄσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται· διὸ αἰτούμεν σε· Ὡς ἐκείνον ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Εφάσεως ἔτυχες τῆς σοί, θεοφάντορ πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστα· τῷ γὰρ Δεσπότῃ σου, μετὰ παύρησίας, Γερμανέ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας· ὧ παραϊάμενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτούμενος.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος β'.

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάσημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πάτερ ἡ τῷ Χριστοῦ, ἐν σοί ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο· ἐντεύθεν ὡς ἀγγίλους, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νῦν εἰληφῶς ἐκβάσιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. Διὸ ἰκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν, διδάσκαλος ὤφθης, Ἐπιφάνιε μακάριε· καὶ Χριστὸν εὐρῶν ποδηγῆτην, τὰς βουλαῖς τῶν κακοδόξων αἱρετικῶν διεσκεδάσας. Διὸ αἰτούμεν σε Ἄγιε, πρεσβεύειν ἄχρι τέλους,

τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Ἐπιφανίῳ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἐπλησε χθόνα.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Εν τῷ τοῦ θειοπνεύματος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γραμματος, τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας Πανόλβιε, καὶ φωστὴρ ἔδειχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθεῖς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρίνας τὸ δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε, συμβολικῶς ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὡσπερ προγνώσεως.

Γατὴρ σαρκὸς τε καὶ ψυχῆς, θεοειδὴς σοι ἐγένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν παθῶν συναποκτείνας ὄρμημα, καὶ συνθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ο λην τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν καθορώμενος, ὅλην ἀνεκαίνισε, τῇ σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τοῦ ποιμενάρχου Γερμανοῦ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῆς ἱερωσύνης τῇ στολῇ, κατακοσμούμενος Μάκαρ διέπρεψας· λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰ τῶν πιστῶν πανευσεβῶς συστήματα, ὠφθης θεοφάντορ, καταφωτίζων τοῖς δόγμασιν.

Ο χημα ὑπῆρξας ἀρετῶν, οὗ ἐπιθαῖς τῷ Θεῷ προσεχώρησας, κόσμου τὴν τερπνότητα, καταλιπὼν καὶ τὸ σαθρὸν δοξάριον, καὶ οὐρανοφοίτης, τῇ σῇ σοφίᾳ γενόμενος.

Υπὸ τῆς προνοίας προγνωσθεῖς, ὡς ἱερεὺς θεηγόρος ἐσόμενος, Πάτερ ὑπεξέφυγες, τυ-

ραννικήν μαιφονίαν Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ φρουροῦν-
τος, σὲ δεξιᾷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν, ἢ ἡμετέρα προσοί-
σει ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν
Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε; Χαίρε Θεοτόκε,
Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φαῖον (*) περιβόλαιον ἰδῶν, αἰτήσαντι τὸν
ἔλεον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὅμμασι,
λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τε-
δέασαι, καὶ τῇ Δεῖα χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς
πίστιν ἀμώμητον.

Ακούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδε-
λύξω μὲν, καὶ βίον ἐπόθησας ἄϋλον· ὡς
αἵματος δὲ συμετασχοῦσάν σοι, καὶ τῆς γνώ-
μης μέτοχον, προσλαβὼν τὴν ὁμαιμον, ἀνεδει-
χθητε ζεύγος μακάριον.

Νεκρούς λογισμοὺς ἀποσραφεῖς, παμμάκαρ
Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν
Θεῷ, τῷ Δεῖω δόμῳ πιστῶς προσέδραμες, καὶ
ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλβιε, τῶν νε-
κρῶν σου πεδίλων τὴν ἐκπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἀγίως ἀπεκνή-
σας, ἀγιωσύνης ἅγιον σκηνῶμα, τὸν ἐν
Ἄγίοις ἀναπαυόμενον· ᾧ βοῶμεν Ἅγιος, ὁ
ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φι-
λαίνθρωπε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ο Δεῖα προγνώσει προειδώς, σῆς γνώμης
εὐγένειαν, χερσὶν ἀνόμοις ἀναιρεθῆναί σε, ὡς
Θεὸς ἐκώλυσε, καὶ παρθένων τάγματι, εὐνου-
χία πανσόφως κατέλεξεν.

Γδεῖν ἐφιέμενος σαφῶς, Παμμάκαρ τὴν λαμ-
πρότητα, τὴν νοητὴν τῆς Δεῖας Δεωσίσεως,
ἱεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας, πολιτεία σώ-
φρονι, καὶ σαφοῖς διδάγμασιν, ὀρθοδόξως ἰθύνας
τὸ ποιμνιον.

Μεγάλῃς καθέδρας ἐπιβαῖς, μεγαλῶς κατε-
λαμπρυνας, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ τὸ

(*) Ἀναγινωσκομένου πρότερον, ἐν τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ
τοῖς χειρογράφοις Μηναίοις, Φαιδρόν, μετέβαλον τὴν λέξιν
εἰς τὸ Φαῖον· καθότι ὁ Ἱμνωδὸς ἀναφέρει ἐνταῦθα τὸ ἐν
τῷ ἐφεξῆς Συναξαρίῳ ἰσορούμενον περὶ τοῦ τριβωνίου τοῦ
Λουκιανοῦ, τοῦ ὑπ' αὐτῆ τῷ πένητι εἰς ἐλεημοσύνην δοθέντος.
Τὸ δὲ τριβώνιον, ἢ παλαιόρρασον τοῦτο, ὡς ἐνδυμα μοναχοῦ,
οὐκ ἦν πάντως οὔτε Φαιδρόν, οὔτ' ἀξιολογόν τι, ἀλλ' εὐτελής
καὶ φαῖον τὸ χρώμα, τουτέστι, τὸ κοινῶς λεγόμενον μαυρεῖ-
δερέν, μουντόν, ἢ, κατὰ τοὺς ἰταλίζοντας, σκούρον·
καὶ ἐπομένως ἀντίθετον τῆς λαμπρᾶς ἐσθῆτος, ἣν ἐνεδύθη ἄ-
νωθεν ὁ Λουκιανός, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ πρὸς τὸν πένητα
ἐλέους ἐκείνου.

πλήρωμα, διδασκαλίαις καὶ μελωδήμασι, Γερ-
μανὲ πανεύφημε, Ἱεράρχα Ὅσιε, καὶ φωστήρ
αἰκουμένης ὑπέριμε. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν Ἄγνη, τὸ ἄνθος τὸ
ἀμάραντον, εὐωδιάζον τὴν ἀνθρωπότητα,
τῷ Δεῖω μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ
συνάναρχος, καὶ ἐκ σὲ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον,
Παρθένε πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλαίνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἐπιφανίου,

Ἦχος γ'. Θείας πίσεως.

Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔ-
πλησας, ὀρθοδοξίας· ταῖς διδαχαῖς σου
αἰρέσεις τρεψάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον
ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐ-
τήρησας. Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος..

Δόξα, τοῦ Γερμανοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Γεράν ἀμπεχόμενος τὴν στολήν, ἀνεδείχθης
ὑπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ, μὴ πτήξας παρά-
νομον, Βασιλέα, Πατὴρ ἡμῶν, τὸν αὐχένα μὴ
κλίνας, ἀθέω προστάγματι, ραπισμοὺς ὑποφέ-
ρων, ὄνειδη καὶ σκώμματα· ὅθεν ὁ αἰλάστιαρ,
τῷ θυμῷ ὑπερξέσας, φρουρᾷ σε κατέκλεισε,
μέχρι τέλους μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐσρατάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Γκέτης ὡς δούλος προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι,
ὑίοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος ἀλη-
θῶς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συκλη-
ρονόμος γεγένησαι, Δεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευ-
σάμενος.

Ορᾷ σου πολλῇ ἠγλαϊσμένον τὸ πρόσωπον,
καὶ ἀπορρήτω ὁ ποιμὴν, δόξη καὶ στέφει
εὐπρεπεῖ, τὴν ἐνδοξον κίρανον σου, ὑπερφυῶς
κατεστεμμένην Ἀοιδίμε, τῆς καθαρᾶς σοῦ καρ-
δίας τὰ σύμβολα.

Υπῆρξας δοχεῖαν Δεῖας χάριτος Ὅσιε, καὶ
δισκόρπισας σοφῶς, πλοῦτον τὸν πρέσ-
καιρον Χριστῷ, καὶ ὄλβον αἰώνιον, ἐν οὐρανῶς
ἀσύλητον ἐθησαύρισας, ὡσπερ ἀγχινοὺς κριτῆς
Ἐπιφάνιε.

Τῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, σοι-
χειωθείς δὲ πρεσβυτῶν, παρὰ σοφῶν καὶ
συνετῶν, τῷ φόβῳ Μακάριε, τῷ Δεϊκῷ, μελέτη
λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστὴς τῆς σοφίας
γεγένησαι .

Θεοτοκίον .

Α'γίων Ἀγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδο-
κία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν,
ἐκ σῆ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης
καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνητῶν σε .

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός .

Νεκρώσας πανσόφως τῆς σαρκὸς τὰ σκιρ-
τήματα, Ἱερομύστα Γερμανέ, φιλοσοφίας
φωτισμῷ, τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, πνευματι-
κῆ μυσταγωγία κοσμούμενος, Χριστῷ κραυγά-
ζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου .

Α'ρνεῖσθαι τὸ πάνσεπτον Χριστοῦ ἐξεικόνι-
σμα, ὁ δυσμενέστατος ἐχθρὸς, παραφρο-
σύνῃ προκληθεὶς, ταῖς σαῖς ἐξεληλεγκται, πε-
ριφανῶς διδασκαλίαις Ἀοίδιμε· ἀλλ' ἀνιάτως
νοσῶν οὐκ ἠσθάνετο .

Ρημάτων τὸν ἔλεγχον τῶν σῶν ὑφορώμενος,
ὁ θηριώνυμος, Σοφέ, καὶ θηριότροπος τὸν
νοῦν, τοῦ θρόνου κατὰγει σε, τοῦ ἱεροῦ· ἀλλ' ἀν-
τὶ τούτου ἐπλούτισας, ἱερουργίαν παμμάκαρ
οὐράνιον .

Θεοτοκίον .

Χαράν σοι σαφῶς ἀπ' οὐρανοῦ ἀφικόμενος,
ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἀγνή, εὐηγγελίσατο,
εἰπὼν· Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκὸς, ἐκ σοῦ
Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ
ὑμνούντων σε .

Τῆ Ἐπιφαν. ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει .

Ο'σίως σου τὴν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι,
ἐστένωσας, κεχηρημένος ὡς ὄψῳ τῷ ἅλατι,
καὶ παθῶν ἐκράτησας σαρκὸς, ἐν σώματι τὸν
βίον, τῶν Ἀσωμάτων μιμούμενος .

Κατώκτειρας τρυχομένους, τῷ δίψει ἐν καύ-
σωνι, καὶ ἡμείψας, εὐπρεπῶς τῶν σημείων
ἀρχόμενος, ὡς θηριόπων ἄριστος, τὸν σὸν μι-
μούμενος Δεσπότην, οἶνον εἰς ὕδωρ Μακάριε .

Υπέδρασας τὸ κενόν, τῶν ἀνθρώπων δοξά-
ριον, καὶ ἔρημον, ὡσπερ ὁ σὸς Δεσπότης,
κατώκησας· πειρασμοῖς δ' ἐχώρησας, δαιμονι-
κὴν, πρὸς πάλιν ἀοράτως, τὸ ἀσθενές σου νευ-
ρούμενος .

Θεοτοκίον .

Λόγον θεῖον, διὰ λόγου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας,
ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτὸν οὖν δυσώπη-
σον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατη-
φόρων, ἐλευθερώσαι τοὺς δούλους σου .

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός .

Ολοκλήρως τὸν Χριστὸν, ἀγαπήσας Θεόλη-
πτε ἠγαπήθης παρ' αὐτοῦ, ἐπαξίως καὶ
εἴληφας, χαρισμάτων πέλαγος· καὶ γὰρ σοφῶς
ταῖς διδασκαίαις σου, τὴν Ἐκκλησίαν ἐφώτισας .

Υμνωδαίαις Γερμανέ, θεοπνεύστοις ἐφαίδρυ-
νας, τὰς χορείαις τῶν πιστῶν, καὶ τὰ θεῖα
πληρώματα· ἡ γὰρ παναρμόνιος νευρά, Πάτερ
τῆς σῆς καρδίας, τοὺς Ὀρθοδόξους ἐλάμπρυνεν .

Γηθόμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους καὶ
τρόπαια, στηλιτεύσας, ἐγκωμίων καὶ λό-
γων συνθέσει· καὶ αὐθις Ἀοίδιμε, εἰκονικαῖς
χρωματουργίαις, εἰς ἐν συναπτῶν ἀμφοτέρᾳ .

Θεοτοκίον .

Εὐφραίνονται, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὀρώσαι
σε, ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν
τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνῶνται τῷ σῷ,
Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν .

Τοῦ Ἐπιφαν. ᾠδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς .

Δαιμόνων σε οἱ μιμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἀ-
γαρ οἱ ἀπόγονοι· τὸν Δεσπότην δ' ἐκμι-
μέμενος τὸν σὸν, τὸν ἀντιδικῶντα εὐηργέτησας,
καὶ διφαῆ, ἔδειξας Πάτερ τὸν ἑτερόφθαλμον .

Ο'Πλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος, τοῦ
Πνεύματός σε ὄργανον, καὶ θεὸν ὡς Μωϋ-
σῆν τῷ Φαραῷ, ἔδειξεν Ἀράβων τοῖς σκηνώ-
μασι· παναληθῶς, ὡφθης τὸν τρόπον τούτου
μιμούμενος .

Συνέσεισε τὸν Ἀσσυρίων ἄνακτα, τὸ πνεῦμα
διωκόμενον· ἐχηρημάτισε δὲ ἄγγελος τῆς
σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος· τοὺς
γὰρ αὐτὸν, οἶδε δοξάζειν Θεὸς δοξάζοντας .

Θεοτοκίον .

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἀχραντε, τοῦ
γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολα-
βόντες διὰ σῆ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ
γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν .

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός .

Ρυθμίζεται ταῖς διδασκαίαις σου Πάνσοφε, καὶ
λόγοις τὸ βασιλείον, ἱεράτευμα, λαὸς τε
τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἠγιασμένος καὶ θεόκλητος, καὶ
πρὸς Θεὸν, καθοδηγεῖται ταῖς ὑποθήκαις σου .

Μνημόνευε τῶν σέ ὑμνητῶν Ὅσιε, Θεῷ νῦν
παριστάμενος, καὶ πληρούμενος τῆς θείας
καλλονῆς, καὶ τῆς ἀκηράτου ὠραιότητος, πρὸς
τὴν ζωὴν, καθοδηγήσαι ταῖς ἐκεσίαις σου .

Α'νάδασιν σοφῶς τὸν βίον τέθεικας, ἐκ δόξης
καὶ δυνάμεως, πρὸς οὐράνιον σὺ δόξαν
καὶ ἰσχύν, Ἐνδόξε προβαίνων ταῖς ἀσκήτεσιν,
ἕως Χριστοῦ, τῷ ποθουμένῳ χαίρων ὠμίλησας .

Θεοτοκίον.

Νῦν Πάναγνε τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἐκ πάσης περιστάσεως, τρικυμίας τε καὶ ζάλης τῶν παθῶν, καὶ πρὸς σὸν λιμένα καθοδήγησον· σὺ γὰρ ἐμοῦ, καὶ προστασία καὶ ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ΰκλινωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον κοινόν.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθῆων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἱερέων καλλονὴν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν ἀξίως· οὗτοι γὰρ ὠφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ' ἐξῆρων τῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στύλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος κόσμος, ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ, εὐθύμως βωῶσα· Εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου ὄντως, τὴν στολὴν μου ὡσπερ πρὶν ἀπολαβούσῃ, ἣν αἰρετικοὶ διέρρηξαν, μὴ ὑμνοῦντες τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανάων ἔχει μέγα.

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἶλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός Ἐπιφάνιος χώρας γέγονε Φοινίκης, ἐκ περιεικίδος Ἐλευθερουπόλεως, γενέων αὐτουργῶν. Τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ εἴαν ἔχοιεν πένητες ἄνθρωποι καὶ γηπένοι, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς κατ' εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γενέων αὐτοῦ τῇ τοῦ Νόμου ἐναπομεινάντων λατρεία καὶ σκιά, καὶ μὴ δυναθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμε, μικρᾷ δραξάμενος ἀφορμῆς.

Κλειοβίου γὰρ τινος, ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πλῆγην, τὴν ἐπίστη κατὰ τοῦ μηρυῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ τοῦ ὑπεζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο, κατασκιρτίσαντες, καὶ αὐτῷ δὴ τοῦ υποζυγίου θανατωθέντες, τότε μὲν σμφίδεξεν ἐν διαλεγ-

μοῖς ἔσχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ Νόμου προσεῖχε δουλείᾳ. Ὑστερον δὲ, Λουκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχῶν, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντογχανόντα, ζήτησεν αὐτῷ βρώσιν φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριδώνιον ἐπέδωκε· καὶ αὐτίκα ἄνωθεν ἐκείνῳ στολὴ τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο· καὶ ταῦτα θεασάμενος Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

Τὰ δὲ ἐντυθέντι δυσείφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἃ εἰργάσατο. Τοσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον ἔστιν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος τῇ ηλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας εἰσίως, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν ἐγκρατεία καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς· καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, καταλλήλων ἔσχε τὴν πράξιν τοῖς πρεβεσιωμένοις. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθος θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. Ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτὰ τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθήν, καὶ συγγραμμάτων πλήθος, δι' ὧν πάντας ἐπαίδευσεν· ὑπὲρ οὗ πολλοὺς ἐξέυρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. Ζήσας δὲ ἔτη δεκαπέντε πρὸς τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ μῆσι τρισίν, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέβητο· οὐκ ἐν τῷ οἰκίῳ δὲ θρόνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Χρυσσοστόμου αἰτησίαν, ἐπεὶ τῇ κατ' ἐκείνου ἐξορία συνήνεσε. Τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι, μὴδὲ αὐτὸν, τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀπέσταλτο ὑπερόριος, φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Χαίρων ἀφείς γῆν Γερμανὸς καὶ γῆς θρόνον,
Γῆς Δημιουργῆ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου, ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιβοήτου, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πλείστας ἀρχὰς δημοσίας διοικήσαντος· ὃν θαυμασθέντα παρὰ τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἄκραν εὐσέβειαν, ὁ ἐγγονος Ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε, καὶ Γερμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, βραχυτάτου ὄντα, εὐνοῦχισι, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. Ὁ δὲ, ὡς ἐρμαῖφ χρησάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν θεῶν Γραφῶν μελέτῃ· ὀξύτητι δὲ φύσεως, καὶ πόνοις ἐνδεδεχέσιν, ἐπὶ πλείστον πρεσβίων γνώσεως, καὶ τὸν βίον ρυθμίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, εὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμοὺς, ἀλλ' ἀκολουθία καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον πρεσβίων. Ἐπειτα δὲ, τῶν Ἐκκλησιῶν ἐμφρὸς ἐπιστάσις θεομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγῳ καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου πρὸς τὴν μεγάλῃν Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται.

Ἐνθα πολλαῖς διδασκαλίαις τὴν λαὸν κατήρτισε, καὶ τὰ βαθυτέρα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἠρμήνευσε, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας ἐφαιδρυνε, καὶ μελωδίαις καὶ ᾄσμασι τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρὸν τε καὶ σύντηνον κατέβληξεν. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρος, τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱεράς εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρησε, καὶ εὐτε κρείττεσιν ἀποδείξεισιν, ὡς προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι, ἐπέβητο, ἀλλὰ καὶ τὰς συνταχθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων κατέκαυσε· τότε συνιδὼν ὁ Ἅγιος, ἔτι κωφῷ τινι καὶ ἀναιδεῖ

καὶ ἀνοήτῳ παραινῆ, θεὸς ἐπὶ τῆς ἱεράς τραπέζης τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενόμενος αἰκῶ, τὴν ἡσυχίαν ἠσπάσατο· καὶ ἐν γῆρα καλῶ τὸν βίον κατέλυσε, τοῖς ἐνενηήκοντα χρόνοις προσεπιβίβας. Καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἐκφορὰν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν, καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεισιν, τοῖς πιστοῖς ἰάματα βρώων, κατετέθη ἐν τῷ εὐαγεῖ Μοναστηρίῳ τῆς χώρας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ε'κ θεϊκῆς, δεδεδυμένος χάριτος, τὴν τῶν θαυματίων δωρεάν, τοῖς αἰτιῦσί σε δωρεάν, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασιν διένειμας, ὡς ὁ Δεσπότης προσέταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδῶν, σοῦ προκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασιλεὺς· εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετὴν, οἶδε καὶ πολέμιος· ἅπας ὑποπίπτει δὲ, οἷς ἐνοικῶν ἀναπέπαυται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λόγος σιγᾶ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυματίων τὴν πληθύν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δυναθεῖς, φράσαι Παμμακαρίστε· ψάμμον ὑπερέβη γὰρ, ὧν ὁ Χριστὸς σοι δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικόν.

Η' τριφεγγῆς, ἐνιαία ἀληπτος, ἀπείρου ἄβυσσος φωτὸς, ἐποπτεύοις σοὺς ὑμνητὰς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἀναρχος ἀρχὴ, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα συναίδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὠφθη, τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠυδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ολὴν ἐν σοὶ, τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, εἰσδεδεδυμένος ἀληθῶς, ἀναθρύεις ὡς ποταμὸς, Πάτερ ἀξιάγαστε, δόγματα σωτήρια, θεοτερπῆ τε διδάγματα, τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Υ'μνολογῶν, εὐσεβῶς ἐφαίδρυνας, τὰς τοῦ Δεσπότητος ἑορτὰς, ἀναμέλπων μελωδικῶς, ἐνθεος γενόμενος· πάντας τοὺς Ἁγίους τε, σαῖς μυστικαῖς ἐμμεγάλυνας, πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφων, σοφῶς τοὺς πίστει ψάλλοντας.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, ἐνιαίαν ἄτμητον, ἐν ὑποστάσει τρισί, θεολόγῳ γλώσση βωῶν, πᾶσιν ἀνε-

κήρυξας, ἀναρχον Γεννήτορα, Μονογενῆ τε συναρχον, καὶ συμφυῆς θεῖον Πνεῦμα, τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ ἀγνή, Θεοτόκε τίθημι, πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ πρὸς σέ, καταφεύγω διαπαντός. Σῶσόν με πανάμωμε· ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης συγχύσεως, καὶ ταραχῆς τῶν δεινῶν μου παθῶν καὶ παραπτώσεων.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἤλεγξας σαφῶς, αἰρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτήν, βωῶν Ἐπιφάνιε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'πὶ θρόνου ἡρῆς ὑψηλοῦ· παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαρκὸς τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πᾶσα νοερά, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράπωντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἀγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλείπας τὴν σὴν, δι' ἧς ἀναμέλπομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος· δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι καὶ μαρμαρυγαῖς, φωτὸς τῆς τρισηλίου, λαμπάδος Ἱεροφάντορ, ἐνηδόμενος τανῦν, κραυγάζεις γηθόμενος· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πολυφώτου καὶ πλησιφαοῦς, Πάτερ ἤξιωμένος, χορείας, ἐπουρανόις, ἐν σκηνώμασιν ἡμῶν, βωῶντων μνημόνευε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο'ς τηρήσας τὸ θεοειδές, καὶ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, εἰκόνας τὰς τῶν Ἁγίων, ἀνεστήλωσας εἰδῶς, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον, διαβαίνεις

πάσαν τιμήν τε καὶ δόξαν, Πανεύφημε καὶ γέ-
ρας, Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Καινῶ τρόπῳ καὶ ὑπερφυεῖ, Παρθένε συλ-
λαβοῦσα, τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ, συγ-
καθορώμενον Υἱόν, Παρθένος διέμεινας. Σε ὑ-
μνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶντες,
καὶ ὑπερυφούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτη-
• **Ε**ρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρῶτε-
• ρον χρυσοῦ, ἀπέστειλον λέγοντες· Εὐλογεῖτε
• πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
• καὶ ὑπερυφούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ δ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ορος πρακτικῆς ὁ βίος σου, καὶ θεωρίας
θείας Πάτερ οἱ λόγοι σου, τῷ θεόφρονι,
ὄντως λαῶ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μακά-
ροῖδιμε· διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακα-
ρίζομεν.

Νύμφης τοῦ Χριστοῦ προῖστασο, τῆς Ἐκκλη-
σίας ἔνδοξε Ἐπιφάνιε, καὶ κατεύνασον, τὸν
κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἄ-
γριον κλύδωνα, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν
Δεσπότην καὶ φιλόανθρωπον.

Αναξ τῶν ἀνάκτων Ἅγιε, μοναρχικῆ Τριας,
ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοῖς ὑμνοῦσί σε,
τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τοῦ βίου
παντός τὴν κατάστασιν, ἀπειραστον παράσχε,
Ἐπιφανίου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον.

Απας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος ἠττάται τῷ
μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα,
παρ' οἰκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι
προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμε-
νείας τὸ ἐφύμνιον.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λύειν καὶ δεσμεῖν τὰ πταίσματα, τὴν ἐξου-
σίαν ἑρανόθεν δεξάμενος, ἐνομώτατος, ὡς
ἱερεὺς παμμακάριστε, τοῖς ὑμνοῦσί σε Πάτερ
τὴν ἄφεσιν, πρεσβείαις σου παράσχου, ἵνα σε
πάντες μακαρίζωμεν.

Εὔρες ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, ἱεροφάντορ
Γερμανε παμμακάριστε, τὸ μακάριον,
ἀπειληφὸς ἐνδιαίτημα, καὶ ζωῆς αἰωνίου λα-
βόμενος, καὶ θείας θεωρίας, ἀκαταπαύστως
ἐμφορούμενος.

Ολον σεαυτὸν ἀνέθηκας, τῷ παντεπόπτῳ
Δόγῳ καὶ παντοκράτορι, καλλιέρημα, ἀ-
ναδειχθεὶς ἱερώτατον, καὶ θυσίαν δεκτὴν καὶ

Maggio.

εὐάρεστον, προσάγων τῷ Κυρίῳ, σῶν πονημά-
των τὰ ἐφύμνα.

Θεοτοκίον.

Στῆσον τῆς Σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ τῶν
παθῶν Παρθένε παῦσον τὸν τάραχον, τοῦ
προσφεύγοντος, Θεογεννήτορ τῆ σκέπησε, καὶ
ἐλπίδος κρηπίδά σε ἔχοντας, καὶ θεῖαν προσα-
σίαν, πεπλουτηκότος καὶ ἀντίληψιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
• μένη βάιτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
• τασθέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποσειλάριον κοινόν. Γυναῖκες ἀκνητίσθητε.

Δεῦτε πισοὶ τιμήσωμεν, τὴν θεῖαν καὶ παν-
θέρον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν ὑμνωδίαις
ἀσμάτων· τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον, καὶ Γερμανὸν
τοὺς λύσαντας, αἰρέσεων σκοτόμαιναν, καὶ εὐ-
σεβείας ἀκτίσι, φωτίσαντας πάσαν κτίσιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηδες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δια πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην νενύμ-
φευσαι, παρθεσίας κάλλεσι διαλάμπουσα·
καὶ ὡσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοί-
διμε, τῶν μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν, καὶ τὸν βίαιον
θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, ἑρανίων θαλάμων Γλυ-
κερία, δυσωποῦσα τῷ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς
μακαρίζοντας.

Ος ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἐν-
στασις, τῆς ψυχῆς σε Ἐνδοξε ἐναπέφηνεν·
ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύ-
ματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κατεπάτησας λέ-
γουσα· Σὺ εἶ Κύριε, ἡ ἰσχύς καὶ τὸ κλέος τῶν
σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀήττητῳ, τὸν ἰσχυρόν
τροπωσάμενος.

Οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν τε ἐπί-
τασις, τῆς ἀγάπης ἔνδοξε οὐ κατίσχυ-
σαν, Χριστοῦ χωρίσαι αἰοῖδιμε, οὐ καθειρξίς

βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων κα-
τάστρωσις· ὄθεν δέδεξαι, ἐκ Θεῆ Δείαν δρόσον
Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηϊκῶν, πρὸς
τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ
τῆς Ἁγίας.

Κανὼν τῆς Ἁγίας (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων
αὐτῆς, τὸν μουσικὸν πληρώσασα, κρατῆρα
ἅπαντας, Γλυκερία ἢ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐ-
φροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαῖσμένη λαμπρότησι, τῷ
καθαρῷ παράστασαι, Μάρτυς νυμφίῳ σου,
ψυχοφθῶρων πταισμάτων, αἰτῆσα λυτρωθῆναι
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας πρὸς μά-
στιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐ-
χώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύμα-
τος τὴν χάριν καὶ συναρήγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωσιν Θεῆ, ἅπαντες κατεπλουτήσαμεν, καὶ
ἐπιγνόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα, καὶ
Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους
ἐπισφραγίζοντες.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστῷ ὡσπερ ἀρώματα, καὶ μύ-
ρα κομίσασα Ἀθληφόρε, εὐωδία προσνη-
χῆς αὐτῷ, πλημμυρῆσα ταῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοσητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, Μαρ-
τύρων καλλώπισμα ὁ Δεσπότης· εὐφρο-
σύνην ὄθεν Δείαν σε, τῶν πιζῶν ταῖς καρδίαις
ἐπεβράβευσεν.

Θεοτοκίον.

Ερράγη τῆς ἀρεᾶς Θεοχαρίτῳ, τὸ παλαι
μεσότοιχον καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισται τῷ
τόκῳ σου, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

(*) Ἰκτὴ μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων. διακλύου-
σιν, ὅτι ὁ παρῶν Κανὼν ποιήμα ἐστὶ Γεωργίου. Τὰ χει-
ρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον.

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα, τῶν
ὀρωμένων τὸ ρευστὸν παραδοῦσα, ταῖς
θεῖκαῖς ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νῦν· ὄθεν πρὸς
τὸ σταδίου, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα
εἰσεδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ ἀνε-
πλέξω νίκης εὐπρεπῆ, ὡς Γλυκερία καὶ ἀφθαρ-
τον στέφανον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοραίτους
θῆρας Γλυκερία, ὀρωμένους θῆρας οὐκ
ἐδειλίσασας.

Οὐκ ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὀρω-
σα Ἀθληφόρε, ὑπερεῖδες πάντα τὰ τῶν
αἰσθήσεων.

Θεοτοκίον.

Οἱ προστάτιν σε Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς
Παρθένε προσδοκίαν, εὐσεβῶς πλουτοῦν-
τες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμέ-
νη, πνεῦμα σωτηρίας ὁμολογίας, καὶ μαρ-
τυρίου, ἔτεκες Γενναϊόφρον, παραδόξως στερ-
ρώως ἀθλήσασα, καὶ ταῖς ἐναντίας ἀρχαῖς θριαμ-
βεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμι-
μουμένη, ἡ δὲ ἀπαθείας σου συναφθεῖσα,
πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωδό-
τα Χριστέ κραυγάζουσα· ἕτερον ἐκτός σου
Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Ηφωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμψον μοι
αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον τῆς ἀμαρ-
τίας· δίδε μοι χεῖρα, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ,
Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πετόντος
Ἀδαμ ἢ ἀνάκλησις.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καὶ
τῆς καθαρότητος ταῖς ὠραιότησι, κεκο-
σμημένη Ἐνδοξε, τῷ Δεσπότη Χριστῷ νῦν πα-
ρίστασαι.

Γόν καλὸν ὄντως ἄθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς
εὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιο-
σύνης εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γνωσικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, πάναγνε,
παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις Δέσποινα, ἀποτίθεμαι. Δόξα τῷ
κράτει σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑσρτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχοι.

Θηρός τό πικρὸν δῆγμα τῆ Γλυκερίας
Ἵπὲρ γλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δάκε καὶ κτάνε Σὴρ
Γλυκερίαν.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντωνίου τῆ Βασιλείως, καὶ
Σαβίνου Ἡγεμόνος, ἐν Τραϊανουπόλει. Θύοντος οὖν
τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ πόλει, αὕτη, ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ
μετώπου τὸν τίμιον σταυρὸν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα,
Χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δεύλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζουσα.
Καὶ τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῇ παραινούντος δῦσαι, εἰσελθοῦσα
ἐν τῷ ναῷ εὐξομένη τῷ Θεῷ, κατέβαλε τὸ τοῦ Διὸς ἄ-
γαλμα εἰς γῆν καὶ συνέτριψεν· οἱ δὲ συνόντες Ἕλληνες,
λίθους ρίπτοντες κατ' αὐτῆς, ἐκ ἐφικνοῦντο αὐτῆς.

Κρεμάται ἐν ἐκ τῶν τριγῶν καὶ ξίεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ
βληθεῖσα, ἀπόσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολ-
λάς· ἔνθα δὲ Ἀγγέλου δεξαμένη τροφήν, οὐδὲν κακὸν
ἔπαθε, καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ' αὐ-
τοῦ, εὐρόντας πίνακα, καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ,
ἀκριβῶς τοῦ δεσμοτηρίου ἠσφαλισμένου· καὶ οὕτως ἐμ-
βάλλεται ἐν καμίνῳ πυρός. Κατενεχθείσης δὲ ἄνωθεν δρό-
σου, ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. Ἐπὶ τού-
τοις δειροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου, καὶ
δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας· καὶ ὑποστρωθέντων λίθων,
ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ, ἔνθα ἐπιστάσις Ἀγγέλου λυθεῖσα
τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιῆς γεγονυῖα τὴν κεφαλὴν, τὸν δε-
σμοφυλάκα ἐξέπληξεν· ὃς παραυτὰ ὁμολογήσας τὸν Χρι-
στὸν, ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν. Ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς τὸν
Ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, Σηρίοις ἐκδίδεται, ὡν ἐνός ἀσφαμένου
αὐτῆς, ὡς μὴ φανῆναι μηδὲ πληγὴν μηδὲ μῶλωπα, ἀλλ'
τὴ δῆγμα καὶ μόνον, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ
κατετίθη ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Σέργιός μοι πῶς τελευτᾶς τὸν βίον;
Κοινῶ τέλει τέθνηκα, καὶ ζῶν εἰμί σοι.

Οὗτος, ὑπάρχων γένους ἐνδόξου καὶ μεγάλου, μέγας
καὶ τὴν ψυχὴν ἠγνωρίζετο. Παρίσταται ἐν τῷ διώ-
κτῃ καὶ ἀθίῳ Βασιλεῖ Θεοφίλῳ, διὰ τὸ τὰς ἀγίας καὶ
ἱεράς εἰκόνας προσκυνεῖν· καὶ οὐκ ὀκνῶν αὐτῷ δεσμεῖται πε-
ριαυχένιος, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἀγεται καὶ περιά-
γεται· καὶ προπηλακισμοὺς καὶ ὕβρεις ἐγκαρτερεῖ, τῶν
προσόντων πάντων στερεῖται, καὶ φυλακῇ προσταλαίπρωρεῖ,
καὶ πανοικί ἅμα γυναικί καὶ τέκνοις ὑπερσφίζεται, καὶ
τῶν ἐκ τῆς ἀλλετρίας δεινῶν κατεντροφᾶ, θλίψεις προσπα-
λαίσας ποικίλαις. Ὅθεν κληθεὶς πρὸς Θεῶ, ἀποληφόμενος
ἀπεισιν ἄξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Πausικάκου, Ἐπισκόπου Συναδῶν.

Στίχ. Ὁ Πausικάκου προστρέχων τῷ λειψάνῳ,
Παθῶν κακόντων παῦσιν εὐρίσκει ξένην.

Οὗτος ὁ μακάριος πατρίδα μὴ ἴσχε πόλιν Ἀπάμιαν,
γεννητορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ εὐγενῶν, καὶ τῆς
ἀληθοῦς τῶν Χριστιανῶν πίστεως τροφίμος. Ἐτι δὲ νέος
ὢν, νησιεὶα καὶ συντόνῳ δεήσει καὶ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ
ἑαυτὸν καταδάμαζεν. Ὅθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπο-
δύεται, καὶ τρίφεται ἄρτῳ καὶ βραχεῖ ὕδατι, καὶ ἐπιτή-
δευμα τὸ τῆς ἱατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς
ὁμοῦ θεραπεύων, καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται καὶ φυ-
γάδας ἀποτελεῖ, ἀμβλώματα λύει, συγκυφοτάς ἀνορθᾶ,
καὶ ἕτερα παράδοξα ἐπιτελεῖ θαύματα.

Ἰπὸ δὲ τῆς πάντα δῆλα ποιούσης φήμης τῷ προῖδρω
Κωνσταντινουπόλεως γνωσθεῖς, (Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ
μακάριος,) τῇ Συναδῶν Ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτο-
νηθεῖς, πέμπεται· καὶ αὐτίκα τῇ τῆ λόγῳ σφενδόνη τοὺς
νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τριπτικῷ λόγῳ, ὡς σε-
σηπτότα μέλη, τεμῶν ἐξωθεν βάλλει, ὡς μή τινα βλάβην
καὶ τῷ ὑγιεῖ προξενήσωσιν. Οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις
τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβύσας, εἰς Κων-
σταντινούπολιν γίνεταί· καὶ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐντυ-
χῶν, τοῦ συνέχοντος αὐτὸν πάβους ἐλευθεροῖ, καὶ τὸ ἐτή-
σιον τέλος, ὅπερ ἴστι χρυσοῦ λίτρα μία, τῇ πόλει αὐτοῦ,
μετὰ σφραγίδος χρυσῆς καὶ ἐγγράφου ἐπιδόσεως, τὸν Βα-
σιλέα πείθει δωρησασθαι. Ἐπανιῶν δὲ πρὸς τὰ Σύνναδα,
καὶ ἐν τῷ Σόλωνι γενόμενος, ὕδωρ εὐχῇ μόνῃ ἀναβλύ-
σαι πεκαίηκε, τὸ δίψος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθόμενος.
Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολ-
λοῖς σωτηρ γενόμενος, μεταλλάττεται τὸν βίον, καὶ πρὸς
τὰ πεθοῦμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ
τῆς ἀγνείας, κατανουῶσα ἐπεπόθησας,
τοῦτο ἐνθέως Ἀοῖδιμε· καὶ δραμοῦσα τούτου
ὀπίσω, δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οραϊαν στολὴν, τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς.
Πεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπεδείξας,
τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησεν, πᾶσιν Ἀθληφόρε
τοῖς πίστει, ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσι· Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδοῦ σε Ἀγνή, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολο-
γοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς
σῆς κυήσεως ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶν-
τες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατεῖλαντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸν τῆς ἀγνείας νοητὸν, κεντημένην ἐραστήν·
Χριστὸν νυμφίον, σεαυτὴν Ἀθληφόρε, ἐν
καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείαις ἐκαλλώπι-
σας, καὶ τούτῳ ἡμῶσθησθαι διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Η συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἔχθρων μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἢ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινῆς, χειμάρρους Σοφῆ ἀπεξήρανε, πέλαιος θαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτεῖρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκουῖσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις ἀγνή Θεοκῆτορ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» ταῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Υπεραρθεῖσα ἀπάσης, σαρκικῆς προσπαθείας, τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου Σεμνή, ἄσαρκον βίαν ἐπόθησας· διὸ σὺν ταῖς αὐλοῖς, Χριστὸν τὸν ἔραστήν σου νοερώς, καθορώσα, δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς ταῖς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδεδώκας τὸ σὸν, οὗ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι Τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεί σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοκίον.

Η ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτεῖρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πισοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου
τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ τὴν Μάρτυρος γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζήλω πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσιδώρε, ὑπεισηλθες τὸ σταδίου, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς, θεοφιλέσιν ὠραϊζόμενος· Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιγι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐκδέδυσαι· στολὴν ἀφθαρσίας δὲ, καὶ λαμπρὰν ἐσθήτην, περιβεβλημένος, δᾶττον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζῶν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκαταλύτον, καὶ ἀτελεύτητον Ἐνδοξε, ἧς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Ο ἄντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν· οἱ στερροὶ γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητὸν, ὡς τὸ ἡμέτερον περικείμενα, πυρός τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτριῶ οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κλεινὸν Ἰσιδώρον ὕμνῳ προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ἰσιδώρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, παρὰ σου καὶ χάριν εὐφημῆσαι, τὴν ἑορτὴν σου, τὴν σεβάσμιον.

Ο λάκληρον ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσιδώρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν,

πανάμωμον ἔσχεις καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ρυθμίσας σου τὴν ζωὴν, Ἰσιδωρε μάκαρ, ὡσπερ ἄσυλον θησαυρόν, τὴν πίστιν ἐκράτεις, ἀτρεπτόν τε, τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θείῳ Λόγῳ Ἀγνή περιφέρουσα.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὀρμαῖς ἐνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἡμαύρωσας.

Εἴχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὀρμὴν ἐνδοξε, πανευσεβῶς, τὴν ὁμολογίαν, ἀρραγῆ διτήρησας.

Γλεων πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντός Κριτὴν ἔργασαι, τοῖς εὐλαβῶς, τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Νιέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχὴν, ζώωσον Πάρθενε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Αγωνισάμενος, κατὰ τοῦ ὄφους, ἔστησας ἀτρόπαιον, Μάρτυς Ἰσιδωρε· ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, ἀγιάζων τὴν ὑψηλίον, πᾶσιν ἐξανέτειλας, ταῖς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου θεόπαιδος· δι' ὃν σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οἴλον ἐν σοὶ, τὸν Λόγον εἰσοικισάμενος, στρατιώτης, ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἡσυχνας ὄφρυν· καὶ τροπαιοφόρος, ἐντεῦθεν μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, παναιδίμω Μάρτυς Ἰσιδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας Ἰσιδωρε, τοὺς ἐχθρούς σου, τούτους κατελέανας, τῷ φοβερῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος, ἰσχύν τε περιζωσάμενος, καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κράζων· Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Γιγνηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότη παθήματα, ἐμιμήσῳ, θάνατον ἐκούσιον, τὸν δι' αὐτόν,

θελὼν ὑποσταῖς· ὄθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρτυς ἤξιωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὐ χερσὶν ἐναπέθου, τὴν ψυχὴν σου παμμακάκαρ Ἰσιδωρε.

Θεοτοκίον.

Σωματῶθεὶς ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὁλος ὄλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικοῦς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεχάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγγνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γερεῖον προσήχθης, ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ σῷ Δεσπότη Χριστῷ· καὶ τυθεὶς προθύμως, καὶ τὸ αἷμά σου ράνας Ἰσιδωρε, κοινῶνός τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμετοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυνάμῳ σου σθένει κατέσβεσε, τὴν ἀγλὴν τῆς πλάνης, ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσιδωρος· καὶ τηθεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ, εὐκλεῶς ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ωραΐζεται μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἢ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεται σου, ταῖς τῶν ἄλλων ἐστάσεσιν ἐνδοξε· πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, σὺ γὰρ στερέῳς μέχρις αἱμάτων, ἀνθιστάμενος ὠφθης Ἰσιδωρε.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν τὴν φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τῆ παραβάσει τῆ πρὶν, καὶ δεινῶς φθαρθεῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ολόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἀφῆσιν, κεκτημένος Ἀθλοφόρε παμμακάκαρ, τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἀκήρατον ἄντως, τῶν ἐπιγειῶν τὸν πόθον ἡμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν· Ἐκολλήθη ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς εὐπρεπῆς Ἰσιδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανοῦς, ἀνεληλυθας χαίρων, καλλοποιῶ λαμπηδόνι παρίστασθαι, δεόμενος, διαπαντός, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Υπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τὴν δι' αἰῶνός σοι δόξαν· καὶ τὴν τρυφήν, τὴν αἰδιδιον ὄντως, μετὰ Μαρτύρων, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀπέληφας παναληθῶς, στεφφορέ παμμακάκαρ Ἰσιδωρε.

Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ τοῦ Δεσπότη σκῆνωμα, τὸ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτοειδῶς,

ὡσπερ κρίνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεςιν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μὴ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄ-
» δη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχοι.

Ἔσαινεν Ἰσιδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν, ἐξ ἧς τὸ στέφος.

Ἐν δ' Ἰσιδωρον ἄορ δεκάτη τάμεν ἠδὲ τε-
τάρτη.

Ὁ ὅς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἔλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς πόλεως. Στρατευόμενος δὲ, τὴν τοῦ Ὀπτιώμας (*) τάξιν ἐπέιχε. Κατάρτας δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ μετὰ στρατιωτικῶν πλείων, ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντυριώου, ὅτι, φησί, εἰσέβηται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς ἢ προσάγει αἴβας. Τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν, ὁ Νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτω στέφανον εἴληπεν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Στίχ. Ὁ φθὴς θεράπων, οἶα θύτης, τοῦ Λόγου·
Ὁ φθὴς θεράπων καὶ δι' αἵματος Παῖτερ.

Ὁ ὅς ὁ Ἁγιος πόθεν τε ἦν, καὶ πόθεν ὄρμητο, ἢ ἐκ τίνου ἔβη, ἢ καὶ οὗς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι παραταξάμενος ἐνίκησεν, εὐρών τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφαιρέτων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρην βίον εἴλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήματος αὐτοῦ ἀναγράφουσαι· καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν Κυπρίων γέγονε νήσον· καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσπνέχθη δι' αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα δτήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρελήφραμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. Ἀνανέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαρηῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρίων νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελεύσαντος. Καὶ νῦν ἐνθα κείται, πηγᾶς θαυματῶν ἀναδύσει ἐκάστοτε.

(*) Ἡ λέξις Ὀπτιῶν ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τοῦ Ὀπτιο (Optio), ὅπερ δηλοῖ ἀφ' ἑσῆσιν, ἐκλογὴν· καὶ ἐτι, τὸν τοποτηρητὴν ἐνὸς ἀρχιστρατήγου, ἢ ἄλλου κατωτέρου ἀξιωματοῦ, ὃν ἐλάμβαναν κατ' ἐκλογὴν συμβοηθῶν εἰς τὰ αὐτῶν ὑποεργήματα. Πρὸς τούτοις δὲ δηλοῖ καὶ τάγμα στρατιωτικῶν ὑπεραριθμίων, ἐτοιμῶν ἐν πολέμοις πάντοτε, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν χηρευσόντων τάπων· καὶ ἐκ τοῦ τάγματος τούτου ἦν ὁ Ἁγιος Ἰσιδωρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Π αἴδες Ἑβραίων.

Νῦν ἐλλαμπόμενος Τρισμάκαρ, τῆ τοῦ Πνεύματος αὐγῆ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐλλαμφθῆναι σὺν σοί, εὐδόκησον βοῶντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῶν καλλίστων σου ἀγῶνων, δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάτην τῶν εἰδῶλων, καὶ τυράννους δεινῆς, κατήσχυνας κραυγαῖζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμάτων μου τοὺς μῶλωπας ἐλαίω, συμπαθείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος· Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ρ' ἀδιωργίαις ὤετο, ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας, τὸ στερρόν καὶ εὐτόνον, παμμακάρι Ἰσιδωρε, πρὸς τὴν αὐτῆ κακόνοϊαν· ἀλλὰ σὺ θεόφρον, τὸν Χριστὸν ἀνεβόας, φοβῆμαι, ὧ λατρεύω, προσκυνῶ τε καὶ μελπῶ· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ λολαμπές ὡς ἥλιος, ἰλαρόν σε τὸ πρόσωπον, τῆ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῆ ἐφαίνετο· ἀμνὸς γὰρ ὡς ἀμωμος, σφαγιασθεὶς· προσήχθης Θεῷ, ὃν ὡς πλαστοργόν, μελωδικῶς ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείκνυτο, τῆς Ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, ἀστράπτων Ἰσιδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιῆσαι τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρῆμενον ἐκάστῳ, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, καὶ σάλη ἐξαρπαίζον, σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ρ' ἠτορευόντων γλῶσσαι σε, εὐφημῆσαι ἢ σθένουσιν, ὧ θεογεννητορ, Μαρίαμ θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβῆσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο πλούτῳ εὐσπλαγγίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας, σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θείων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τὸν δι' αὐτόν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερώς, αὐτῆ τῆς βασιλείας, Ἰσιδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σὼν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρηνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσιδωρε, ἐν ἕρανοῖς χλαῖναν σοὶ ἐφοίνιξαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι· ἦν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανόις, στεφανηφόρε Μάρτυς ἔνδοξε.

Ως ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἰκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσιδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι, μνήμην σε ἀξίως τὴν ἱεράν ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτῆμενος τρισμάκαρ, σῆς κληρουχίας καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Σωτήρα ὡς τεκῆσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, πάντα γινεπταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ολην σου τὴν ἔφεςιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλείοιπας, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἐνέθη, ὀλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκα-

θαίρομενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἐνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκαύματα· καὶ τῆ συνειδήσει, μαρτύριον θεόφρον ὑποστάς, ὡς νικηφόρος ἀπειλήσας, στέφος τὸ ἀμάραντον.

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τὸ παχὺ προκαλύμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκείθεν ἀστραπτόμενον, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσει θεούμενον, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι· καὶ νῦν Θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστόν, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεῖς τῷ Δεσπότῃ, καθαρῶς ὠμίλησας, τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρεῖττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυαίγματα, καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε· καὶ νῦν ἐνδαιτιώμενος, τοῖς ἐπουρανόις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε, Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πανόλβιε, Πάτερ παριστάμενος.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Κρίνον σε ἔρημος ἐξήνησε Πάτερ, ἅπαντας εὐδοιάζον, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τερπνόν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον· καὶ τῆ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαβὼν τὴν κρεῖττονα ψῆφον, ἐκ τε τοῦ λόγου καὶ τῆ βίβης, ἐκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐρέσησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτόν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεσεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Παχώμιε διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῆ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμετοχὴ καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αγγελάρχης εδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὀδηγῶν τὴν ἐπουραίνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκείθεν σχῆμα μυηθεῖς, καὶ

τούτο πάλιν μύησας· νῦν δὲ σὺν τέτοις ἀγαλλῃ, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων τῶν πρώτων ἐξ Ὠδῶν.)

Παχωμίω τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πεποιθὼς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προσημύοτατα, σοὶ τὴν ᾠδὴν προσφυῶς ἀνακρούομαι· ἀλλά μου θεσπέσιε, τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, λάμπρον Παχώμιε πανάριστε.

Απαθείας ἔρωτι θερμῷ, Πάτερ κατεχόμενος, ταῖς ὑλικαῖς τῶν παθῶν κατεμάραναις, ἀφορμαῖς Παχώμιε, καὶ κατέλαβες, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν πηγαίαν, ἐλάμψιν παμμάκαρ τῆς Θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὸν Ποιητὴν ἐπιγνοὺς πάσης κτίσεως· ἐν φρερᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, τούτου Θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηναις Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὀρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησία, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Οὗς ἔλαφος προσεδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ Ὄσιε, καὶ ῥαντισθεῖς βαπτίσματα, τῷ ἀγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας, δι' ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδιά σου.

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθορᾶν σου Ὄσιε, τῶν δυσμενῶν αἰ φάλαγγες, Θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πειρασμούς σοι ποικίλους ἐτεκτῆναντο.

Γεράν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγούμενος, Χριστῷ τούτους προσάγων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέξησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ

καρδία ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου. Καθίσμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν δακρῶν τοῖς ὄμβροις τὴν σὴν ψυχὴν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφέ, πολίχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν, καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, ὀσίων γενόμενος, ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας· ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. Διὰ τῆτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Οὗς ἀριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, μονασῶν συστήματος· δι' ὀπτασίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κεχηρημάτισαι, τῆ ἀρετῆ ἀνεγείρειν φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου τὴν αἴγλην δεξάμενος, ἀστήρ φαεινότατος, λάμπων τῆ χάριτι γέγονας, πᾶσιν οὖς ὠδήγησας, εἰς σωτηρίας λιμένα σοῖς διδάγμασιν.

Οὗς βίος σου, θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε, κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν μοναζόντων γενήνται, ᾧ νῦν πολιτεύονται, οἱ σοῖς ἐπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε· ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον ὄμμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκραδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Αγάπη Θεῶ, διδαχαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, ἐξ ὧν φωτιζόμενος, ἀρετῆς ἀκρότητα κατέληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τὴν ψυχῆς κατάστασιν.

Γέτην τὸν σὸν, Ἀσκητὴν προσάγομέν σοι Δέσποτα, δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμῷ τῆς χάριτος λαμπρύνεσθαι, καὶ τῆ σῆ παντευχία, διὰ παντός φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσει Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῆ σῆ

ἐγκρατεία κατεμάρανας, καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, Θεοφιλοῦς σιστήματος. Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένης ἀγνῆς, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο ληθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότη σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχῶς τῶν προσκαιρῶν προέκρινας, τὰ διακρινόμενα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκατερίσθης Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Εκουσίως πτωχεύσας τῷ πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον, καὶ ἀδιάδοχον, ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἀφραστον πλοῦτον ἀπέειπας. Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένης ἐκύησας, καὶ διακρινόμενος Παρθένης ἐμφάνισα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιμένος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστὴρ φαεινός, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν τὴν ἔρημον δέ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσιν σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ὁ Παχώμιος, λεπτύνων σαρκὸς πάχος, Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ.

Πέμπτη καὶ δεκάτη Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῆς Θηβαΐδος τῆς κάτω, κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. Εἶχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας· μεθ' ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ, ἤκουε τοῦ νεωκόρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννητόρας λέγοντος· Ἄρατε τὸν τῶν Θεῶν ἰχθρὸν ἐν τεύθειν, καὶ ἀπελάσατε· τοῦ δαιμονίου, ὡς εἰκεν, ὃ τὰς Ψυχὰς προσήγον, δεδοκός τις ἐσομένην αὐτῷ ἀρετῆν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ Ὅσιος πιῶν, ἐξήμεσε. Συμπροϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη καταλόγοις, καὶ ἐν βραχεῖ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνερχεται εἰς τὴν ἄνω Θηβαΐδα. Δίχεται δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ τὸν μενῆρα βίου ὑποδέ-

ται, καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἀπετρέχει· ἔνθα, κατὰ τινὰ τόπον τῆς Ἰαβεννοσίας, ἀνωθεν αὐτῷ φωνῆς ἐνεχθείσης, δι' ἧς τὴν εὐφύϊαν ἐδήλου τοῦ τόπου, καὶ τὸ πλήθος τῶν συλλευσσομένων, ἐπήξατο μοναστήριον.

Τῷ χρόνῳ οὖν πολλῶν συνδραμόντων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ Ἠγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητῆς καὶ ζηλωτῆς, ἐν τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ καὶ τοῖς θαύμασιν αὐτῷ συνεξέλαμψε. Καὶ τοσοῦτον δι' ἀπαθείας πρὸς θεωρίας ὕψος ἀνήχθησαν, ὡς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν νοερῶς καθορᾶν, καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐνεστῶτα προσβλέπειν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. Πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ Ἁγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν μοναχῶν πλήθος, ὅπερ προσῆλθεν αὐτῷ, εὗρέθη ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων· καὶ τούτου δήλου, ὅτι Θεός τις ἦν ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος· οὐ γὰρ τρυφῆς ἠγουμένης, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἠδυπαθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες προσίασιν, ἀπανιστάμενοι τῶν οἰκείων, ἀλλ' ἐγκρατείας, καὶ τῶν κατ' ἀσκησιν πόνων, τοὺς τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν ἀγγελικὴν διαγωγὴν ζηλοῦντες αὐτοῦ. Τελειωθείς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ κατατίθεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου, Μητροπολίτου Λαρίσσης (*).

Στίχ. Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,

Μνήμην ἔχουσα καὶ θαυρόντος σε Πάτερ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φύς καὶ ἀνατραφεὶς, δι' ὧν εὐσεβίαν καὶ Θεοσεβίαν, μετὰ τῶν ἐξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. Πάσαις δὲ ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θευταλίας ἐν τῇ Λαρισσαίων παρά πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατεικούντων ἀναγορεύεται. Καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ παραγεγνημένος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς πατράσι συγκαμῶν καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελῶν, καὶ ἀναθέματι παραπέμφας, αὐθις εἰς Λάρισσαν ἔρχεται· καὶ ναοὺς εἰδωλικούς πλείστους καταστρεφάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνδρῶν διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλειπεν, εὐκτηρίους οἶκους ἐκ βᾶθρων αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ΄. Ἀπτίθειον πρόσταγμα.

Ισχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότη, ὡς ἰχοῦν ἠδυπαθείαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἧς νῦν καὶ μετέσχικας, χοροῖς Ἀγγέλων, Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κτησάμενος καθαρωτάτην, ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀθεώρητον· ἐντεῦθεν μακάριος, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχημάτισας ὑμῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον.

(* Μηναιᾶ τινά, τυπωθέντα ἐν ἔτει 1761 ὑπὸ Δημητρίου Θεοδοσίου, περιέχουσι, μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Παχωμίου, καὶ τὴν τοῦ Ἱεράρχου τούτου εὐραστάσιμον καὶ πανηγυρικὴν Ἀκολουθίαν, ἧς ὁ μὲν πρῶτος Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἀντωνίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης, ὁ δὲ δεύτερος Ἰωσήφ τοῦ Ἱμνωγράφου.

Ορθόδοξον φρόνημα σύ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα όμοούσιον, Παμμακάρο εκήρυξας· και την του Λόγου φρικτήν, σάρκωσιν εδίδαξας ύμνων, ως Θεοτόκον την άειπαρθενον. Θεοτοκίον.

Αγίων Αγίαν σε κατανοῶμεν, ως μόνην κυήσασαν, Θεόν τον άναλλοίωτον, Παρθένε άμόλυντε, Μητερ άνύμφευτε· πάσι γάρ επήγασας πιστοίς, την άφθαρσίαν τῷ Δείῳ τόκῳ σου.

Ῥδὴ ἡ. Κ άμινος ποτέ.

Ταίς τῶν άσκητῶν, σοφαίς ύποτυπώσεις, πρὸς του Αγγέλου εμυθήης Σοφέ, εκ Δείῳ προστάγματος· αίς περ νῦν και εκτρεφόμενοι, οί ευσεθείας τρόφιμοι, κρίζομεν Ευλογεῖτε, πάντα τα έργα τον Κύριον.

Ωσπερ άστραπή, μεγίσταις φρυκτωρίαις, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοίς πάσιν άνετελε, τῆς άσκήσεώς σου Πάισοφε, τοίς ευσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κρίζουσι· Ευλογεῖτε, πάντα τα έργα τον Κύριον.

Σε τον ύπερ νουν, Πατρός εκ άγεννήτου, πρὸ τῶν αίωνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων εκήρυξεν, ο Παχώμιος ο ενδοξος, και Πνεύμα το πανάγιον, μίαν την τῆς Τριάδος, φύσιν είδῶς και Δεότητα.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτός, παρθένε Θεομήτορ, οί ευσεβουντες όνομαζομεν· Πατρός γάρ άπαύγασμα, ένωθεν σαρκός παχύτητι, ύπερφυῶς εγέννησας, πάναγνε, ον ύμνοῦμεν, πάντα τα έργα ως Κύριον. Ο Ειρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ πυρός εν Βαβυλῶνι, ταίς ενεργείας διεμέριζε, τῷ Δείῳ προστάγματι, τους Χαλδαιους καταφλέγουσα, τους δε πιστους δροσίζουσα, ψάλλοντας· Ευλογεῖτε, πάντα τα έργα τον Κύριον.

Ῥδὴ δ'. Ανάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, καταυγασθείς Παχώμιε, ως πιστός ύπηρέτης Θεῷ παραστασαι, τῆς εν ούρανοίς Δείας δόξης, κατατρυφῶν τῆς άκαταλύτου· διὸ την σεβάσιμον, εορτήν σου μεγαλύνομεν.

Επλάκη σοι στέφανος, ως νικητῆ Παχώμιε, δεξιᾷ ζωφόρῳ και παντοκράτορι· και νῦν τους ύμνοῦντας σὴν μνήμην, την εύκλητῆ, άξίωσον μάκαρ, τυχεῖν τῆς άφέσεως, τῶν πταισμάτων παναιδμε.

Καρπούς νῦν δρεπόμενος, τῶν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς άπολαύεις τῆς ύπερ έννοιαν· αλλά μεσιτεῶν σωθῆναι, σουσ

φοιτηταίς, Χριστόν εκδυσώπει, τους σε νῦν γεραίροντας, και τιμῶντας αξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τον ἄμβρον τον ούρακιον, εν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν εκτέτοκας, τον την άμβροσίαν διδόντα, ταίς ευσεβῶς αὐτον άνυμνοῦσι, και σε την πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν. Ο Ειρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υιός Θεός και Κύριος, σαρκωθείς εκ Παρθένου ἡμῖν επεφανε, τα έσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τα έσκορπισμένα· διὸ την πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ο ούρακόν τοίς άστροις.

Αγγελικόν τον βιον, ποθῶν εμάκρυνας σαυτον, εν ταίς ερήμοις, και πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκός, ίσαγγελος άνεδείχθης, Παχώμιε Δεοφόρε.

Και τῆς Εορτῆς.

Είς τον Στίχ., Στιχηρ. προσόμοια τῆς Εορτῆς. Και τα λοιπα, ως σύνηθες, και Απολύσις.

ΤΗ ΙΣ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΥΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου του Ἁγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κ ύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' και του Όσιου γ'. Στιχηρά του Όσιου.

Ἦχος πλ. β'. Ολην άποθέμενοι.

Νέφει την επίβασιν, αὐτῆ τιθείς ως Δεσπότης, εν νεφέλη κούφη πρην, καταβάς εις Αίγυπτον τους εκλάμψαντας, εκλεκτους προώρισε, τους άρπαζόμενους, εν νεφέλαις ως Δεοφρονας, μεθ' ὧν Θεόδωρος, ο Ἁγιασμένος Πατήρ ἡμῶν, ο πύργος ο ακράδαντος, ο την άρστήν περιβόητος, ο φαεινοτάταις, ελλάμψεσιν εκλάμπων του Χριστου, και παρρησία δεόμενος, ύπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αίγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαίς μαινομένη, τελεταις και πάθεσιν, άσκητῶν νῦν τάγμασιν ωραίζεται, και ποικίλοις καλλεσιν, άρετῆς ένθέου, κοσμουμένη διαδεικνυται· εν ἡ διελλαμψε, Δείων δωρεῶν ο επώνυμος, Θεόδωρος ο Ο΄σιος, ο Δεοειδῆς και Δεοληπτος, ο την Δαυμασίαν, ταπεινώσιν μιμούμενος Χριστου, και παρρησία δεόμενος, ύπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ασκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, εἰρετῆς περίληψιν ἐκνεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ Δεόφρων ἐπεδείξατο, Δερμὸς γενόμενος, Δείας ἐραστῆς ἀγαπήσεως· καὶ πάντα τὰ ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβαῖς ὁ Δαυμάσιος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὠμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παρρησία πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς

Υμνῷ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Υμνωδίαις μέλλοντι τὴν σὴν, μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν Δεικῶν δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχε μοι, φωτοφόρων ἐκ σταυρῶν ἀρϋόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς Δείας Παναοίδιμε.

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἀγνότατον, ὄλος ἀγνὸς καὶ καθαρὸς γεγένησαι· τῷ πανάγνῳ Λόγῳ δέ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἀγνείας λαμπρότατον, σκευὸς ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Νεκρωθεῖς τῷ κόσμῳ καὶ ζωῆν, Πάτερ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας σου Δεόφρον παναοίδιμε.

Ὡδὴ γ'. Ἐξήνηθησεν ἡ ἐρημος.

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότη Ὅσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάισοφς, τῶν ὀρατῶν τὴν αἴσθησιν· καθαρῷ δέ νῷ προσωμίλησας, Νοῖ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εμάκρυνας εἰς ἐρημον, φυγαδεύων Ἐνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεὸν Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσωθῆς ἀξιάγαγε.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνηθησεν ἡ ἐρημος, ὡσεὶ κρίναν Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἣ ἑστερωώθη ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχὸς· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, Δεράπων μακάριε· ὅθεν καὶ νοσοῦντων, Δεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πρόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὀμόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ Δείῳ γενόμενος, τοῖς τρόπους ἐζήλωσας, Πάτερ Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος.

Υμνουμένης, Βασιλείας καὶ Δείας ἐλλάμψεως, ἀξίως τετύχηκας, ὡς γεγονῶς ἐπιτηδεῖς, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν τῆς ἀφθάρτου ὠραιότητος.

Σκηνώματα, Αἰθιόπων δαιμόνων συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπεινώσεν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, Θεογεννητορ πανάμωμε· δῆμος τῶν Ὀσίων δέ, ἐθαυμαστώθη ἀξίως Δεία χάριτι.

Ὡδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Δογματῶν Δερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος διελυσας, πασῶν τῶν αἰρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις Σοφῆ, τῆς Τριάδος τῇ πίστει περιφρουρῶν τὴν ποιήμην σου.

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διεπρέψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἀμεμπτον, πεπολιτευμένος παναοίδιμε, ἀσκητῶν ἢ τερπνότης, τῶν μοναστῶν τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ροαῖς ἀσκητᾶ, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σου, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ ἐξανατείλαντι Δεσπότη Χριστῷ, ἐκ Παρθένου Ἁγίας, Θεόδωρε πανόλβιε.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὀλαμπρὸς καὶ Δεάρετος βίος σου, σοὶ τὴν ἐπουράνιον Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἀγίων ἔδειξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανόις Θεόδωρε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς πονηρίας πνευματικῶν γεγένησαι, τῷ Παρρηκλήτῳ Πνεύματι, συνεργῷ κεχηρημένος Δεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Η νεφέλη ἢ κούφη ὑπάρχεις Ἀγνή, ἧς ἐπι-
καθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ παν-
τοκράτωρ Κύριος, καὶ φωστῆρας ὁσίους εἰρ-
γάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοιῶν ἐξήνθησας, καρ-
πούς τε αὐτῷ, ἀρετῶν προσενήνοχας, δια-
τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ Θεόδωρε·
ὄθεν καὶ μακαρίζῃ νῦν, ὡς τῶν Ἀσωμάτων
ἰσοστάσιος.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι.

Δωρὸν σε Δεῖον Θεόδωρε δεικνύει.

Ἐν Ἀγίοις Ἄγιος Ἁγιασμένος.

Τῆ δέγες ἐνδεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίπτατο γαίης.
Οὗτος ὁ μακάριος, μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ
ὄλος καθαρὸς γινόμενος, καὶ σκευὸς εὐχρηστον καὶ
ἡγιασμένου δειχθεὶς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίστης προσηγο-
ρίας καταξιούται, ἀμόσκητος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ
Παχωμίῳ χρηματίσας. Ὄθεν ἀκρωμάτια Αἰθιοπῶν, κα-
τὰ τὸν Δεῖον φάναι Δαυὶδ, καταπτοήσας, καὶ ὡς ἐν ἐκ-
στάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακόψας, μετὰ τῶν τῆς ἀρε-
τῆς ἰδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νύσσαν καὶ
εἴασαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀπεδιώξας.
Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Γνωστῶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ Θεόπτης, Θεοῦ
τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε· διό
τὰ ὀρώμενα πάντα κατέλιπες· γνώφον ὑπεισδύ-
νας δὲ ὄραν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Ἰὸν σὺ τοῦ ὄφους τοῦ ψυχοφθόρου, παμμα-
καρ Θεόδωρε, μηδῶλως προσηκόμενος, τὸ
ταύτου μνημόσυνον Πάτερ ἀπέωλεσας, μνήμην
ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς
κτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἄγιον τὸν ἐν Ἀγίοις, ἐπανα-
παυόμενον, ἀγίως ἀπεκίησας, Παρθένη
πανάμωμε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἀνθρω-
πον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν
ἀσώματον.

Ὡδὴ η'. Κάμνος ποτέ.

Σὺ φωτειδής, φωτὶ τῷ φανοτάτῳ, προσομι-
λήσας ἀναπέφνης, παμμακάρ Θεόδωρε,
τῇ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς θεούμενος,
κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον.

Μάρτυς γεγονώς, στερρὸς πρὸς ἀμαρτίαν,
μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος, θεόφρον
Θεόδωρε, τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, σὴν κο-
ρυφὴν ἐκόσμησας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πᾶν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εφανεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ Θεογεννήτορ, δικαιοσύ-
νης φαιδρὸς Ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα,
λαμπηδόσι τῆς Θεότητος, σωματωθεὶς ὁ Ὑψι-
στος· ὃν περ νῦν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα
ὡς Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμνος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐ-
» νεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προσάγμα-
» τι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ
» πιστοὺς δροσιζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Νῦν οὐ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὀπτά-
νεται, πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὀράται
πρόσωπον, τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς
σκιαῖς λυθέντων ἐσόπτρων, δωρεῶν ἐπόνυμε,
τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο πάθος ὁ Δεῖός σου, πεπλήρωται Θεόδω-
ρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος, ὃ δι' ἀσκήσεως,
πρόρρωθεν ἐώρας συντόνως· οὐ καὶ τυχῶν ἐφέ-
σεως ἔστης, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων
ἢ εὐπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Νοσήσας τὸ φθείρεσθαι, παρακοῆ ὁ πρῶτος
Ἄδαμ, διὰ σοῦ Θεομητορ ἀνακεκαίνισται·
σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκέσσα, χωρὶς φθορᾶς τὸν
ἄφθαρτον Λόγον, φθορᾶν ἐξωστράκισας, ἀφθαρ-
σίαν δὲ ἐξήνθησας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλαίριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθοράν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαγέστατος, τῆς οἰκτιμένης Θεομακάριστε· διό σε λόγοις, θείοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, αἰνεσὶν προσάγοντες, τῷ Πατοκράτορι.

Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸ τούτου λέγων, ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θαράποντες.

Πᾶσαν ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀγλὴν ἀπελάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὠδηγήσατε, θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκοτει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὄηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμῶντων πάντοτε.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄϊνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄϊνον Θεῷ προσάγει, ἐν τῇ παναγίᾳ Μάκαρ μνήμη σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοὺς ἀγῶνάς σου πίστει δοξάζουσα.

Ἰθυνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θαυμαμάτων, ἀποπλήρωσιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θαίαν χάριν, ἐκομίσω θεόφρον Ἀνδρόνικε. Θεοδοκίον.

Ομβρισόν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίη, τῇ ἐν σοὶ μεσιτεία καὶ χάριτι.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σε ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν κατηξίωσαι, τῶν ζώντων θαύσασθαι, ἐπί γῆς σαρκοφόρον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Πυρίπνοος γέγονας θαίου Πνεύματος, καθαρά διανοία σου, τὴν θέρμην Ἀπόστολε, περιφέρων καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἀκάνθαν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Μαθητὰ τοῦ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα, χάριν τὴν σωτήριον. Θεοδοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου πανάμωμε· τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὄλων, χωρίον μόνῃ ἐχρημάτισας. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἔστι
• **Ο** δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πάσα
» Κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τραχὺ προκατάλαβε.

Ο θεῖος Ἀνδρόνικος, φωτειδῆς πεφυκῶς, καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτὶ, Κυρίῳ προσέρχεσθαι· ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀναβλύζει ἰάσεις, πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σὼς συγγενῆ, ἀσπάζεται οὐ Παῦλος, ἐναντι πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε θεορρήμον, φωταγωγέ τῶν εὐφημούντων σε.

Οἶκος γεγωνῶς, Τριάδος παναγίας, οἶκους καὶ βωμοὺς, κατέστρεψας τῆς πλάνης, καὶ ἐδομήσω Πανεύφημε ἐκκλησίας, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰσχυσας Θεοῦ, τὸ σθένος περιφέρων, τὰ τοῦ δυνατοῦ, ἀρπάσαι σκευὴ μάκαρ, καὶ ἐκτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατοικητήριον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Σέ δια παντός, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοί, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέροχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ως συγγενῆ σε Παύλου, καὶ πρό αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νῦν τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ ἱεροὺς Ἀποστόλους τιμῶμεν, Ἰουνίαν ἐνθέως, καὶ τὸν Σωφρόνιον Ἀνδρόνικον.

Ως ἐπισήμους ὄντως, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σέ παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἕσσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

ᾠδὴ ε'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Ο οἶκός σου ἰάσεων πηγὰς, ταῖς πάθῳ προστρέχουσι, πηγαῖζει Ἀπόστολε, ἀποπλύνων ψυχικὰ ἀρρώστηματα.

Φθαρσίσαν ἀθεῖα τὴν πληθύν, ἐθνῶν ἀνεκαίμισας, νοστήμοις σου δόγμασι, τοῦ ἀφθάρτου Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ως ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, τρισήλιον ἄκτιστον, καταγγέλλων ταῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Αὶ θεῖαι τοῦ Δεσπότου ἐπὶ σοί, πορεῖται ἐγνωσθήσαν, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πλουτίσαντος πιστοὺς Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρόνικου καὶ Ἰουνίας.

Στίχοι.

Ἐθνη διδάξαις Ἀνδρόνικος μυρία,
Πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.

Ἰουνία τέθνηκε μηνὶ Μαίῳ,

Ὁς πρῶτός ἐστιν εἰσιῶν Ἰουνίου.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Σάβ' Ἰβνὴ Ἀνδρόνικός τε.

Ο ὅτος ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὡς ὑπόπτερος τις διαδραμῶν, πᾶσαν πλάνην ἐκ βά-

θρων ἀνέσπασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, συνεπομένην ἔχων καὶ τὴν ὑπερβαύμαστον Ἰουνίαν, τῷ κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. Ὅθεν πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν ἰλκυσάντες, ἰδωλικούς μὲν οἴκους κατίστρεφον· ἐκκλησίας δὲ θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάσῃ ἀνίατα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χεῖρος, ὡς ἄνθρωποι ὄντες, τῇ φύσει ἀποτινύασιν. Τούτων καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μίμνηται, Ἀσπάσασθε, λέγων, Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, οἱ καὶ πρό ἐμοῦ γεγονόασιν ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Παμφαμηρ, καὶ Παμφυλῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νόσους δεινάς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωματίων, ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δαιμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθη δεινὰ καθαιρεῖς τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ Ἀυτόπτα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ρήτορικὴν Σοφὴ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἀπλότητι δογμάτων, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἶδει, ὁμιλήσαντα βροτοῖς ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Νεμομένην κακίας σπηεδόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίας, ἄλατι θείῳ ἕστησας δογμάτων σου, καὶ τῷ κενωθέντι, Λόγῳ σωζόμενας, παρέστησας τρισμάκαρ.

Γερεύς τε καὶ θύτης καὶ θυσία, τῷ τυθέντι δι' οἶκτον ἐγνωρίσθης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος ἀφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, πρὸς τούτου δεδεδυμένος.

Κήρυξ θεῖος Ἀπόστολος θεόπτης, καθαιρέτης ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστῆς ἀπόρων ὠφθης ἐνδοξε, καὶ Σιών τῆς ἄνω, μέγιστος οἰκῆτωρ, Ἀνδρόνικε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ως λαβίδι χερσίν ἀνθρακὰ φέρεις, δρόσον θεῖον πηγαῖζοντα Παρθένε, ταῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δὲ πάσῃ, τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάρβι
• τῳ πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῆ
• μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
• δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Τὸν προδηλωθέντα,

ἵνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς ὄφθῃς κληρονόμος, τοὺς
νενεκρωμένους τὸ πρὶν, δαιμόνων ἐπηρείαις,
ἀνεζώωσας ζωηφόρου σου λόγῳ, ἀξιωμακάριστε
Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γεγωνῶς ἀμπέλου παμμακά-
καρ, κλῆμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀθανασίας,
ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὐφρανας
πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων τὴν
ῦλην, τῆς πολυθείας σαφῶς, καὶ φῶς θεογνωσίας,
καταλάμπαντα τοῖς ἐν σκότει τῆ βίῃ,
πάντες μακαρίζομεν Ἀπόστολε.

Ἡ ἱερωτάτη σε μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ
πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρδίας,
τῶν ἐν ταύτῃσε ἱερώς ἀνυμνούντων, ἀξιωμακά-
ριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα,
καὶ ἀμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν,
τοῖς εἰδόσι σε ἀληθῆ Θεοτόκον, ἄχραντε
Παρθένε παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
• πυρὶ καὶ βάρβι, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ-
• δένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνῶν
• ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατον, συμβαίνει
παύεσθαι μὲν τὸ Πεντηκοστάριον κατὰ τὴν ἰζ΄. τοῦ πα-
ρόντος Μαΐου μηνός, ἀρχεσθαι δὲ ἀπὸ τῆς ἰη΄ αὐτοῦ τὴν
νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ἧ, μετὰ τὰ ἐν τῷ
Ἐσπερινῷ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, ἀπαιτοῦν-
ται Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια ἐκείνοις, διὰ τοῦτο
ἐτίθησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος
μηνός, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία· ὡσαύτως
καὶ ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. ὥδῃς ἵνα ἐξηῖκα-
σος τὰ πάντα ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν ἢ χρεῖα ἀπαιτήσῃ αὐτά.

.....

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυ-
σίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρα-
κλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Εἰς τὸν Ἐσπερίνον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειῶσάν.

Ἄγλη φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
ἄσκοτασμον παρεδράμετε, βασάνων καὶ
ὠφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας,
θεῖον σερέωμα αἰεὶ, φωταγωγῶντες Ἅγιοι Μάρ-
τυρες· διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πα-
νήγυριν, προσκυνῶντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν κό-
νιν τοῦ σώματος.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενέδι-
μον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας. Χριστί-
ναν Ἡρακλίον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγαλλ-
λιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὑπὲρ Τριάδος
στερρόως ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δρά-
κοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκό-
τος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Ἄματι ὠνήσασθε, τὴν βασιλείαν Μακάριοι,
τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσαλευτον, καὶ ὄρους ἐ-
φθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν,
ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρείᾳ θεο-
μακάριστοι· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νῦν ἰκε-
τεύοντες πάντοτε, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόρους τῶν Μαρτύρων·

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι, Κύριε.

Πίσεως Ὑπέρμαχοι τῆς ἐν πίστει, τὴν ἱεράν
ὑμῶν αἰεὶ, τελοῦντας πανήγυριν, παθῶν
ἀπόλυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἰστίφ πτερύμενοι Θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ
πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων
διεπλεύσατε, ἐχθρόν καταποντίσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομειναντες πληγαῖς, ἐν σώματι Ἅγιοι· διό τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Τῷ νόμῳ τῷ θείῳ ὠχυρωμένοι, τῶν ἀνομιῶν ταῖς βουλαῖς, σοφοὶ κατηργήσατε, ἀθλήσαντες νομίμως δὲ, Θεοῦ δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράνιον, ἠτοίμασε, γεραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στήσας ἐπὶ πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τῇ ἐνστάσει οὐ παρετράπης, τῶν ἀθῶν παμμακάριστε.

Αλλοὺς ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμπσάκος σε Πέτρε, τῇ οἰκημένῃ προβάλλεται, ἐκμεινῶντα τῆς ἀθείας, τὴν ἐσπέραν θεία χάριτι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντήρσι, καὶ δεσμοῖς συντριβόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνευδότης, σεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Υμνον τῷ Θεῷ προσάγοντες, πᾶσαν Ἀθλοφόροι ἐπιφοραὶν τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε διὰ τῆτο, τῶν σεφανίων ἠξιώθητε. Θεοτοκίον.

Μόνη παρθενεύεις τίκτουσα, μόνη μυστηρίῃ, μεγίστη ὄντως διάκονος, ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκοῦσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τῆτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστασθε, τῷ τοῦ παντός Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενα εὐρεῖν δι' ὑμῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τὸν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐργηγόρσει θείαις, πᾶσαν ἐκομίσατε ἀθῶν κακόνοιαν.

Ως ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ Λόγου λίθοι, θανατωθέντες λίθοις, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, καὶ ὁ Διονύσιος, ζωῆς ἠξιώθησαν.

Τ

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες ἐφέσει θεία, καὶ τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους, ὑποστάντες γεν-

ναίως, χαίροντες πρὸς ἄπονον ζωὴν μεταβήκασι.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Παρθένε Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ, βασάνων σκότος, καὶ νύκτα πονηρᾶν, σθένει θείκῳ, πολυθείας ἀπροσκόπως διέβητε.

Παρθενικαῖς ἐκλῶμπουσα, Χριστίνα καλλοναῖς, στιγμάτων φέγγει, λαμπρῶς ὠραιώσης, καὶ πρὸς νοητὸν Χριστοῦ νυμφῶνα, κατασκηνώσας χαίρουσα.

Οἱ μαρτυρῶντες ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σου, Χριστίνα μάρτυς, ἠδίστῳ σου λόγῳ, ἔρωτα Θεοῦ εἰσδεδεγμένοι, ἐναθλοῦσι στερότάτα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ παλαιοῦ, λυθέντες χρέους, υἱοὶ κατὰ χάριν, ὠφθημεν Πατρὸς ἐπουρανοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φυλάττε.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο ἔνδοξος, ἀριστεύσας Ἡρακλείος ἦρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταῖς χορείαις, ἐνωθεῖς Ἀθλητῶν συναγάζεται.

Υμνήσωμεν, σὺν Παυλίῳ τὸν θεῖον Βενέδικτον, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡρακλείον καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίαν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Στρεβλούμενοι, καὶ τοῖς λίθοις ἀδίκως βαλλόμενοι, τῷ πυρί τε τελειούμενοι, ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὴν τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν οἰκεῖν ἠξιώθητε.

Τ

Θεοτοκίον.

Ως ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστέλλοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίκτου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Στίχοι.

Σιεπτοὶ Ἀθληταί, ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος,
Ἵπὲρ τὸ ζῆν εἶλοντο θανεῖν ἐμφρόνως.

Ὁ γδοκάς Ἀθλοφόρων ἐκ γαίης εἰς πόλον ἦρθη.

Ωτὸν ἔμιν Ἅγιος Πέτρος ἦν ἐκ Λαμφάκου τῆς πόλεως. Ἄγθεις δὲ Δάκνω ἄρχοντι τῆς Εὐριδινῶν πόλεως (ἢ Δικίῳ τῆς Ἀβυθηνῶν), καὶ Σύσαι προσταθθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἐμελεγήσας, διανομοῖς καὶ ξύλοις καὶ τροχαντήροι ὄλον τὸ σῶμα συντριβεται, καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. Παῦλος δὲ καὶ Ἀνδρέας ἐκ Μισσοποταμίας ἔντες, ἅμα τῷ ἄρχοντι Δάκνω, ὑφ' ἐν ἰστρατεύοντο, τὰς Ἀθήνας καταλαμβάνουσι. Συλληφθέντων δὲ ἐν αὐταῖς Διενυσίου καὶ Χριστίνης, τὴν αὐτῶν πιεσύνεται φυλακῆν. Τὴν δὲ Ἁγίαν Χριστίαν, παρθένον οὖσαν καὶ εὐπρεπῆ, καὶ γάμου ἔχουσαν ὦραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς μίξιν. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, ἀντὶ τοῦ ταύτην βιάσασθαι, μεταβληθῆντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, ἐπίστεισαν τῷ Χριστῷ. Ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ Διονύσιος νικάσι τῶν λίθων κατεχώθησαν· ἡ δὲ Ἁγία Χριστίνα, ἐπίπεσοῦσα αὐταῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας, Τεκούςσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαινής, Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλίας, καὶ Θεοδότου μάρτυρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Νέους ζηλοῦντες πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισηλθετε, βοῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς, οἱ Ἀθληταί τῆς δόξης, ἀνασχεθέντες τὸν αἰοιδίμον, θάνατον ὑπέστησαν, τὰς ἀθανάτους λήξεις σαφῶς ἀπολαθόντες.

Ανδρειοτάτη ψυχῇ, καὶ ῥωμαλεῖα γνώμη, τῶν ἀνομοιῶν τὰ φρυαγμάτα, καθεῖλον οἱ Μάρτυρες, ἀναθωῶντες πιστῶς· Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ.

Ρήμασι θείοις ὀχυρωθεὶς. Μάρτυς Παυλίνα, θανεῖν προεἶλω παναοιδίμε, βοῶν τῷ ποιήσαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείου μάννα στάμνον, χρυσὴν λυχνίαν τε καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες πιστῶς ὑμολογοῦμεν.

Ὡδὴ η'. Λιυρωτὰ τοῦ παντός.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν χάριτος, ἀπεκιδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, οἱ Ἀθληταί ἱμάτιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναθωῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ραντισμῷ θείου αἵματος Μάρτυρες, καθαρθεὶς τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐχέετε, μελωδοῦντες ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωραϊότατοι βότρυες ὠφθητε, νοουμένης ἀμπέλης Μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐσεβείας τοῖς πόθῳ ἀναθωῶσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Νισιότῳ ἱλαστήριον πέφυκας, τὰς ἀπάντων δεήσεις δεχόμενον, καὶ τῷ Υἱῷ σου Παναγνε, ἀναφέρον ἐἰς λύτρον τῶν μελωδόντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ιυρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμη, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκο-
» ταθᾶς ἐδρόσισσας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εἴσα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γέρευσαν πέθῳ ἑαυτοῦς οἱ Μάρτυρες, οἱ γενναῖοι ἀγαλλόμενοι· ἔδωκαν αἵματα προθύμως, καὶ ὄλθον ἀναφαιρέτον ἔλαβον· καὶ νῦν ταῖς τῶν Μαρτύρων ἠρίθμηνται, χοροστασίαις οἱ πανεύφημοι.

Ωραῖητε ἀνθη νοητὰ μυρίζοντα, Ἀθλοφόροι τὴν εὐσεβείαν, θείας τε πόλεως πολῖται, λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριαι, φωστῆρες ἀληθείας ὑπέρμαχοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τὸν σοφὸν Ἡρακλείον, καὶ Παυλίον καὶ Βενεδικτον, ἅμα Ἀνδρέα καὶ Χριστίνη, καὶ τῷ Διονυσίῳ τιμήσωμεν, ἐσφύτως ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Ηγῆ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυθέντα Μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων Εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα· μεθ' ὧν περιχορευόντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι πισοὶ περιχαρῶς προσφέρωμεν, τῷ Ἀγγέλου Θεοτύμφευτε· Χαῖρε βοήθεια ἀνδρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα, καὶ πάντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογεννήτορ παναμώμητε.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἴσα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένη

» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
 » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάν-
 » τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐ-
 πισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκα-
 κίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεῖα, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δεδεικται πληθὺς
 ὡσπερ στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν
 τῇ ἐδραιότητι, Σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογμάτων
 τὰ δύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρό-
 συνον, κινῶ κρατῆρι σεπτῷ, νέμει, τὴν τρυφήν
 καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην,
 τῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ Ἱερο-
 μάρτυρες θεῖοι, κόσμον φρουρήσατε, μέγι-
 σε Πατρίκιε, σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, ἱερώτατε Μέ-
 νανδρε, Πολύαινε μάκαρ, εἶφος ἰσοστάσιον, τῶν
 τετραμόρφων νοῶν, θεῖαν, ὡς τελῶντες χορεῖαν,
 καὶ θεῶ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίσει
 τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

Οὕτως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν
 τὸν ἀφραίως, θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν
 ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σὲ τοῖς θεῖοις
 προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν
 μυστήριον, τὸ ὑπερθαύμασον· οὐ περ, προχοαῖς
 νῦν ἐνθεοῖς, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἰα-
 μάτων ἀνωθεν τὰ ναίματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.
 Ο' Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·
 Πατρίκιον τὸν ἀριστον ἐν ἀθλοφόροις αἰεῖδω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ἰδὲ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Παντοδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, ἱερωσύ-
 νης στολὴν, καὶ ταῖς βαφαῖς αὐθις, μαρ-

τυρίου αἵματος, ὠραίσθεισαν Ἐνδοχοί, περιθέμε-
 νοί πάντες, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι
 στερροί καὶ τῆς πίστεως.

Αγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, ἐν δεξιᾷ
 τῆ Πατρὸς, τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι, τῶν ἀγῶ-
 νων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς
 ἠρμοσμένον, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ἄ-
 σμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς Ἐκκλησίας προεσῶς Πατρίκιε, οἶα ποι-
 μὴν ἀγαθός, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχὴν
 σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μενάνδρον, Πολύαι-
 νόν τε τὸν θεῖον, σοφούς πλουτήσας συλλήπτω-
 ρας, ἄσμα τῷ θεῷ ἀναπέμποντας.

Θεοτοκίον.

Ρήσεσι θεῶν Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμο-
 λόγησαν, τὸν τῆ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσ-
 λαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου
 Παρθένου, ἦν Θεοτόκον δοξάζοντες, ἄσμασιν
 αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ἰδὲ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Τοὺς πορευθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ
 μαρτυρίου, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον
 δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοί, ὡς νικηφόρους
 μάρτυρας, καὶ στεφανίτας θεῖους, καὶ ἱεράρ-
 χας θεόφρονας.

Ο θεηγόρος πυρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσε-
 βείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης,
 ῥητορεύων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα, καὶ
 συνετιζὼν πάντας, πρὸς θεῖαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Νενεκρωμένον καθορῶν, τῷ κάρῳ τῆς ἀσε-
 βείας (*), ὁ Πατρίκιος δεινὸν ἠγεμόνα, εἰσ-
 επήδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα, καὶ δια-
 σπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον λόγον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τοῦ θεοῦ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτό-
 κε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν
 οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὠμολόγησαν, ὡς
 στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῖται γενόμενοι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς
 » ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐ-
 » δραῖσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστῆ, τῶν ἐντολῶν
 » σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄγιος
 » μόνε φιλόνηρωπε.

Καθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκακίῳ τὸν σοφόν, καὶ Πο-
 λύαινον πίσει τὸν ἱερόν, τιμήσωμεν ἄσμα.

(* Τα χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως τὰ ἐξῆς τοῦ Τροπα-
 ρίου ἠγουν, « τὸν παρὰ νομὸν διώκτην ὁ Μάρτυς, ἐξεφαύλισεν
 αὐτοῦ, τὸν δόλον τὸν ὀλέθριον, φιλοσοφῶν τὰ θεῖα, ὁ μέγας
 ὄντως Πατρίκιος.

σι, και τον μέγαν Πατρίκιον· ἱερεῖς γὰρ οὗτοι, Θεοῦ παντοκράτορος, γεγονότες πίστει, αὐτῷ εὐπρέστησαν· ὄθεν μαρτυρίου, ἐπὶ τέλει τῆ βίῃ, λαμπρῶς ἤξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθησαν, οἷς ἐκ πόθου βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριος.

Ρώμην Χριστοῦ, περιβαλοῦ Πατρίκιε· ἱερεὺς γὰρ, τούτου ἐχηματίσας, καὶ τοῖς αὐτοῦ, ἴχνησι σαφῶς, κατακολουθήσας, διὰ βασιάνων προσήνεξαι, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακράζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Γεουργός, Δεῖος ἐδείχθης Ἀκαίικε, Δείας αἰγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, καὶ τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀληθῆς, ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλάνην κατέπτυσας· διὸ καὶ γεγηθότι, συνειδότι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Στίφει Χριστέ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς, λάμπει νῦν ταῖς σαῖς, καὶ φωτοχυσίαις, ὠραίαις ἀγλαϊζόμενος, κἀκεῖ σοι τῷ Δεσπότῃ, γεγηθῶς ἀνακράζει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Τῆς ἱεραῖς, στάσεως Σῶτερ Πολύαινος, ἤξιώθη ὡς ἀκαταγώνιστος, Μάρτυς φανείς· ὄθεν καὶ φῶτος, νῦν τῷ ἀκηράτῃ, ἀξίως ἀναπιμπλάμενος, βοᾷ σοι τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἀπάντων καὶ κτίσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Θεοτοκίον.

Οπλον Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, ταῖς μηχαναῖς, Μάρτυρες οἱ σοὶ, καὶ ταῖς τῶν τυράννων, Δωπειῖας σαφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, Μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως, τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε δύματα τέλεια, ἑαυτῆς τυθέντες, ὡσπερ ἄμνοι τοῖς τοῦ Δεσπότῃ, πειθαρχοῦντες ἐνθέοις προσταγμασιν.

Εναθλοῦντες νομίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι ἐξεφανώθητε· καρτερήσαντες γὰρ, ταῖς πικραῖς ἀλγηδόνας καὶ μάλιστα, ταῖς τῶν παρὰ νόμων, ἐν ἕρανοῖς κατατροφήσαι, τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἤξιώθητε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν ἐνδαισιώμενος μακάριε Πατρίκιε, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν σε-

βάσιμον μνήμην σου μέμησα, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κενδύων ῥυσθῆναι πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθισταμένοι Κόρη πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Θίασον ἀθλητικόν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων, ἱεραρχῶν ἀξίως, εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενον, ὁ λαὸς ὁ εὐσεβῆς, νῦν συζησάμενοι, ταῖς χορείαις, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Λύουσι σωματικῶν, ἀλγηδόνας οἱ σερροὶ νοσημάτων, ταῖς τῶν Δερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκβλύσει, καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, Δείαις ἐντεύξει, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ορθρον μοι τὸν νοητὸν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων κειμένῳ, καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαῖς μακάρι ταῖς σαῖς, νῦν ἐξανάτειλον, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταί, χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων, ταῖς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας, συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντ., Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως ἱερόν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοι· Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα διαφυλάττεται, ἐξ αἰρέσεως πάσης, ἀλώβητος καὶ ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Στίχοι.

Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος ὑπὲρ κλέος πᾶν γηγῶν πατρικίων.

Ἐνεακαιδεκάτῃ ταίμῃ Πατρικίον ξίφος ὄξυ.

Ο μέγας οὗτος Πατρικίος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθεὶς, παρίστη Ἰουλίῳ τῷ Ἐπαρχῷ· καὶ τούτου πείθειν αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων προβαλλομένου ἀνάδοσιν, ὡς προνοία τῶν θεῶν ἐκπυροῦνται, καὶ ἐπ' ἐνεργεσία τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἀντίφησεν, ἐπ' ἐνεργεσία μὲν τὰ θέρμα ἀναδίδοσθαι ὑδάτα, τῇ δὲ δυνάμει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τάξαντος δύο τόπους, τὸν μὲν ἀγαθῶν ἐμπλεων, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ, σκότους καὶ πυρός, ἔνθα κατακρίθησονται οἱ ἀμαρτωλοὶ, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Καὶ ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπέθηκεν ὁ Θεός, καὶ τοῖς ἄλλοις στοιχείοις ἀνέμιξε· καὶ ἐπὶ μὲν ὑπεράνω τοῦ σφαιρωματος πῦρ καὶ ὕδωρ, ἐπὶ δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἀναδιδόσκειν αἱ πηγαί, αἱ μὲν πλησιάζουσαι τῷ πυρὶ, θερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσαι, ψυχρὸν. Καὶ ὅτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ, κολαστήριόν ἐστι ψυχῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸ κατώτατον ὕδωρ, εἰς κρύφαλλον πεπηγὸς, Τάρταρος ὀνομάζεται, ἔνθα οἱ θεοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔλαχον κατοικεῖν. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπὼν, προσέξαντος τοῦ Ἀρχόντος, μέσον τῶν ἀναδιδόμενων ἐβλήθη θερμῶν· τῶν δὲ τοὺς βάλλοντας μᾶλλον ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀσλαθῆς· καὶ τὴν διὰ ξίφος ἀπόφασιν διεξάμενος, μετὰ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου, τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ἑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἱερωσύνης κεκοσμημένοι σοφῆ, τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι, ἐν θεοπτίᾳ χορευόντες ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρῆτόρων δεινότητα, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγάζομενος, ἐξεφαύλισας Μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάταις θερμοῖς, οἷς οὐκ ἐφλέχθη βληθεὶς, ἀλλ' ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ φέρει Πατρικίε, σοφούς σου λόγους, οἷς ἐθρίαμβευσας, Ἠγεμῶν ὁ ἀλάστωρ, μαρτυράτους καὶ ψευδωνύμους Θεοὺς, ὧν καταπτύσας ἐβόας γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυὶδ τῆ θείᾳ ἢ θείᾳ πρόρρησις· λιτανεύει γὰρ πόθῳ, τετραῖς Μαρτύρων τῷ σφῶ προσώπῳ Ἀγνή, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακραίζουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Στεφανηφόρους Μάρτυρας, Ἱεράρχας θεόφροννας, δεῦτε γεγηθότες, οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχὺν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασάνους· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωσύνης χρίσματι, μαρτυρίου τε αἵματι, ἡ τῶν Καλλινίκων, τετρακτὺς κεκόσμηται, καὶ λάμπει τοῖς θαύμασι, δι' ἐκατέρων μάλα λαμπρῶς, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἐνδοξοὶ, τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας, καὶ τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς μὴ πτήξαντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, καὶ ὡς νικηφόροι, ἀθληταὶ μελωδεῖτε· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγαλλιάσθῳ Μενάνδρῳ, εὐφημείσθῳ Ἀκακίῳ, καὶ σὺν Πολυαίνῳ, ὁ φαίδρὸς Πατρικίος· χορείαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρὸς, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμῃ νηδύος, ὑμνεῖτωσαν ἀπαύστως, ἱερεῖς δεδειγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τίθης ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εξέστησαν ὀρώντες τοὺς Ἀθλητὰς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ τύρανοι, καὶ τὰς ψυχὰς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς· ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ· δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσι.

Ιδεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάσας εὐκληρίας τὰς ἐν τῇ γῆ, καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν, τῆς θείας Βασιλείας, τρυφᾶν ἀξιοθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε· καὶ νῦν τρανῶς, τὴν διακονίζουσαν Ἀθληταί, ἀναψυχὴν εὐλόγησατε, τῶν ἐπεθρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς· ἐν αἷσι στεφανηφόροι, χορευόντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Οὗ ἡλίου ἢ μνήμη τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς πιστοὺς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀχραντὸ Παρθένε τεχθεὶς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐπι-

ρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
» χίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλαίριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ομβροῖς τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλελαίε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατὰβασας· νῦν δὲ τῶν θαυμαμάτων, ρείθροις ἀπελάυνεις, πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν Δείᾳ χάριτι· διό τὴν Δείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἐορτάζομεν, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλόν σε κατάκαρπον, Δείας ἐλαίας γνωρίζαντες, ἀθλοφόρε Θαλλελαίε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν, θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγαλῶς σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτῆ ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Πελάγει ῥιπτούμενος, καὶ ταῖς σανίσιν εἰλούμενος, καὶ εὐτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτός, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον, Θαλλελαίε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμότιμε, ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, Κανῶν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τὸν Θαλλελαίον εὐφημεῖν Δέμις. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὀδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος αἰεὶ, τῆς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελεῦντας πανήγυριν φώτισον, τοῦ μεγαλύνειν σε πιστῶς, Μάρτυς Θαλλελαίε.

Οχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνθεὶς χάριτι, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, γενναιοφρόνως Θαλλελαίε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος.

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ, καθάπερ ἤλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς, Μάρτυς Θαλλελαίε.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἢ τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, Χριστιανῶν τὸ διάσωμα, ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μεταίγουσα τοὺς πιστοὺς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Θαυματουργεῖς ἐξαίσια Παμμακάαρ, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, οἱ τούτου χεῖρες ὠφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργητοι.

Αποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὸν νίκην σοι παρέχοντα, οὐ παρετράπης τῆς ἀληθοῦς, Ἀθλητῆ ὁμολογίας, ἀλλ' ἀκλινῆς διέμεινας, ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπίδειξαι, Ἀλέξανδρον ἐζώγησας, καὶ τὸν Ἀστέριον Ἀθλητῆ, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανευκλεεῖς παρέστησας, Θαλλελαίε μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι φῶς Παρθένε μετανοίας· ἐν σκοτεινίᾳ γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἀμαρτίας φρενοβλαβῶς· καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω παναίμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζῶν πνεῦμα,
» **Ο** στερεώσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θελήμα σου, ὅτι οὐκ ἐστιν Ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδῆς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθείας σκοτασμόν ἀπεκρούσων, καὶ πρὸς ποιναίς

καὶ θάνατον ἐχώρησας· ὄθεν διανύσας σε, τῆς γενναίους ἀγῶνας, μέγιστον ἀντέλαβες, κληροχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναῖς ἀθλητᾶ, παρερχομένην, Θαλλέλαιε ἐνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εν Θαλάσση ἀπορρίψεις, δυνάμει θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταῖς θείαις Μάρτυς ἀστράπτων φωτοχυσίαις, ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἐνδοξε, τὴν ζοφεράν δυσσέβειαν τοῦτου τραυῶς.

Αγιώτατόν σε ναόν, καὶ οἶκον τῆς τρισηλίου δόξης, γεγονότα Μαίκαρ ἐγνωμεν, ναούς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα.

Θεοτοκίον.

Γεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνην, ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον, πύλην τε καλῶντές σε, δι' ἧς Κύριος μόνος Ἄγνη διώδευσεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Οὶ πόνοι σου μακάριε, εὐῶδες ὡς θυμίαμα, τῷ Εὐεργέτῃ προσηρέθησαν· τὴν ἀπρονον ἐντεῦθεν, βασιλείαν Ἄγιε, καὶ ζωὴν κεκλήρωσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχᾶς ἐζώρησας φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ Ἐνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ελαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἰλαρύνουσα, τὰς καρδίας πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Γιῆς φωτὸς ἀπέδειξας, τῆς σκοτισθέντας πάθει, Πατρός ἀπαύγασμα κηύσασα, Χριστόν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα· διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν αἰεὶ.

ᾠδὴ ς'. Ζάλη με λογισμῶν.

Φάλαγγας δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργούς Θαλλέλαιε, ἀγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου σοφέ· δι' ὧν σεφανηφόρος, ἀναδειχθείς δόξης ἔτυχες.

Η φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα, ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾶ σε ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον Ἐνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων, ὄχλος ὁ παράνομος, τελούμενα παραδόξως, κα-

ταβάλλεται νεύσει θείκῃ, Θαλλέλαιε καὶ φέγγος, θεογνωσίας εἰσδέχεται.

Θεοτοκίον.

Ελυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἀμαρτίας, τεκῆσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ Ἄδου Θεοτόκε, βασιλεία ἀγνή, καὶ πάντα συνδεσμῶντα, πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβῆσα, εἰς βυθὸν
» **Ζ**καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων·
» ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὴ, προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθείς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γεγονόςας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφέ Θαλλέλαιε.

Συναξάριον.

Τῆ Κ'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχα.

Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ,

Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.

Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος ἐὶν κεφαλὴν ἀπεκαίρη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιθάνου, πατὴρ μὲν Βιρουκίου, μητὴρ δὲ Ῥωμυλίας, ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς Ἱατρικῆς τέχνης. Συνεσχέθη δὲ ἐν Ἀζάρβῳ τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυπτόμενος. Προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ ἀρχοντι· ὅς, μὴ πειθόμενον αὐτὸν εἶναι τοῖς εἰδωλοῖς, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ σχοινίους κατὰ κεφαλῆς ἀναρτηθῆναι. Τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιῆν, ἐκ τινος θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθῆντες, ἔβουλον ἀντὶ τοῦ Ἁγίου τρυπήσαντες ἀπώρησαν. Τυπνούνται οὖν, ὡς κατὰ τοῦ ἀρχοντος παίξαντες. Εἶτα ἐκέλευσεν αὐτὸν ῥιφῆναι ἐν τῇ Θαλάσσει, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβῆς, φερῶν ἰσθῆτα λευκὴν. Μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν σταδίῳ ἀφίεται, καὶ πάλιν ἀλώδηςτος διαμείνας, ἐν Ἐδέσσει τῆς Αἰγαίων πόλεως ἔειπε τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ιστασο μέσον τῆς φλογός, τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ Παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους Ἐνδοξε, δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Νέος ὡς ἄλλος Δανιὴλ, μέσον λεόντων ἐβλήθη, τῆς τῆς βλαβῆς αὐδόλωσ χάριτι, τῆς θείας μετασχῶν, Μάρτυς ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε.

Θαυματουργίαις τούς πιστούς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι, τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φάλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μαρτύρων καλλονῇ.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, Θεοχαρίτωτε Κόρη, σὲ δυσωποῦμεν θερμῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰώνιων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

ᾠδὴ ἡ. Ἐν φλογὶ πυρός.

Μίαν φύσιν μίαν θελήσιν, καὶ βούλην καὶ ἰσχὺν Ἐνδοξε, Τριάδος θείας καταγγέλλων εὐσεβῶς, πολύθεον ἐμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομείνας πολλοὺς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ιερεῖον ὡς περ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἀμνῷ ἅγιον, σὺ προσηνέχθης τῇ τοῦ ζίφους ἐκτομῇ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν, τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρακοῆς θανάτῳ Ἀδάμ, καὶ Εὐάν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμῃ σου, τοῖς πιστοῖς Ἀθληταί, Ὅσιοι, Ἀγγέλων δῆμοι, Ἀποσόλων Προφητῶν μεθ' ὧν τὰς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πρεσβεύων Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν τῶν ἐπταισμένων μοι, Παναγία ἀγνῆ αἴτησαι, καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, δεινῶς χειμαζομένῳ, ἵνα σε μακαρίζω, καὶ πισῶς κηρύττω τὴν σὴν, βεβαίαν προσασίαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν φλογὶ πυρός παρίστανταί σοι, Χερουβὶμ Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις ὑμνον ᾄδει σοι τερπνόν. Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον δημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Παρθενομάρτυς πολυάθλος.

Ως καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς θεῖον ναόν τῆς θεῖης Πνεύματος, σήμερον ἀνευφημῶμεν σοφῆ, τῆς μακαρίης σου πόνης, τὰ τίμια στίγματα, καὶ τὴν κόνην τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Σαρκός ἡμῶν τὰ νοσήματα, ψυχῆς τε τὰ δυσίατα τραύματα, ἴασαι τῶν ἰαμάτων χάριν πλουτήσας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς αἰωνίου ῥυσθῆναι κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε, δυσώπει τὸν φιάνθρωπον.

Η γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλέλαιε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων ἐν ἡ προσρέχοντες πιστοί, τῶν δεινῶν λυτροῦνται Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι Παρθένη, καὶ θρόνος τοῦ Παντάναικτος ἄχραντε, ἐν ᾧ καθίσας τῆ παλαιῆ, πτώματος ἠγειρεν ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ θεῖα ἐτίμησε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αρθενομάρτυς πολυάθλος, Παρθένον Μητέρα πολυύμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπίδημοῦσαν ξεναγεῖ νυμφοσόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσέβως τὴν Βασιλίδαν μεγαλύνοντας.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Α. Ἐάν τύχη τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Σαμαρείτιδος, τοῦ Τυφλοῦ, ἢ τῶν Πατέρων ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ζῆτει τὰ ἀπορούμενα εἰς τὴν Ἡ. τοῦ παρόντος Μηνός, ἐν τῇ Ἑορτῇ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Β. Ἐάν τύχη τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἢτοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως.

Εσπέρας, στιχολογεῖται ἡ ἀστάσις τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου συμπάλλονται, ὡς καὶ ἐν τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου, καὶ τοὺς Ἀναβαθμούς, Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, Ἐψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, κτλ. Εὐαγγελίου τοῦ Ἁγίου. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστέπων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἀναλήψεως.

Γ. Ἐάν τύχη τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Η. μὲν Ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μετατίθεται εἰς τὴν Παρασκευῇ, καὶ συμπάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως, ὡς ἀνωτέρω. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν γίνεται κατὰ τὴν ταξιν, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Δ'. Εάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἰσπέρας. Στιχολογία Ψαλτηρίου εἰ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ε'. δύο πρώτης, καὶ τέσσαρας δευτέρας, καὶ τὴν Ἁγίου δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Σίλας φαινότατον. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός. Γλώσσαι ποτὶ συνεχύθησαν. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτῆ τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἁγίου, Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐνδιατακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καὶ ὁ Πολυέλιος. Καθίσματα, τὸ πρῶτον τῆς Ἑορτῆς δις, Τὴν μεθίερον πιστοί. Εἶτα Καθίσμα τῆς Ἁγίου, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ. Τελευταῖον, τὸ τρίτον Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς δις, Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίου. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἢ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαίαι διπλαῖ. Ἡ Δ'. τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστιλάρια τῆς Ἑορτῆς, δις τὸ α'. καὶ ἅπαξ τὸ ἴτερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Εἰδομεν τὸ φῶς.

Ε'. Εάν τύχη τῆ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίου γ'. Δόξα, τῆς Ἁγίου. Καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε· καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς Γουγκλισίας. Τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δεῦτε λαοί. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτῆ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς. — Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Σ'. Εάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Εἰσπέρας. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πάντων δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν,

τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναγνώσματα, τῶν Ἁγίων Πάντων δύο καὶ τοῦ Ἁγίου ἐν. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων Πάντων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτῆ ἀμφοτέρων τῶν Ἑορτῶν. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ναὸς καὶ πύλη. Εἶτα τὸ, Ἀξιόου ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Καθίσμα τῆς Ἁγίου, Νέος γέγονας. Δόξα, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Οἱ Ἀναβαθμοί τῆς Ἦχου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πάντων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν εἰχῶν αὐτοῦ, Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· καὶ, Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰς εἰς. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων Πάντων. Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίου. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ζ'. Εάν τύχη ἐντὸς τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Εἰσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καθαρά, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη· λίγομεν δὲ τότε, μετὰ τὰ Δοξαστικά τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, Θεοτοκία τῆς Ὀκτωήχου. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὰ Καθίσματα, καὶ τὸ Ἐξαποστιλάριον, ἅπῃ ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός.

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων, Θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. στάσιν τῆς, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ὁπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβεία· καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μεθ' οὗ σε τὴν φιλήθροπον, οἰκονομίαν δοξαζόμεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας φιλήθροπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαυὶδ

τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεὺς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξαζόμεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν αἰλουργίδα αἰμνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεὸν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντεῦθεν σοὶ φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Βυζαντίου.

Πλουσιῶν δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὠφθῆς ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προΐκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστησιν, καὶ πόλιν βασιλεύσασαν θεοσεβῆ. Διὸ ἰκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασιν, τοῖς τελοῦσιν τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐξοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 22 **Ε**'στη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τῆς ὀφθαλμοῦσιν ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦσιν Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσευξῶνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Maggio.

10

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α'γαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνε- ^{Κεφ. ΕΑ'. 10.} δυσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπή- ^{Κεφ. ΕΒ'. 1.} σομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔσῃ σέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διαδῆμα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ ἕκ ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη· καὶ ἡ γῆ σὺ ἕκ ἔτι κληθήσεται Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμόν· καὶ τῇ γῆ σου, Οἰκουμένη· ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσῃσιν οἱ υἱοί σου· καὶ ἔσαι ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ ^{Κεφ. ΕΒ'. 1.} σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. Ἴδου σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἦκασιν πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρῆσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσί σοι ἀγγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιαῖμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξαστήσεται. Τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραί σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρό-

θεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τινες οὐ δαλεύσῃσι σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιθάνου πρὸς σὲ ἦξει, ἐν κυπαρίσσω καὶ πεύκῃ καὶ κέδρω ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε· καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου, Σιών τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλῆτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων θάσις καὶ καύχημα· φωτισθεῖς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαίῳν, ἔνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσθέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἰρέτικῶν ἠσθένησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνησαν· τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στίφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλευργίδα παρὰ Θεοῦ νομισάμενος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλησιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐσχες μᾶλλον ἐνδοξε ταύτην ἐξ ὑψους, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεῖς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ

νικητὴς, κατὰ ὀρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπεφάνθης ἀήττητος. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ὡς πρέσβιν θερμότατον, αἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος γ΄.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσπερ ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντίνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὡφθης ἀκραιφνῆς ερατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδώλων ταῖς μορφάς· καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, ταῖς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως γεραίρει κραυγαῶσα· Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ ταῖς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις, ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότιμε. Χαίροις, πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων τὸ προπύργιον. Κωνσταντίνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἡ ῥώτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντίνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὄπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Οντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντῖνε θεόστεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπερμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρρῦσις.

Στίχ. Δὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπευδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ἐνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· Δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἠλπίζον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Σέλας φαινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος μετοχευθεὶς, ἤχθης ἀγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν· Ἐν τούτῳ νικά τοὺς ἐχθρούς σου. Ὁ Θεὸς δεξιόμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐσήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατὴρ, οὗ καὶ ἡ λάριναξ ἰάσεις βρῦει. Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλησιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξιόμενος, ὁ ἐν βασιλευσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περίσῳζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἐνδόξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον Σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. β΄.

Ελκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' αἰθέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρῶτως τὸ βασίλειον ἐπέθηκε· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος δ΄.

Ἐχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντῖνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν Βασιλευσιν, εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμος ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς ἱεσῖαις ταῖς σαῖς, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῷ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὖρον Δαυὶδ τὸν δῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Στίχ. Δὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. Πῆσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ἐπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ Σύρα.

Ὁ Ν. Δόξα, ᾠδῆς τῶν Θεοστέπτων.

Καὶ νῦν. ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐθέσόν με ὁ Θεός. Ἦχος β΄.

Τῷ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

ᾤσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον β΄. καὶ οἱ Κανόνες:

τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἦγρὰν διοδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, αἰμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἱεσῖαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶς, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γησιῶς, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θα-

νατηφόρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ρῦσαί με Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αμοιβῶν ἑρηνίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐπηκολυθήσας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θεῖω γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάνσημνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν, ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρράγες τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θεῖω, φλεγόμενη ἔρωτι Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Γερᾶς πολιτείας, ἀποπεσῶν ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὄλος γεγένημαι· ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταῖς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἀστρῶν μαθηθῶν τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον· τῷ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβασε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρω σημείω σε, Μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστήρᾳ σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θεαῖς πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχημάτισας· διὰ τοῦτο πίστευε σε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θεῖον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν ἥλιον κύσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασίλειῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατώκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασιλεία.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἐλένη, χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρεῖα τοῦ ὄφους.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε ταῖς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδώλων, νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρησκευματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἐλένη οὐράνιον.

Παλαίμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ διὰ σὲ βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχησαν πρὸς γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Γάτρευσον ἀνιάτως νοσῆσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξιώσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, πεπαθότα πρεσβείαις σου ἄχραντε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἐλένη, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν. Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ, σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας παρέσθησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασικανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τῆτο εὐρόντες ἀνεδείξαν αὐτοὶ.

Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, Δεοστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι.

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Εὐνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντίνος.

Ο μέγας οὗτος, ὁ μακάριος καὶ αἰοίδιμος ἐν βασιλευσὶ Κωνσταντίνος, υἱὸς γέγονε Κωνσταντος τοῦ Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας. Ὁ δὲ Κωνσταντίνος συγατρίδους γέγονε Κλαυδίου τοῦ προβεβασιλευκότος ἐν Ῥώμῃ πρὸ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Καρίνου βασιλείας. Οὗτος ὁ Κωνσταντίνος, παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου προσληφθεὶς, κοινωνὸς εἶναι τῆς βασιλείας αὐτοῦ, μετὰ Μαξιμιανοῦ Βαλερίου, τῶν ἄλλων ἀπάντων τὸν κατὰ τοῦ Χριστοῦ διωγμὸν σφοδρῶς ἀναρρίπιζόντων, μόνος οὗτος, πραότητι καὶ συμπαιθίᾳ χρώμενος, μᾶλλον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀγωνιζομένοις ἐχρῆτο καὶ συμβούλοις καὶ κοινωνοῖς τῶν βασιλικῶν προσημάτων. Οὗτος καὶ Κωνσταντίνος τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν, μετὰ ταῦτα πρῶτον τοῖς Χριστιανοῖς χρηματίσαντα Βασιλεία, τὴν εὐσείθειαν διδάξας, διάδοχον τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατέλιπεν ἐν ταῖς Βρετανικαῖς νήσοις.

Ὁς, ἀναμαθὼν τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην γινόμενα παρὰ Μαξεντίου τοῦ υἱοῦ Ἐρκουλίου, ἔκπυστα καὶ ἀποτρόπαια καὶ ἐναγῆ καὶ βέβηλα ὄντα, ζήτησεν εὐχόμενος, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενος σύμμαχον· οὐδὲρ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, πρῶτον μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ ἐνεφανίσεν ἑαυτὸν· ἔπειτα κατὰ τὸ μίσην τῆς ἡμέρας δι' ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐγγαράξας, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένον· Ἐν τούτῳ νῆκα, πάλιν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἀξίοις ὁ φιλόκωπος Θεὸς ἐμφανίσαι ἠξίωσε. Διὸ, παύσας τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὀπλοποιήσας δὲ αὐτὸν διὰ χρυσοῦ, ἀνελθὼν ἐν Ῥώμῃ, αὐτὸν τε τὸν ἀλιτῆριον Μαξέντιον κατέβαλεν, ἐν ποταμῷ Τιβέρι· ἀποπνιγέοντα παρὰ τὴν Βαλδίαν γέφυραν, καὶ τοὺς Ῥωμαίων πολίτας τῆς τούτου τυραννίδος ἤλευθέρωσε.

Τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, κατὰ τὴν ἐδὴν ἐρχόμενος, ἐβούλετο κτίσαι πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι ἐν τῇ Ἰλίῳ, ἔνθα τὸν πόλεμον τῶν Τρώων μετὰ τῶν Ἑλλήνων φασὶ γενέσθαι. Ὑπὸ δὲ χρησμοῦ Δείου κωλύεται, μᾶλλον ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὑπὸ Θεοῦ προτραπείας τὴν αὐτοῦ πόλιν κτίσαι. Διὸ, τῷ Δείῳ κατακλουθῆσας Δελήματι, κτίζει τὴν Δεοφρούρητον ταύτην πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, καὶ ὡς οἶον τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἀπαρχὴν ἀνατίθησι τῷ Θεῷ.

Ζητήσας δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίθειαν, τοὺς πανταχόθεν Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν Νίκαιαν ἤθροισεν, δι' ὧν ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη, Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασφημίας, παραπεμφθέντων τῷ ἀναθέματι. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην, κατὰ ζήτησιν τῶν τιμίων ξύλων, ἐν ὧς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάγη σαρκί, ἀποστείλας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δι' αὐτῆς

ταῦτα ἀνεκομίσατο, τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις καταθεμένης, τὰ δὲ πρὸς τὴν βασιλίδαν Πόλιν ἀναγαγεῖσθαι· ἧτις τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβοῦσα, τὸν βίον κατέλυσεν.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντίνος, ἐγκαινίους καὶ πανηγύρεις τὴν Πόλιν φαιδρύνων, καὶ μικρὸν τι ἐπιβὰς τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ τῆς βασιλείας κατήρξει, τῆς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείας ἀψάμενος, καὶ ἐν τινὲς τῶν κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγρῶν γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημιεῖ, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται Πόλιν, προπομπαῖς καὶ ὑπαντήσεσι μεγαλοπρεπῶς δεξιούμενος, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ σηκῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐναποτίθεται. Ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ κατὰ τὸ πεντακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, τριακοστὸς δευτέρος βασιλεὺς ἀπὸ Αὐγούστου γενόμενος. Τελεῖται δὲ τῆ αὐτοῦ συναξὶς ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Δείῳ αὐτοῦ Ναῷ, τῷ ἐν τῇ Κινστέρνῃ τοῦ Βῶνου (*), τοῦ Πατριάρχου, ἅμα τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ Συγκλήτῳ, μετὰ λιτῆς ἐκείσε παραγινομένου, καὶ τὴν Δεῖαν Μυσταγωγίαν ἐπιτελοῦντος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρῆσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπεκλήθη σου τῷ νόμῳ Κωνσταντίνος· ἀνομούντων διὸ, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἶλον τὸ πάντας ἀνεκλύσαν, Ἀξιάγαστε ἐκ λαΐκης ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεις Δείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη· καὶ ναοὺς ἱεροῦς, αὐτῷ ἀνωκοδόμεις, ἔνθα σαρκί τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη πάθη. Θεοτοκίον.

Ῥώμη οἰκεία ἀμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνθηταῖς, τῇ συνήθει σου νῦν, προστρέχω συμπαιθία· ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὤδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ὡς πορφυρίδα ἔνδοξε, στολισθεῖς τὴν εὐμένειαν, καὶ ὡσπερ χλαμυδα, τὴν καλὴν συμπαιθειαν, στεφάνῳ κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελείῳ νοῖ, καὶ μετατεθείς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ

(*) Τὴν Κινστέρναν ταύτην ἐκτίσεν Βῶνος ὁ Πατριάρχης, Ῥωμαῖος τὸ γένος, ὁ ἐπὶ Ἡρακλείου ἀκράσας. Ἀριθμεῖται δὲ πέμπτη τὴν τάξιν, κατὰ τὸ ἑβδομὸν τῆς πόλεως κειμένη, (Τουρκ. Ἐδρινὲ καπισί) ἀπέναντι τοῦ ποτὲ Μοναστηρίου τῆς Χώρας, κατεσκευασμένη διὰ τῶν μόνων, ἀνευ κίωνων, καὶ ἐν χρήσει οὖσα τὴν σήμερον τῶν τὰ μετὰ τὴν νηθόντων, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς, μετ' ὧν καὶ ἡ κατ' ἐμφασιν ἀσιατικὴν τουρκιστικὴ λεγομένη, Μ π ἰ ν μ π ἰ ρ ν τ ἰ ρ ε κ: τούτέστι, Κινστέρνη ἑνὸς καὶ χιλίων κίωνων (Κωνσταντινίως σελ. 54). Ὀνομαζοῦσι δὲ οἱ Βυζαντινοὶ Κινστέρνας, κατὰ παρένθεσιν τοῦ Ν, τὰς ὀρθότερον λεγομένας καὶ γραφομένας Κιστέρνας, ἐκ τοῦ λατινοῦ Cisterna, ἀφ' οὗ τὸ παρ' ἡμῖν Στέρνα, καὶ ἐλληνικώτερον Δεξάμενη.

ἄνω, βασιλεία κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραينوμένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεία, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτίνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελωδῶντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως θαυμασὸς ὁ πόθος σου! καὶ ὁ τρόπος σε ἔνθεος! ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τῆς τόπης γὰρ φθάσασα, τῆς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀπότυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νῦν με εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκτραπτομένην, ἠδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγᾶς, θείας καὶ ἀκτίνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἱαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Αγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἀγίαις νυνὶ κατεσκήνωσας, ἀγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ· τῶν ἱαμάτων πάντοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἤξιώσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἀγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδοὺ, αἰῶν περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὧρα καταδίκης, καὶ δεξιῶς προβάταις σύνταξον.

Ἐξαποσειδίριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληψες, τὸ βασίλειον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ οὐρανόθεν· ἐξα-

στράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τροπαιὸν· ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος· πλ. δ΄. Ὡτοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγῇ, ἢ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑψηλίον ἄπασαν. Χαίροις ἢ ρίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε· χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ο βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σε Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογία κρατούμενον, καὶ καταυγιάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῇ ὡς ἡλίον, μαρμαρυγᾶς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτῇ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σε· ὅθεν ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σε, πανηγυρίζοντες.

Ελαιὸν ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανόθεν σου, τούτους ἤξιώσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ο τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὡς περ Παῦλον τὸν αἰδιδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγησεν, Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σε τελόντων πιστῶς, τοῦ μόνου Φιλάνθρωπου, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τοῦ Κανόνος ἢ γ΄. καὶ ε΄. Ὡδὴ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύσας ἀπειλή-
φας, Βασιλίσκε ἐνδοξε καὶ παρίστασαι,
τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμίεων, σὺν πάσαις γηθόμε-
νος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀναμέλπεις τε
πάντοτε, τὸ ἀένναον, καὶ μακάριον ἄσμα, φρυ-
κτωρίαις, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις, περιφανῶς
αὐγαζόμενος.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπίσιν
ἠλώσαντες, ἐν τῷ σέ πορεύεσθαι τρίβους
χαίροντα, τοῦ μαρτυρίου Ἀοίδιμε, μεθ' ὧν κατε-
πάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως
συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὴν οὐ-
ράνιον πορείαν, τῷ Δεσπότη νικηφόρος, ἐμφα-
νιζόμενος ἐνδοξε.

Προσευχῆ σε ἐβλάστησε, ξύλον ἀνικμον πρό-
τερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος·
τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγίασται·
ὁ αἷρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε· ὅθεν
πίστει σου, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ
πανέορτον ἡμέραν, ἐν ἧ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν· Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν παρμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Ταύτην τὴν φαιδράν σε ἑορτὴν, τῆς εὐσεβῶς
γεραίροντας, Μάρτυς πολυάθλε, τὸν Βασι-
λέα Χριστὸν, ἰκέτευε σώζεσθαι, καὶ τῆς ἐπου-
ρανίου, βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ολός τῇ ἀγάπῃ τῷ Χριστῷ, ἀνακραθεῖς Παν-
όλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθειρεσθαι
μελλέσης, καὶ ἠνεγκας βίασανα, γνώμη ἀνδρειο-
τάτη, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ, τοῦ παναγίου
Πνεύματος, καταλαμπόμενος, παρῆλθες
Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος κα-
θωράτης, πάσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγαῖζων.

Θεοτοκίον.

Πόνον προεώρα Γεδεών, τὴν ἄχραντον γα-
στέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε
δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη τῆς
ἀθείας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἴμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας,
καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τῷ χειμάρρῳ,
ἐντρυφᾶς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς ἐνδοξε,
τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολιπομένη, πρὸς Χριστὸν
ἀπέδημησεν.

Μένεις τῶν συναθλων σου, ἀπολειφθεῖς, Χρι-
στὸν Κύριον, ὁμολογῶν, πάντων Βασιλέα,
Βασιλίσκε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Εύροιμί σε Πάναγνε, χειραγωγούσάν με πάν-
τοτε, πρὸς ἀρεταῖς, καὶ πρὸς μετανοίας,
τάς ὁδοὺς ἐμβιβαζούσαν. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι

Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·

καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίσασαι χαίρων, δια-
δημα φαιδρὸν, καὶ στολὴν ἐξ οἰκειῶν, βα-
φεῖσαν αἱμάτων σε, ἱερῶς περικείμενος, καὶ θεό-
μενος, καθαρωτάτη μεθέξει· ὅθεν σήμερον, τὴν
παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν· Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Πηπονίσας τὴν ἄρουραν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς
σου ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἠνεγκας ἀθλή-
σεως, ἀποθήκαις θείαις συντηρούμενον.

Ερᾶς ἐπακήκοας, ἀνωθεν παμμακάρι φωνῆς
καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως,
βεβαιούσης Μάρτυς πανοίδιμε.

Σταθῆράν ἐνδεικνύμενος, Ἐνδοξε τὴν ἔνσασιν
ἐκαρτέρησας, ταῖς ἀλύσει δεσμούμενος,
καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον.

Τὸν Σατὰν ἀπηγχόνησας, θείαις ἀθλοφόρε
νευραῖς τῶν λόγων σου· νίκης ὅθεν κεκα-
λώπισαι, Βασιλίσκε μάρτυς διαδήμασι.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρὶ ὁμοούσιος, ὠφθη κατὰ πάντα ἀν-
θρώποις ὁμοιος, σαρκωθείς καθὼς ἠυδόκη-
σεν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Παναμώμητε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βωῶμέν σοι.

Νομίμως ἐναθλήσαι ἐλόμενος, ἀνομῆντας, δυνάμει τῷ Πνεύματος, Μάρτυς Θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον, τοῦ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμητορος Ἐνδοξε.

Αί βάσεις σε τοῖς ἡλοῖς Θεόφρον, ἐμπεπαράμεναι, ἐχθρῷ πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τὸν ἀκατανόητον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ικρίω τὸν ὑψωθέντα κηρύττων, ἐν ξηρῷ δεσμήσαι ξύλω καὶ τοῦτο, σῶν προσευχῶν, ἐπομβρίαῖς δεικνύεις, χλωρὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκομον, εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν, Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Λυθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας, οἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς, περονίζουσιν ἡλοῖς, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συνελάνουσι, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἀγιάζοντα Μάρτυς πολυάθλε.

Ιστάμενος καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτέρωσας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐδυσώπησας, εἰς μνήμην σου πανευκλεῆ, καὶ ψυχῶν θεραπείαν Μακάριε. Θεοτοκίον.

Συντρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰάτρευσον πάθη, τὸν ἰατρὸν, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κηύσασα, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, τὰς ἐλπίδας Πανάμωμε θέμενον. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ

» Αἰπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,

» ἢ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ Ἄδῃ

» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-

» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δούε τὴν κάραν,

Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Βασιλίσκος φάσγανον ἔτλη.

Ος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶ, χωρίου Χουμιαλῶν, ἐνορίας Ἀμασειᾶς, ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος· καὶ προαθλήσας

μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐτροπίου καὶ Κλεονίκου, οἱ τινες ἦσαν συστρατιῶται τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, κατελείφθη ἐν τῇ φυλακῇ, ἐκείνων τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύριον. Ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τελείσαι, καὶ ὑπὲρ τούτου θεόμενος τοῦ Θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ Κυρίου ἐπιφανείας, παρεγγυῶντος αὐτὸν συντάξασθαι τοῖς οἰκειοῖς, καὶ ἐν Κομάνοις γενόμενον μαρτυρῆσαι.

Καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀσπασάμενος, καὶ τῆ εἰς Χριστὸν πίστι παραινέσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἤδη καὶ συνελήφθη παρὰ τῶν ἀποσταλέτων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ Ἡγεμόνος. Δεσμήσαντες οὖν αὐτὸν, καὶ κρηπίδας σιδηρᾶς, ἐνδοθεν ἡλοῖς πεπυκνωμένας, ὑποδήσαντες, ἤλαυνεν τὴν εὐθὺ Κομάνων ὁδόν. Καταλαβόντες δὲ τὸ χωρίον Δακνῶν, πύλισθησαν παρὰ γυναικὶ καλουμένην Τραϊανῆ· εὐθα προσεδέθη ὁ Ἅγιος πλατάνῳ ξηρᾷ, εἰς τουπίῳ τὰς χεῖρας περιηγκωνισμένος· καὶ εὐξάμενος, νεοθαλῆ καὶ κομώσαν τὴν πλάτανον ἔδειξε· καὶ πηγὴ ὕδατος ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀνεδόθη λαγόνων, ἐνθα ὁ Ἅγιος ἴστατο. Ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ στρατιῶται, ἅμα τῇ γυναικί, πιστεῦσαι φασὶ τῷ Χριστῷ, καὶ λύσαι τὸν Ἅγιον τῶν δεσμῶν.

Καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν Κομάνων, παρίστη τῷ Ἡγεμόνι ὁ Ἅγιος· μὴ πεισθέντος δὲ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πῦρ ἐξ οὐρανοῦ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατηνέχθη, καὶ κατεφλέχθη ὁ, τε τῶν εἰδώλων ναὸς, καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχετῶ θυμῷ βληθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει προσέταξεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ριφῆναι ἐν ποταμῷ. Καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον εἴληφεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης, ὑπερκόσμια σκηνώματα Τρισμάκαρ, κατοικῶν καὶ ἡμῖν, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον, κατευνάζων σαῖς πρεσβείαις.

Οἶκος Τριαδος ἀνεδείχθης, τὰ ἰνδαίματα βωμούς τε τῶν εἰδώλων, καταράσσων Σοφέ, καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι γέρα ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερρόως καὶ καθελόντι, μηχαναῖς τῷ ἐχθροῦ, καὶ μέλπonti συντόνως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλλο στερέωμα εδείχθης, ὥσπερ ἡλίον τοὺς ἄλλους κεκτημένον, καὶ ὡς ἄστρα τῶν σῶν θαυμάτων Βασιλίσκε, τὴν ἱεράν λαμπρότητα, καὶ πληθὺν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ιδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ὧ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Νικητῆς τυράννων, καὶ πνευμάτων Ἐνδοξε τῆς πονηρίας, ἀνεδείχθης μέλπων, τῷ σέ

δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ενεκρώθης κόσμῳ· τῷ νεκροῖς δίδόντι δὲ Ζωὴν Δεσπότη, Βασιλίσκε Μάρτυς, ἀκλινώως ἐπόμενος ἔψαλλες χαίρων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σώματος βασάνους, ἐνεγκῶν στερρότητι ψυχῆς Θεόφρον, Ἀσωμάτοις Δείοις, συγχορευῶν αἰνεσθαι Θεῷ προσάγεις, Εὐλογεῖτε λέγων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οφθῆς πλατυτέρα, ἕρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν στενοχωρίας πονηρᾶς ρύομενον τοὺς μελωδοῦντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα, ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰστίῳ Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον, τῆς βασιλείας ὄρμον κατέλαβες, καὶ ὡσπερ ἔμπορος καλὸς, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ος παλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Θεοβίτης Ἡλίου κατηγάγετο, οὕτω Μακάριε, τῆ σῆ δέησει φλόγα κατηγάγες, δι' ἧς ἐκκαίεται ναὸς, εἰδῶλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητῆς μεγαλύνεται.

Σώματος λέλυσαι σοφέ, τῆ τοῦ ξίφους ἐκτομῆ δεξαμένων σου, σεπτῶν Δυναίμεων, τὸ Δεῖον πνεῦμα νικῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ, πανόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς, στεφηφόρος Βασιλίσκε βασιλεία.

Ἡ γῆ μὲν Μάρτυς τῆ ταφῆ, οὐρανὸς δὲ τῆ ψυχῆ καθηγίασται, τῆ σῆ Θεόπνευσε· ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος, περιβαλλόμενος τοῦ σου, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις αἰεὶ, μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φύσει μὲν πέφυκας Θεός, ἀλλ' ἠνέσχου περιδέσθαι τὸν ἄνθρωπον, μήτραν αἰμώμητον,

ἐθελουσίως, εἰσδὺς Φιλάνθρωπε· ὄθεν διπλᾶς τὰς φυσικὰς, εἰδότες Δελήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζοντες.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Μιχαὴλ, Ἐπισκόπου Συμμαδῶν.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαὴλ Δεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἀμειπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδασχαις σου, πᾶσαν κατέσβασας, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στερρότητι. Ὡς τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέησας, τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαὴλ Δεόληπτε, ἱερωσύνης στολήν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ κοσμούμενος, ἀρχιερίων, τάξεις ὀψόμενος. Ὡς τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε! ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, Δεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαὴλ Δειότατε, σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς, Ἁρῶν ὡς περ δευτέρος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτρεύεις, ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὡς τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νῦν ἐλλάμψεως! ἱεραρχῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς,

καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
 Ἀρχιερεῦ Μιχαὴλ, ἱεροῖς ὕμνοις σε γεραίρω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτε.

Απορρήτω λάμπας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκή-
 σεως, ἀρχιερεὺς τῆ Θεῆ ἐχρημάτισας, Μι-
 χαὴλ Δεσπέσιε, τὸ βασιλεῖον, ποδηγῶν ἱεράτευ-
 μα, καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν
 παμμακάριστε.

Ρήτορεύων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσαίφη-
 σας, πανευσεβῶς τὰ θεόφθεγκτα δόγματα,
 Μιχαὴλ πανόλβιε, τῶν αἱρέσεων, διελέγχων τὸ
 βλάσφημον, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἄριστα παμ-
 μάκαρ προΐσταίμενος.

Χαρισμάτων Δείων γεγανώς, μάκαρ ἐνδαι-
 τημα, πᾶσι πιστῶς προφανῶς μεταδέδω-
 κας, Μιχαὴλ πανεύφημε, θεομίμητον, πολιτείαν
 κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος
 ὡς ἱμάτιον.

Ιερόν εἰκόνημα Θεοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος,
 τιμητικῶς προσκυνῶν διεπέλεσας, Μιχαὴλ
 πανίερε, καὶ τὴν βλάσφημον γλωσσαλγίαν διέ-
 λυσας, τῶν αἱρετιζόντων, λόγοις καὶ παθήμασι
 τροπούμενος.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρὸς σου Πάναγνε σεμνή, λάμπας ἡ-
 μῖν Ἥλιος, θεουργικαῖς ἀστραπαῖς κατε-
 φαίδρυνεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῶν δαιμόνων
 τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος
 Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ρεόντων προτετίμηκας Θεορρήμων, τὰ ἄρρευ-
 στα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος· προκίλως γὰρ
 διεπρεψας ἀνακράζων· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Εξεχύθη σοῖς χεῖλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας
 τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρί-
 σματα καὶ ἐβόας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Υπέταξας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας
 τὸν νοῦν σε τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικῶ-
 τatos ἀναμέλπων· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνή-
 σωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν
 οἱ θεόφρονες, ἡ βοῶμεν· Οὐκ ἔστιν ἄλλη τις

ἐλπίς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν πανύμνητε
 Θεοδόξαστε.

Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στεριώσας, ἐ-
 πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
 κηφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
 Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
 ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Ἰὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ιερευσας σαυτὸν, διὰ βίης τελείου, καὶ ὠφθης
 ἱερεὺς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· παρ' οὗ δυνα-
 μούμενος, αἱρετίζοντα στόματα, ἀπεφίμωσας,
 κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνας, ἀνοιγόμενα· καὶ
 διωκόμενος Πάτερ, τὸν δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ωδὴ δ'. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης, κατέλιπες,
 σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, Ἱερομύσα πανόλβιε,
 ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον δῶμα
 Χριστῷ τέθυκας.

Χωλάναντες, ἀπ' εὐθείας τῆς τρίβου κατέπε-
 στον, εἰς βόθρον αἱρέσεως, οἱ νῦν φανέντες
 ἀλλότριαι, οὐς περ' ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν
 τὴν εἰκόνα Παμμακάριστε.

Απέιληφας, τῶν σῶν ἄθλων ἀξίως τὰ ἔπα-
 θλα, Μιχαὴλ πανέντιμε, ταῖς οὐρανίαις
 Δυναμίεσι, νῦν συνευφραίνόμενος, καὶ συγχο-
 ρεύων ὡς Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Η γλώσσά σου, ἀνεδείχθη τῆ Πνεύματος κά-
 λαμος, Μιχαὴλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν
 ἔνσαρκον, Γραφαῖς μελετήσασα, τῆ παντοκρά-
 τορος Λόγου παναοίδιμε.

Λαμπόμενος, ἱερῷ καὶ τιμίῳ ζολίσματι, τῆς
 ἱερωσύνης σου, ὁμολογία διέπρεψας, θεα-
 τρον γενόμενος, Ἀγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις
 Πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ιθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν,
 ἐνθέοις ρυθμιζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου
 ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ
 Μαρία θεονύμφευτε.

Ωδὴ ε'. Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει.

Εξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ Ἱεροφάντορ·
 θεῖον γὰρ ἀνάθημα δεδεδυγμένος, ἐνδιαπρέ-
 ψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, καὶ σοφίας καρπὸν δρε-
 ψάμενος, γέγονας ποιμὴν ἀληθῶς ἀξιόληπτος.

Ρῆμα Θεοῦ, δαψιλῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ Θεό-
 φρον, ποταμὸς ἀνέβλυσε διδασμάτων, οἷς ἐν-
 τρυφῶντες, εὐφραίνόμεθα μάκαρ, σὲ μεσίτην σα-
 φῶς πλυτήσαντες, ἴλεω ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

Ο δὲ Δεῖκη, δυναστεία τὰ πάντα διακοσμήσας, σὲ ὡς Θεοφάντορ ἱερωσύνης, μυσιχωτάτης, κατηλαΐσει μύρω, προγινώσκων τὴν σὴν λαμπρότητα ὡφθης ἱερεὺς γὰρ Θεῶ μεγαλόφωνος.
 Θεοτοκίον.

Γ'σος ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομήτορ, Πατὴρ ἐκλάμπας, ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρὶς χιτῶνα Πανεύφημε, Δείας εὐφροσύνης τε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας σέφανον, πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Υπομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφὲ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατήνησας, τῆ Παραδείσου Μάρτυσι, συγχορεύων Θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητὴς χρηματίσας Χριστῷ τοῦ Θεοῦ, τῆς τὰ παθήματα Μάκαρ ἐζήλωσας, προκινδυνεύων ἄρισα, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας Δεόπνευσε.
 Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμουῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆται σὲ Πάναγνε κήσιν, συμβολικῶς τυπόμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.
 Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
- ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
- ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
- ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτὶ, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμπουσι, Θαυματοφόρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Συναδῶν.

Στίχοι.

Τῷ κυματῶδει μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ,
 Δὴ Μιχαὴλ, ὅσα κούφη πομφόλυξ.

Εἰκαδὶ ἐν τριτάτῃ Μιχαὴλ ἀναδεδρομεν ἐκ γῆς.

Οστος ὁ ἀγγελώνυμος Μιχαὴλ, διὰ βίου τελείῳ ἑαυτὸν ἑκαθάρας, ἐκ ματρικῶν ἀγκυλῶν γεγωνὸς ἀνάθημα τῷ Θεῷ, ὡφθη ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· καὶ ὑπ' αὐτοῦ δυναμούμενος, τῶν Δεομάχων ἅπασαν κατέσβεσε γλωσσολογίαν, αἰριτιζόντων φημῶσας τὰ ἄθεα σόματα, κατὰ τῆς Δείας μορφώσεως ἀνιγιόμενα. Μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ὁ Δὴρ ὁ δυσώνυμος τὸ Δεῖον ῥῆμα· (οὐδὲ γὰρ κατεπλάγη τὰς αὐτοῦ ἀπειλὰς, οὐκ ἔχαυνώθη ταύταις τὸν νοῦν, ἀλλ' ἐλευθέρῃ τῇ φωνῇ ἐξεδόχασε· Τὴν μὲν ἄχραντον καὶ Δείαν

εἰκόνα σέβω καὶ προσκυνῶ τῆ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας αὐτῆ Μητρὸς, τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λογίζομαι·) ἐν τούτοις οὖν ὁ τύραννος αἰσχυνθεὶς, καὶ τῷ Συμῷ ὑπερξίσας, ἐξορία τοῦτον καταδικάζει μακρᾷ. Αὐτὸς δὲ τὸ κατ' εἰκόνα τηρῶν ἀρρύπτωτον καὶ ἀκηλίδωτον, καὶ διωκόμενος ἐκ τόπου εἰς τόπον, εἰς εὐρύχωρον πλάτος κατήνησε. Καὶ οὕτω τὸν καλὸν δρόμον τελείσας, καὶ διπλοῖς σέφανοις κοσμούμενος, προσετίθη τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ὡς Ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς τοῖς Μάρτυσι.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Οὐκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν Δεῖον φθόγγον, ὁ Δὴρ ὁ δυσώνυμος, Μιχαὴλ ἱερώτατε, ἀλλ' ὑπερορίαις σε καταδικάζει μακρᾷς· ὁμως κατησχύνετο τὴν σὴν, ἱεροκήρυξ ὄρων στερότητα.

Γ'θύνεται πάνσοφε ταῖς διδαχαῖς σου, Χριστοῦ τὸ πανίερρον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα· ἐγένου γὰρ ὄργανον θαυματουργῆ Μιχαὴλ, Πνεύματι κρουόμενος, βῶων, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, Χριστοῦ τὴν πανάχραντον Πάτερ εἰκόνα τρανώς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρθένε Πανάμωμε, ὠραῖον ἐνδιαίτημα· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγγνίαν πολλήν, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Επὶ τῆ βήματος ἐξῶς, Δεοκήρυξ Μιχαὴλ ἐκατεπλάγη, ἀπειλᾶς τῶν ἀνόμων, ἀλλ' ἐλευθέρῃ φωνῇ, ἐβόασε· Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβω τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Γνώμη στερότῃ καὶ σταθηρᾷ, συμπλεκόμενος Σοφὲ τοῖς Δεομάχοις, κηκτὴς ἀνεφάνης, ἔργῳ καὶ λόγῳ δεικνύς, ὡς Δεῖον εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβειν τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Εἰς τὸ πρωτότυπον εἰδὼς, τῆς εἰκόνης τὴν τιμὴν ἱεροφάντορ, διαβαίνουσιν Πάτερ, ταῖς Δεοπνεύσαις Γραφαῖς, συναδῶν τῆς πάντας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Θεοτοκίον.

Ρ'εἶθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως τοῖς πιστοῖς ἀναπηγάζεις, οὐ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπα-

ρυόμενοι σου, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον τὸν ἀχραντον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
• γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
• ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Ὤδη δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος, νῦν φωτισμῷ πανόλ-
βιε, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμε-
νος, τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, τυχεῖν σαφῶς
Πάτερ ἡξιώθης, πρὸς ὃ σπευδῶν ἔδραμες, εὐσε-
βῶς πολιτευσάμενος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότη-
τα, ἧς ἐν γῆ ταῖς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο·
ἀλλὰ μεσιτεύων ῥυσθῆναι, σοὺς φοιτηταίς, Χρι-
στὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ
τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ῥώσθεις Δεῖα χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμα-
σι, θεομάχων τὸ θράσος σαφῶς κατέσβε-
σας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῆ δε, ὡς τὴν
πηγὴν ἔνδον κεκτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χρι-
στοκῆρυξ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Παναίωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτο-
κας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς
αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεο-
τόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύ-
• ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
• φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
• τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
• τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν,
τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στὴν γεγραμμένην ἔχουσαν, ταῖς γενικαῖς
ἀρεταῖς, θεωρίαῖς καὶ πράξεσι, Συμεῶν
πανόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρ-

κὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωφόρον ἀμφια-
σάμενος, νέκρωσιν Ὅσιε· καὶ φωστὴρ γενόμε-
νος, αἰεφανῆς, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπεις
τῇ χάριτι.

Ἰόθῳ τῷ Δεῖῳ πτερούμενος, ἔτι τὴν σάρκα
φορῶν, καὶ τὸν γοῦν περικείμενος, τοῖς
Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν
ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ,
Πάτερ ὑψούμενος· ὅθεν ἐληλυθας, ἔνθα φῶς τὸ
ἄδυτον, διηνεκῶς, Δείαις ἀναβάσειςιν, ἐπεκτει-
νόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσειςιν, ἀνωφερῆ τὴν
ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεῶν
ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆ
δυναμεί, τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν,
τελεῖν ἡξίωσαι· ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς
ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν,
διαπεραίνεται.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ Θαυμαστὸν
ἀνελθῶν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄ-
δυτον ὑπελθῶν, πράξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίβασιν
θεωριῶν ἐπέδειξω· τῆ μὲν, τὸν βίον λαμπρύ-
νας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὀρμίσκοις χρυσοῖς κο-
σμούμενος· τῆ δὲ, Θεὸν ὄρων τε καὶ ὀρώμενος,
καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν· ὃν ἰκέτευε σεβά-
σμιε Συμεῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς εὐλος γέγονας, ζηλώσας τῆς προ-
πάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι,
τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀ-
σωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι. Συ-
μεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.
Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θαυμασὲ μέλπω Συμεῶν σου τὴν χάριν. (ἀνευ
τῶν Θεοτοκίων)· Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδη α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη
σου, θαυματουργέ Πάτερ, Συμεῶν καὶ
ἐλλαμψίς, τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασι, καθαραῖς
ταῖς καρδίαις, ὑμῆσαι ταύτης τὸ μέγεθος, καὶ
τὸν ἀξιάγαστον βίον σου.

Από φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ὄψεως, εὐη-
γελίσθη σου, ἡ εὐκλεῆς μήτηρ, καὶ σε εὐφ-
δέσατον, καὶ θεῖον καταγώγιον, παμμακάριστε
Πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε, τῆς τρισυπο-
στάτου Θεότητος.

Υπερφυῶς δικαιοσύνης ὄχημα, θεοχαριτώτον,
ἐκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικῶν ἐσόμενον,
προγνοὺς ὁ μέγας Πρόδρομος, εὐωνύμου μασοῦ
σε, ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, καὶ τοῦ δεξιοῦ ἀ-
ποτρέφεισθαι.

Μυσικωτάτης ἀπαρχὴν δεξάμενος, ζωῆς πα-
νόλβια, διὰ λουτροῦ Πάτερ, τῆς ἀναγεννή-
σεως, τὴν δωρεὰν τοῦ Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους
ἐνθέως, τῆς σῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, ἔδειξας
ἡλίου φαιδρότερον. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, Θεοχαριτώ-
τε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρημα-
τίσαντα, δι' εὐσπλαγγίαν ἀφατον, ὑπὲρ νοῦν
τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα
παρθένος ἀμόλυντος.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Απαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστῆς ἄριστος, ἔ-
φυς ἐραστής τε, τοῦ θεοῦ κάλλους διάπυ-
ρος· ὅθεν ἐν μήτρᾳ σε, προεγνωκῶς ὁ Δεσπό-
της, Συμεῶν ἠγίασε, Πάτερ αἰοῖδιμε.

Σοφισθεὶς ἐκ βραχείας, θαυματουργὲ ὄσιε,
Πάτερ ἡλικίας, τὴν ὄντως γνῶσιν τῆ Πνεύ-
ματος, τὸν ἀκατάληπτον, αὐτοπτικῶς ἠξιώθης,
κατιδεῖν Δυναμίσει περικυκλούμενον.

Τῆς ψυχῆς ταῖς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φρικτῆς Ὀ-
σιε, Πάτερ ἐλλαμφθεὶς, θεωρίας, ξένην διά-
γνωσιν, ἐκτίσω τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐτέρως ἐ-
χόντων, Συμεῶν, καὶ ἄπταισον βίον διήνυσας.

Εμφανῶς σοι παρέστη, ἀποσταλεὶς Ἄγγε-
λος, τὸν ἀγγελικόν, θεωφορε παρεγγυώμε-
νος, βίον ἀσπάσασθαι· ἀγαλλομένῳ ποδὶ δέ,
τοῦ ὀφθέντος εἶπεσο, Πάτερ τοῖς ἴχνεσιν.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με παλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάνα-
γνε, πάλιν ἐπανήγαγες μόνη, τὴν ἐνυπόστα-
τον, ζωὴν γενήσασα, ἢ προσβαλὼν διερράγη,
προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἰρμός.

• Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφυργὲ Κύριε, καὶ τῆς
• Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον,
• ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,
• τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν πέτρᾳ ῥιζωθεὶς, τῶν Χριστῶ θελημάτων,
ῥάβδου ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος σῦλος, στηρί-

ζων ἐπιδείξῃσιν, ἰαμάτων τὰ πέρατα· ὅθεν πίσει
σε, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην, φωτιζόμεθα, ἀνα-
βοῶντές σοι Πάτερ· Πρεσβείαις σου σῶζε ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Μένειν ἐντός, ἡκίστα κόσμου ὑπέμεινας, ἔτι
Πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ,
δύναμιν Χριστόν· εἰς δὲ ταῖς ἀβάτους, ἐρήμους
ἐνδοικατώμενος, θηροσί συναναστρέφου, ἀδεῶς
παῖς ὑπάρχων, καὶ τοῖς πόνοις εὐφραίνου τοῦ
σώματος.

Επιπηδῶν, ἔλαφος ὡσπερ τοῖς ὄρεσιν, ἐπε-
πόθεις, Πάτερ θεωρῶντος πηγᾶς, καὶ εὐρη-
κῶς, ταύτας Συμεῶν, τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν
προσανεπλήρωσας· ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκῶς
ἀναβλύζεις, τῷ προσώπῳ Χριστῶ ὀπτανόμενος.

Λευχειμονῶν, σὲ ὡσπερὲ ἐπ' ὀχήματος, δι-
σκόπει, ὅσιε φερόμενον, τοῖς νοεροῖς, Πά-
τερ ὀφθαλμοῖς, σὺλῳ φωτεινῷ τε, παιδίῳ συνο-
δηοῦμενον, ὁ θεῖος Ἰωάννης, ἐφιστάμενος βάσει,
πρὸ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως.

Ποδηγηθεὶς, ἐνδοξεὺς ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς δοθεί-
σης, σοὶ ὡς ἐκ δυνάμεως, εἰς θεωροῦν δύνα-
μιν φοιτᾶς, πρὸς τὴν Ἰωάννου, καλυβὴν τῆ σύ-
ρανόφρονος, μετ' ἑ τὴν τῶν ἀγῶνων, ἀσπασίως
παλαίστραν, μετερχόμενος ὡφθης ὡς ἄγγελος.

Θεοτοκίον.

Δαυτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγ-
γενείας, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώ-
νων ἐκ τῆ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ
νῆν ἀναλάμψαντα, ἐγέννησας Παρθένε· Θεοτό-
κον διό σε, θεωφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ωρασιότητος πλήρης, παῖς ὡς εὐπρεπέστατος
Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐπέστη ἐν τῇ
βασίει τὴν γάσιν σοι ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δό-
ξαν, ὑπομονῆς καθὼς ἠτήσω, ἑαυτὸν ἐπεδείκνυ
σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεν αἴγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος
βίος σε· ὧν τῷ θεῷ μύρω, εὐωδίας γενόμε-
νος ἔμπλεως, ταῖς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς Θεῷ
θεράπον, τῶν δαιμόνων συνέκοψας φαλαγγας.

Υψωθείς θεωρίας, θεῖαις Παμμακάριστε,
νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίας, ζωη-
φόρους ῥοαῖς ἀναβλύζουσαν, τὴν καρδίαν ἔχων,
παρα Θεοῦ διδασκαλίας, ταῖς ψυχὰς τῶν συν-
όντων ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πα-
τρι συνοούμενος, εὐσπλαγγίαις πλούτῳ,

ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας ἐπτώχευσέ, καὶ βρο-
τὸς ἐφαίνῃ, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεο-
τόκε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ Δεσπέ-
σιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, σῦλου
νεύματι θείῳ, προσεπιθαῖς ὑπερήρθης τῷ πνεύ-
ματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, εἰληφώς ὡς ἐ-
κείνος δεδόξασαι.

Ε'κένωσεν ἑαυτῆ ὁ δυσμενῆς, τὴν βελῶν τῶν
ψυχοφθόρων φαρέτραν, μακρωδῶς, Θεοφόρε
τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔ-
σεισε· τῇ πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀρράγει, ἀραρότως
Χριστοῦ ἐπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι εὐμαρῶς τῆς ἰδρωῖτας, τῆς ἀσκή-
σεως Δεσπέσις Πάτερ, ἐπιτερφθεῖς, ὁ Δε-
σπότης σοι ῥάβδον, παναλκεστάτην Χριστὸς
ἐγχειρίζεται, καὶ ταύτη σε τῶν ἀσθενῶν, θερα-
πεύειν τὰς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Εἰδότες συμβολικαῖς ἐμφάσει, τοῦ φρικτοῦ
σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεόν, ἐν γασ-
τρὶ σου συλλήψῃ, οἱ θεηγόροι Προφῆται προήγ-
γειλαν, Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, ταῖς ἐκβάσεις
ὀρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ
ἄλλον οὐρανόν, τὸν στύλον τεκνηνάμενος,
δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμαμάτων τὴν αἴ-
γλην Ὅσις, καὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, πρεσ-
βεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

Στίχοι.

Θαυμαστὸν ὦκει πρὶν Συμεῶν γῆς ὄρος
Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἶκει νῦν ὄρος.

Εἰκάδι ἔνθα νόες Συμεῶν μόλεν ἀμφὶ τετάρτη.

Ὁστος ὁ Ὁσίος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστίνου τῆ κά-
λαι. Γεγέννηται δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, ἐκ πα-
τρὸς Ἰωάννη, ἐξ Ἐδέσης ὁρμημένης τῆς πόλεως, καὶ μητρὸς
Μάρθας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχείων τραφεῖς. Τὰ δὲ ἐντυ-
θεν, θαυμαστά πάντα, τὰ μὲν συμβῆναι, τὰ δὲ ποιῆσαι αὐ-
τὸν λίγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ ἄνθρωπον.

Ἡ γὰρ ἐν γαστρὶ συλλήψις, δι' εὐχῆς· καὶ πρὸ τῆς συλ-

λήψεως, παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ μαρτορία, τὴν
ἰσομνήτην τοῦ παιδὸς ἀρετῆν καὶ τελείωσιν τῇ μητρὶ προμη-
νυούτος· καὶ ὅτι, γεννηθεῖς, ἀπίσχετο τὸ παράπαν τοῦ εὐω-
νύμου μαστοῦ· τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι σύντονον ἔξει
τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ὄρμην ὁ παῖς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀ-
ριστερᾶς καὶ χείρονος ἀμέθεκτον πράξει· καὶ ὅτι, ἔκτου
τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιθαῖς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτέλεις τῆς αἰσθή-
σεως ῥαθυμεῖν τὸ νέον εἴωθε καὶ σχολάζειν, καὶ πρὸς τὰ
τυχόντα ῥαδίως ἐκφέρεισθαι, αὐτὸς, τῶν ἐν κοσμί πάντων
ὑπεριδῶν, τὸ ὄρος κατέλαβε· καὶ εὐθύς τῷ χρόνῳ συνεπι-
ζόμενος, σκληρᾶς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ θεοφα-
νίας συχνὰς ἐθεάσατο καὶ ἀγγελιοφανείας, τὸ πρακτικὸν ὑ-
φηγουμένης, καὶ τῇ παραθείσει τῶν ἀμεινόνων τε καὶ χει-
ρόνων, τὰ μὲν εἰλεῖν, τὰ δὲ προτρεπομένης φυγεῖν· καὶ ὅτι,
ἐν σώματι τὰ τῆ σώματος ὑπερβάς, ἐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ τροφῇ,
ἀμβροσία δὲ οὐρανόθεν χορηγουμένη τρεφόμενος, μέχρι τῆς
ἐν Χριστῷ διήρκεσεν ἀναλύσεως.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν, καὶ τὸ τῶν θαυμάτων ἀπειρον πλῆθος,
ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ διεξοδικῶς· ἐκεῖνο δὲ ὑποσημή-
νασθαι ἄξιον, ὅτι ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ τὸν κόσμον καταλιπὼν,
πρῶτον μὲν ἀνεστῆλωση ἐαυτὸν ἐν τῇ Μονῇ, εἰς ἣν ἀπὸ
τοῦ ὄρους κατήλθει, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπίβη ἐπὶ χρόνους ἐξ· κή-
καῖθεν ἐπὶ τὸν στύλον ἀναβάς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ. Ἐν
δὲ τῷ θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἐν τινι τόπῳ, διὰ ξηρῶν
λίθων ἀνιστηκῶτι, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. Εἰς δὲ τὸν μι-
κρὸν στύλον ἀναβάς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσε χρό-
νους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε
καὶ ὀγδοήκοντα· τούτων δὲ αὐτῶν τὰ ἐννέα καὶ ἐβδομή-
κοντα τῇ ὑπὲρ ἄνθρωπον διετέλεσεν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ.
Καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων μετετάξατο
δόξαν καὶ κατάστασιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου.

Νεανικῷ Θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμου
τὴν ὄχλησιν, κενῆς τε δόξης ταῖς κατα-
πτώσεις, φεύγων ἡσυχάζειν ἐπόθεις ἐν πνεύ-
ματι, βρωῶν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροειδῶς ἀνατεινῶν, τὰς παλάμας σου
καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν ἐν δόξῃ μετὰ
Ἀγγέλων, ὀφθαλμοφανῶς Θεοφόρε θεάσασαι,
πρὸς τοῦτο ὄρος τὸ θαυμαστὸν, ἀναβῆναι σε
προσταύτοντα.

Ὀυρανοδρόμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπειγόμενος Πάτερ
τῆ κίνου, ἐκβάς προθύμως σὺ τῆ Δεσπό-
του, θείοις πειθαρχήσας ἐνταλμασιν, ἐφθασας
τὸ ὄρος τοῦτο, ὁ θαυμαστῶς, θαυμαστὸν αὐ-
τὸς ὠνόμασας.

Ἰψηλοτάτην κορυφὴν, ἐπιθράκιον ὡσπερ Πα-
ράδεισον, εὐδεδεστάτοις πεφυτευμένον, ἄν-
δρσι παντοίοις εὐράμενος, ὦκησας, μονὴν δὲ
ταύτην θαυματουργεῖ, θεοχάρακτον κατέπηξας.
Θεοτοκίον.

Εν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενα δεῦτε
ὕμνησωμεν, τὴν θείαν πόλιν τοῦ Βασι-
λέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραν-

τον, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀληθῆ, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς εὐαρμοσίαις Ὅσις, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἢ τρισσοφαιῆς συγκατεκράθη ἔλλαμψις, ἐξ ἧς δαδουχόμενος, ὡς ἐκ μιᾶς Θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στύλου, σοῦ τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἀκτιστον σέβειν, ἐδέσπισας ἐν τούτῳ, Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Ἡ πανσθενὴς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ ἐνεργεία, σοὶ Θεοιδῶς Παμμακάρε ἐνσκηνώσασα, συντρέχειν κεκίνηκεν, ἐκ τῶν περάτων ἀπαντας, τὴς ὑπὸ πνευμάτων, πονηρῶν μαινομένης· καὶ τέτρεσθεραπεύων, τῇ βαίτην σε ράβδῳ, ἐδίδασκες· Τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Νεανικῶς τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς καθυπέταξας, Πάτερ ἐν νηστείαις, καὶ εὐχαῖς τῷ πνεύματι· γασρὸς τε τὴν πύρωσιν, ἀπεσβεκῶς ἠφάνισας, καὶ ὡς μὴ ἐσθίων, ὑπὲρ ἀνθρώπων ὠφθῆς, τροφῇ τῇ οὐρανίῳ, διατιώμενος μόνῃ, καὶ ταύτης τὸν δοτῆρα, ὑμῶν εἰς τὴς αἰῶνας.

Χοροστασίαν ἐνθεον, φοιητῶν σοὶ Θεσπέσιε, Πάτερ ἐγχειρίζεται, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐς πόθῳ δεξάμενος, διδασκαλίαις ἠλείψας, πρὸς τὸν ἐν ἀσκήσει, ἐπεκτείνεσθαι δρόμον, μεθ' ὧν ταῖς ἀναπαύσεις, τῶν νοσηλευομένων, τελῶν ἐδοξολόγεις, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησαν, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βουόντων σοὶ, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογόντων Πάναγνε, τῶν ἀμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἑ**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσι ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τὴς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἀρτοῖς ὀλίγοις Συμεῶν, τὸν χορτάσαντα πληθὺν πολυάνθρωπον, Χριστὸν τρισόλβιε, ταῖς προσευχαῖς σε ἐκμελιξάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου κενῶς, σιτῶνας ἐπλήρωσας, ταῖς

(*) Τῆς ζ'. ταύτης Ὡδῆς τὰ Τροπάρια μετεγράφησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἡμαρτημένα ὄντα τὸν ρυθμὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις, καὶ αὐτὴν ἐτι τοῦ Εἰρμοῦ τὴν ἐπιγραφὴν ἔχοντα ἠλλοιωμένην.

εὐλογίαις σε, καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν ποιμνὴν σου.

Ρήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ ὀσίας σου μητρὸς Παμμακάρισε, ἱκετηρίαις σε, προσλιπαρούσης ἐκδυσωπῆσαι Χριστὸν, οὐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ Θεουπόλεως, τὴν Δεήλατον ὀργὴν ἀπελήλακας.

Ἰδες τὸ πέρας Συμεῶν, τῶν ἀγώνων σε λυθεῖς ἐκ τοῦ σώματος, τὴν ὑπεράρρητον, ἐν τοῖς ὑψίστοις παμμακάρε Δέωσιν, πρὸς ἣν ἐνθένδε ἀναπτάς, ἀγάλλῃ τῷ πνεύματι, κατοπιριζόμενος, δι' αὐτῆς τὴν τρισυπόστατον ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς σὺ γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα· ὃν ἐκδυσώπησον Ἀγνή, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἐ**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοιώτων Λόγε.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἀστράψας, τὴν οἰκουμένην φωτίζεις· τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη, ἀγάλλονται τῇ σῇ μνήμῃ. ὦ Συμεῶν Θεοφόρε, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς τρίτης φανερώσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, μετατίθεται εἰς τὴν Β'. τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ψάλλεται ἡ τοῦτου Ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ὅρα ὅσα διευτυπώθησαν ἐκεῖ. — Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, ἢ ἐν ὁποιαδήποτε ἐπισήμῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἡμέρᾳ, ζῆτε τὰ ἀπορούμενα πάντα εἰς τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος Μηνός, καὶ εὐρίσκετε αὐτά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ, *Μακάριος ἀνὴρ*.

Εἰς δὲ τὸ, *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μακάριε Ἰωάννη Προδρόμε, ὑπὲρ ἡλίου αὐγαῖς, ἀνατείλασα ἤστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου, καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν· ἦν ὡσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν, ἀπαρυόμεθα, ἀγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμοὺς, καὶ πανηγυρίζοντες, σὲ μακαρίζομεν.

Χάριν αἰέναιον βρύουσα, ἡ ἱερά Κεφαλή, σὲ μακάριε Προδρόμε, ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοῦντι μνηύεται· ὅς ἐπισπεύσας, πίστει καὶ χάριτι, σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν εὐρεσιν, ἀγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ Βασιλεῖ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, θερμοῶς κρατύνοντι.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, ἣν Τριάς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν ἐνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἐνθεον· καὶ τῇ εὐρέσει ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες· μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Προδρόμε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφροῦρητος Κάρα σου Προδρόμε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλητῆμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παραδόξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοὶ, σήμερον τιμῶμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, γεραίροντες πόθῳ, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν· ἦν περ, ὁ ληρωδῆς Ἡρώδης, παλαι προαπέτεμεν οἶστρω, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ.

Ωσπερ, ἐκ μεταλλῶν ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλή δαδουχεῖ, σκευεὶ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἶγλη δὲ φωτίζουσα, ταῖς διανοίας ἡμῶν· ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίσει, σήμερον τιμῶμεν ὑμνοῖς, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ προσβεύουσαν.

Στίχ. Ἠτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Πάλαι, ὡς περ θεῖος θησαυρὸς, σκευεὶ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὡς περ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τοῦ Χριστοῦ τὸν Προδρόμον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Ἡ τῶν θεῶν ἐννοιῶν, πανσεβασμῶς θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προσβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ἔθλων προσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον ἐν τῇ γῇ Χριστὸς ἀπεκαλύψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Προδρόμε· πάντες ἐν συναλθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἰκασίαις σου.

καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή, ἀκτίνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἀνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δίς.

καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα ὡς χρυσός ἐκ μεταλλῶν, ἡ ἱερά σου Κεφαλή παραδόξως, ἐκ τῶν αἰδύτων

γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο* Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, γυναίκε παρέσχετο, τὴν Κεφαλὴν σου τὴν σεπτὴν, ἧς τῇ εὐρέσει βοῶμέν σοι· Αἴτησαι πᾶσι, δωρήσασθαι ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἨΨαλμοῦ.

Προκείμενον.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ.

Στίχος. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν.

Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου.

Ποίημα Ταρασίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρμακηλάτην Φαραῶ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονῶς διάλυσον, τὴν ἀφωμίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς παλαι, ἐν ἀγαλλιάσει, φωνῇ ἀνευφημησαί σε, τῇ παρῆσῃ εὐρέσει, τῆς Κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε ἄνθρωπε.

Τὴν κεφαλὴν χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸν, σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέρωσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἀγιαζούσαν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκῶν ἐπὶ πολὺ συγκρούεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε, οἰκονομῆς πάλιν, φανεροῦσθαι σήμερον, ἐστάμνω συγκλειόμενος, ἀργυρέω δὲ σκευεῖ, ἐν ἱερῷ τόπῳ κείμενος, καὶ ἱερουργῶ μνησόμενος.

Θεοτοκίον.

Στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ἐτοιμαζόμενος, τῷ Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς Πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, παναγίας ἀφράστως, ἣν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ ὑρανίας αἰψίδος.

Πορνικῶν ὀρχημάτων, ἡ ἱερά Κάρα σου, ἐπαθλον γυναίῳ δοθεῖσα, χερσὶν ἐφέρετο· νυνὶ δὲ σώφρονος, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἰερωῶς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν ἱερουργῷ Βασιλεῖ τε, ἐνδοξε Πρόδρομε, ἄδον χαρμόσυνα, καὶ προηγεῖται σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ιερῶν ἐξ αἰδύτων, ὡς φωταυγῆς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα, ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην Προφήτα, τοῦ Χριστοῦ καὶ Προδρόμου, θείαις λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Στειρευούσης νηδύος, φωτοφανές ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστὰ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πεφάνη σήμερον, ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσός, καὶ ἱκετεύει Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἡλιοῦ προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν αἰοίδιμον Κάραν σου, μύρα ἱαμάτων ἀναπηγάζουσας, τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελαύνουσας.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἱάματα μηκενούμενα, ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σώσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ὡς μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονῶς ἱερώτατε, Διαθήκης θείας, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον, καινισμόν τελέντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ε'κ Κομάνων κομῶσαν, χάριν ἱαμάτων τὴν Κάραν σε Πρόδρομε, πρὸς τὴν Βασιλίδαν, εἰσοικίζεις τῶν πόνων σήμερον, ἧς τῇ ἐπανόδῳ, ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα.

Βασιλεὺς ἀλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ τῆς Κάρας σου γάννυται· ἱερεὺς δὲ θείος,

Θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκῆσα, ὠφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυναμέων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐδούργησας Κόρη πανάμωμε· Θεοτόκον ὄθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρθένη δοξάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Αλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλή ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστέ, τὸ ψεῦδος ἀπῆλασεν, αἰρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Αντλήσατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὴν καὶ ψυχὴν, πιστῶς ἀγιασθητε, Κεφαλῇ προσψαύοντες, τοῦ τῆς Δείας Κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι.

Ταῖς κεφαλῆς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι, τῆ Βασιλέως ἡμῶν, ἐκέτευσ Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα περικείμενον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο φωτοφανῆς καὶ Δεῖος ἐν κόσμῳ στύλος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ Δεῖαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιαζεῖ τοὺς πιστῶς αὐτήν, προσκυνῶντας καὶ κραυγαζοντας· Χριστοῦ σοφῆ Βαπτιστῆ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Απὸ γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλή Θεοφιλῆς ἡ τοῦ Προδρόμου, ρεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυματῶν τὰ ναίματα νέμει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. Προσέλθωμεν οὖν πάντες, καὶ ἀντλήσωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς Δεῖους κρουνοὺς· ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς αἰετῶν, καὶ κατακλύζει σωμάτων πόρους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως αἶρει. Ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ἄσμασιν ὡς στέμμασι στέψωμεν ταύτην Πιστοί. Προκαθαίρωμεν ἡμῶν κηλίδας νοητῆς, καὶ ἐνθείοις ἀρεταῖς κοσμήσωμεν ψυχὰς, καὶ βοήσωμεν στέρρως· Χριστοῦ σοφῆ Βαπτιστῆ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς τρίτης Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῶ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγεΐσης, πᾶσιν ἤχησε ξένως.

Εἰκάδα δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὖρον κατὰ πέμπτην.

Η τιμία αὕτη καὶ ἅγια Κεφαλὴ, πρὸ πολλοῦ ἀποκρυβείσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων· οὐ στάμνῳ συγκλειομένη, ὡς τὸ πρότερον, ἀργυρῶ δὲ σκευεῖ, ἐν ἱερῷ τόπῳ κειμένη, καὶ δι' Ἱερουργοῦ μνησθεῖσα. Ταύτην ἐκ Κομάνων κομισθεῖσαν, ἡ περιφανῆς τῶν πόλιων, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ λαῷ, ἀσμενίστατα δέχεται· καὶ πιστῶς προσκυνηθεῖσα, ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται.

Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, φαεινότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πίσει κραυγαζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εορτὴν ἑτησίαν, ἡ σεπτῆ Ἐκκλησία, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν Κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγαζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προμηνύσας τῆ Λόγου, τὴν φρικτὴν παρθεσίαν, Δείοις σκιρτήμασι, μηνύεις σου τῆς Κάρας, τὴν εὐρεσιν Προφήτα, ἀψευδοῦς διὰ στόματος, τῷ σὲ ποθοῦντι Δερμῶς, ἱερουργῷ ποιμένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, ἐν σοὶ συνεδραμον· Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκύησας ἀφράστως, Θεοτόκε, ὧ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο Βαπτιστῆς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, τῆς παρανομίας, ἀκριβοῦς κατηγορος, Τριαδὸς φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδῶν, τρίτον φανεροῖ, τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πόθῳ μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντᾶ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πραότατος, ἅμα φιλοχρίστῳ, τῷ λαῷ Πανεύφημε· ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ, ἐνστερνισάμε-

νος στήθει, σκιρτᾶ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ χρυσὸν ἢ Κάρα σου, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη, ἀργυρείοις σκευῆσιν, ὡς ὄλθος πολῦτιμος, τῇ Βασιλίδι δέδοται, ταύτην δωρεαῖς, καταπλουτίζουσα θείαις, προθύμως μελωδοῦσαν· Ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, χαίρων προσεκύνησας, νηδῦι κρυπτόμενος, στείρωτικῇ πανεύφημε· ὃν περ γεννηθέντα, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στείρας ὄσιος βλαστὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικῶν ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος, ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνὸν, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, εὐφημείσθω ἱεροῖς μελωδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαφιλῶς, συγκαλεῖς μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει σῆς Κάρας Πρόδρομε, Δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἠτοίμασα, καὶ μεγαλύνατε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

Αναξ σε Ἄγγελε Θεῶ, ἀγγελῶνυμος εἰς τοῦτου βασιλεία, χαίρων εἰσδέχεται, καθυπουργοῦντος πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ ποιμενάρχου εὐσεβῶς, καὶ κλήσει καὶ χάριτι, σεμνονομένου σαφῶς, θεοφόρου ἱεροῦ καὶ θεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἀφθορον, μετὰ τὴν κήσιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὁ εὐσμπάθης, ἐλεῆμον ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπε.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σε Κάρας, βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γάννυται ἢ περ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι· ὃν ἀμοίβου ταῖς νίκαις, ἐξ ὑψους δυναμούμενον· καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη, φαίδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἢ ἱερά Κεφαλῇ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἄγγελοις αἰδέσιμος, ἢ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰσχρος διακόψασα· πηγὴ ἢ τοῖς θαύμασι, τῆς πιστοῦς καταρδεύουσα· ἢ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τῆτον σκηνώσαντος· τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἢ μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκευεῖ τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῶ, ἐγκεκρυμμένη κεφαλῇ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγαζόντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεισιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἢ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίας ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἢ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατὰ κρυψιν, ὡς περ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σε Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλόθρωπε, αἱ ἐπταικότες δούλοι σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σὲ τὸν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου,
ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆ Ἀποστόλου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δεκτικὸν ἐλλάμψων τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιή-
μενος, κατεφωτίσθης Πανόλβιε, καὶ εἰς
τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξήλθες, καὶ λαὸν
ἐδίδαξας, πιστεύειν εἰς αὐτόν, ὡς φιλόανθρωπον
καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αστρον φαινότατον δειχθεὶς, θείας ἐπι-
λάμψεσι, τῆς οἴκουμένης τὰ πέρατα, φω-
τίσεις πάντοτε, διδασκαῖς Παμμακάρι, καὶ σκε-
δάξεις χάριτι, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἐκάστοτε
καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θυῶν τελεώτατα,
ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσε-
νήνεξαι, νοητῇ τραπέζῃ, θυμα εὐωδέστατον,
Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε· διὸ ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν ὕμνῳ Κάρπον ἐνθέω πόθῳ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσμομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Τοὺς πόθῳ τελοῦνταί σου τὴν φωσφόρον,
καὶ ἱεραὶν πανευκλεῖ, καὶ πάντιμον μνή-
μην σου, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον, Ἀπόστολε
πρεσβείαις σου.

Ολὸς ἀνακείμενος τῷ Δεσπότη, τούτου τῆς
νόμης τοὺς σεπτούς, ἀτρώτους ἐτήρησας,
ἀνόμους εὐνομίαν δέ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας.

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας, ἐν θεω-
ρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηυγάσθης, καὶ
κόσμον κατεφώτισας, Παμμακάρι ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Κύουσα Παρθένος ἀνερμηνεύτως, καὶ τοὺς
τῆς φύσεως θεσμούς, καινίζουσα πέφυ-
κας, Μήτηρ ἀειπάρθενος· διὸ σε μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Λύρα κρουομένη Πνεύματι, γέγονε Παμμα-
κάρι, ἡ θεοκίνητος γλῶσσαι σου, φθεγγομέ-
νη τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Εχων Λόγον τὸν προάναρχον, σὲ κατευοδῶν-
τα, καὶ προφανῶς ἐνισχύοντα, τοῖς ἀθέοις
ταῖς σωτηρίους τρίβους, Κάρπε καθυπέδειξας.

Γνα Κάρπε τὸ σωτήριον, κήρυγμα τῆ κτίσει,
ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, καταγγελίης, πολ-
λοὺς ὑπέστης, διωγμούς καὶ θλίψεις ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ τῶν αἰώ-
νων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀνατείλαντα, ἀπόρ-
ρήτως θεογεννητορ· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
» **Τ**τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἐλλαμψιν τοῦ Παρκλητήου, Κάρπε
πάνσοφε εἰσδεδεγμένος, τοὺς σκοτισθέν-
τας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας· καὶ μεταξὺς πρὸς τὰ
ἄνω βασιλεία, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων παρί-
στασαι, ἐξαιτούμενος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκά-
στοτε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίριμον.

Οἰκοδόμησας ὡς λίθους πιστῶν τὸ πλήθος,
ἐν εὐσεβείας πέτρα, καὶ ναοὺς ἀπειργά-
σω, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, θεόφρον Ἀπόστολε (*).

Νευργήσας τῷ βαπτίσματι θεοκήρυξ, πα-
λαιωθέντας γνώμη, τῇ φθορᾷ τοὺς ἀν-
θρώπους, ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν.

Υποφαίγων τὸ μυστήριον τὸ καλύψαν, ἐπ'
ἀρετῇ θεόφρον, οὐρανὸς, ἐφειλκίσω, ἔθνη·
πρὸς ἐπίγνωσιν, τὰ σκότας ἀφέμενα.

(*) Τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ Τροπαρίου ῥῆμα, οἰκοδόμησας, γράφεται ἀναυδήτως, ἀντὶ ὧσ' οἰκοδόμησας, διὰ τὸ μέτρον τῆς ἀκροστιχίδος· τοιαῦτα ἀπαντῶνται καὶ ἀλλαχῶ.

Μετὰ Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς οἰκουμένης, ὁδοιπορῶν πολλάκις, ταῖς ὁδοὺς ταῖς φερούσας, Κάρπε καθυπέδειξας, λαοῖς πρὸς εὐσέβειαν. **Θεοτοκίον.**

Νοερῶς ὁ Θεοφόρος Θεογεννητορ, ὅρος σε βλέπει μέγα, καὶ κατάσκιον Κόρη, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ως φυτοκόμος ἄριστος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ὁ μετασχῶν, ζήσεται λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, χριστοκῆρυξ Ἀπόστολε.

Κῆρυξ ἐθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτὸς, ἱερομύστης καὶ ἱερολόγος, Κάρπε γεγωνὸς ἐν εὐφροσύνῃ, τῷ Δεσπότη παρίστασαι.

Ανατολῆς ἐξώρμησαι, ὡς ἄδυτος φωστήρ, τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων, καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων, ἱεράρχα Ἀπόστολε. **Θεοτοκίον.**

Ρύπου ψυχῆς καὶ σώματος, καθάρισόν με νῦν, εὐλογημένη, εὐσπλαγγῶ σου ῥοπή, ὅπως σε ὑμῶν καὶ μεγαλύνῶ, κατὰ χρέος Πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Πηγάζει σου, ἡ σφοδρὸς τῶν λειψάνων τοῖς χηρῶσιν, ἱαμάτων, ἱεράρχα κρουνοῦς Δεῖα χάριτι, καὶ καθαίρει πάθη, καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ο λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπου ἐρρύσατο, καὶ θαυματῶν, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἐνδοξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὠδήγησεν.

Νευρούμενος, δυναστεία τῇ Δεῖα τὸν δρᾶκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίαν λαλοῦντα διώλεσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, ὄλλυμένους Ἀπόστολε ἔσωσας. **Θεοτοκίον.**

Εκύησας, ἀνωδίνως τὸν πλάσιν Πανάμωμε, ταῖς ὀδύνας, καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον, καὶ τῆς ἀνωδύνου, ἀξιούντα τρυφῆς τὸ ἀνθρώπινον. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίτην μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωανᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Καρπούς ἐνεγκῶν, Κάρπε, δεκτοῦς Κυρίῳ, Φέρεις καθ' ὥραν τὴν τελευταίην ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἕκτη Κάρπος ἀπὸ χθονὸς ἔπατο μακρῆς.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Ἀπόστολος, τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτοῦ συναριθμηθείς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς Δεῖας αὐτοῦ ἐπιστολάς τοῖς, πρὸς οὓς ἀπεστέλλοντο, διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα εἶδειν ἐδίδαξεν. Ὄθεν, καὶ Δεῖα ἐλλάμψει τοῦ Παρακλήτου καταυγασθεὶς τὴν διανοίαν, ὡς περ ἄδυτος ἀστήρ, ἐξ Ἀνατολῶν ὄρμησας, πάσαν τὴν οἰκουμένην ταῖς Δεῖαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφωτίσε, θαυμασία μέγιστα καθ' ἑκάστην τελευτῶν, καὶ ἀποσοδῶν πνεύματα πονηρότατα.

Πολλὰς δὲ πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμὸς καὶ θλίψεις· τομῶς γὰρ χωρῶν πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. Ὄθεν, ὡς δεξάσας τὸν Θεὸν ἐν ταῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ἐνδόξως δοξάζεται. Ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ὕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀλφαίου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀβερκίου καὶ Ἐλένης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νόσους διώκων φθογῆ, καὶ θεραπεύων πάσθη, σφραγιδι μόνῃ τὸ σωτήριον, διήγγελλας κήρυγμα, ἱερομύστα Κάρπε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θυμὸν ἀρχόντων Σοφῆ, μὴ δειλιάσας ὄλως, τομῶς ἐχώρεις πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπονα σκάμματα, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Επίσκοπόμενον σέ, ὑπὸ Κυρίου Κάρπε, Βερόρια Δεῖον ἐκληρώσατο, Ἐπίσκοπον ἄριστον, ἐπίσκοπῆντα ταύτην, ἐπισκοπαῖς ἐνθέοις.

Ως πλατυτέρα οὖσα, τῶν ἕρανῶν ἐν μήτρᾳ, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, Παρθένε λυτρούμενον, στενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ η'. Ἦν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Παύλῳ τῷ σοφῷ καθηγεμόνι, διακονῶν ἐπίσολαῖς, ἐνθέοις ἱεράρχα, ταῖς σωτηριώδεις διδάχαῖς, διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

Ορθρος φαεινὸς περιαιυγάζων, τὴν οἰκουμένην τῷ φωτὶ, κηρύγματος ἐδειχθῆς, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθύ, ἀξιάγαστε ἐξαίρων σκότος.

Θαύματα τελῶν τῇ ἐπικλησίῃ, Πατρὸς καὶ Πνεύματος σοφῆ, καὶ Λόγου σαρκωθέντος, ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, τρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης οὐρανὸς Θεοκυῆτορ, ἐξανατέλλουσα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιον φωτίζοντα ἡμᾶς, ἐπιγνώσεσι Θεογνωσίας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν,
» Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Γδῶν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις, ἐβδομήκοντα Κάρπε Μασηταῖς, συναριθμούμενος ἐξῆλθες, ἅμα σὺν τοῖς, κήρυξ ἔνθεος δεικνύμενος.

Ως πρόβατον μέσον ἀπεσταλῆς, τῶν λύκων μετὰγων αὐτοὺς Κάρπε, πρὸς ἐπίγνωσιν λόγῳ ἀληθεῖ, τῆς σωτηρίας καὶ μεταπλάττων, τέτων τὴν γνώμην, Θεορρήμον πρὸς εὐσεβείαν.

Συνάμιλος ὠφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀπόστολε Κάρπε Θεορρήμον, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων θαυμαστῶς, ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο.

Ηγίασας Κάρπε βηματίζων, τὴν γῆν καὶ τὸ ἅγιον κηρύττων, Εὐαγγέλιον πίστει καὶ ψυχαῖς, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσῆξας· ὅθεν σοι νέμει, κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν Παρθένε, τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες· Χαῖρε κούφη νεφέλη· Χαῖρε γῆ, ἀγεωργήτως στάχυν ὠραῖον, καρποφοροῦσα, τὸν τροφέα τῆς κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεγράφη· σὲ Θεοτόκε, διὰ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῷ Ἁγίῳ ἐνδόξῳ Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πνεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Ἑλλάδιε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, ἱερωσύνης ἐλαμπρυνας, σολὴν τὴν ἔνθεον· μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασιλεία, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παραίστασαι· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστὸς, ἐποφθείς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μολώπων ἰάσατο, ἰχώρας χάριτι· δι' αὐτὸν γὰρ πάσαν, ὑπομείνας κἀκώσιν, προεἶλου προφανῶς αἰκίζόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρὸς, φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας· ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνουσα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄρματα Φαραῶ.

Δεῦτε Θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοὶ, χερεῦοντες ἄσωμεν, ἀσματικαῖς ὑμνωδαῖς, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦντες Ἑλλάδιον.

Ανθεσι χαρμονικῶς, καταστέψωμεν πιστοὶ, τὸ θεῖον Ἑλλάδιον, ὡς νικητὴν ἀσεβείας, καὶ μάρτυρα στερρόν τῆς τριφασοῦς, ὁμοουσίου Θεότητος.

Ηλιος διαυγής, ἐξ ἀδύτων ἱερῶν, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας, ἀπομειώσας τὴν πλάνην, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Ἑλλάδιε.

Θεοτοκίον.

Α"σπορον τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικῶν, και Μήτηρ ὑπάρχουσα, και παρθενεύουσα Κόρη· ἄκουσμα φρικτόν ὠφθης Ἀγνή, ὅτι Θεὸν ἀπεκύησας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ ὀστερεῶν βροντήν.

Ο'ς θαυμαστόν λαοῖς τὸν Μάρτυρά σου, ἀνεδειξας Σωτήρ ἡμῶν, ὑπενεγκόντα πᾶσαν προσβολήν, διὰ δὲ πικρῶν βασάνων, τῷ πόνῳ γλυκαινόμενον, τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Ε'ν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας Μάκαρ, τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας, και κατιδῶν δόξαν οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθωμολόγεις, ὅτι τῷ πάθει φάος σοι, λαμπρὸν ἐξανέτειλε. Θεοτοκίον.

Τὸ θαυμαστόν αἰεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τεράσιον Πανάχραντε, ὅτι Παρθένος οὐσα παιδοτοκεῖς, και γνησία Μήτηρ πέλεις, τῆ Ποιητῆ τῆς κτίσεως, ἀμφοῖν ἀληθεύουσα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**'στερεῶν βροντήν και κτιζῶν πνεῦμα,
» ὀστερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, και ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Καθάρας σεαυτὸν, ἀπὸ ρύπου κακίας, ἐχρήσθης και Θεῷ, ἱεράτευσας Πάτερ· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, πλειότερως ἐξέλαμψας, και κατηύγασας, τὰς τῶν πιζῶν διανοίας, τῶν θαυμάτων σου, ταῖς παραδόξοις ἀκτίσιν, Ἑλλάδι ἐνδοξε.

Και τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Ε'ν ἀυχήμασι ποικιλθεῖς, δικαιοσύνης τῆ κορυφῆ σου, ἀνατέθεικας διαδήμα, λιθοχρυσόκολλητον, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, κλέος πιστῶν.

Η'δομένης σου τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασάνοις τὸ πρόσωπόν σου, ὡσεὶ ῥόδον τεθεωρητο, ὠραῖζόμενου σου, ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι, Μάκαρ σοφέ.

Τριαδικόν.

Ε'ν μιᾷ ἑσῖα ὑμνῶ, τρεῖς ὑποστάσεις τῆς Θεαρχίας, τῆ Πατρὸς Υἱοῦ και Πνεύματος, ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τρισηλίθ φύσεως, εἰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Η' Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; πῶς τοῖς μητρῷοις λοχεύεις νόμοις; Ὅτι ὄν περ ἀπεκύησας, σαρκωθείς Θεός ἐστι, καινοτομῶν τὴν φύσιν, ὡς οἶδεν αὐτός.

Ῥδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ε'ξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἰκῶν τὸ δεσμοπήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Χριστός σοι ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ὡς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι, καρτερόφρον Ἀθλητά.

Δεσμά σοι διερράγησαν, ὡσπερ ἰστός ἀράχνης, ὅτι ἐν σοὶ ἰσχύς ἢ ἄμαχος, συντρίβουσα δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοϊαν, και σε μεγαλύνουσα, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Και τρία σέβω πρόσωπα, και μίαν τὴν Θεότητα, ὅτι ἐν τρισὶ διήρηται προσώποις οὐ τῆ φύσει· εἰς γὰρ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Πατήρ ὁ Υἱός τε, και τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθέες.

Θεοτοκίον.

Και ἄρρητον λεγόμενον, και ἄγνωστον νοούμενον, τὸ ἐπὶ σοὶ ὄφθεν μυστήριον, ὅτι σποράν οὐκ ἔγνωσ, και υἱὸν ἀπέτεκες· οὗτός ἐστι Πάναγνε, τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Ῥδὴ ε'. Τῶν πταισμάτων τῆ ζαλή.

Τῶν ἁσμάτων τὴν λύραν πάντες ἄσωμεν, ἀγαλλομένη καρδιά, ὅτι Χριστὸς ἀνεδειξεν, Ἑλλάδιον τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοισι τὸ θύειν ἀπαρνούμενος, θυσία ζῶσα Τρισμάκαρ Θεῷ γέγονας, εὐωδιάζων ἅπασι, τὰ ἄχραντα μύρα τῶν παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Τετραδέσμοις ἀνάγκαις διερχόμενος, ὡς ἐν ἀδύτοις ὑπῆρχες εὐφραϊνόμενος· ἐώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, πρὸ προσώπου σου Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἴλου πάντα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Υ'περφυῖς σου ὁ τόκος, ὅτι ἀσπόρως, μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεϊς νόμῳ φύσεως· παναληθῆ ἀμφοτέρα· φιμούσθωσαν αἱ γλωσσῶδεις αἰρέσεις, ἐπὶ σοὶ ἄγνή Θεομήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῶν παισμάτων τῆ ζαλή βυθιζόμενος, ὡς
» ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, ὡς
» ὁ Προφήτης κράζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς
» τὴν ζωὴν μου, δέομαι και ἐλέησόν με.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχοι.

Ἐλαιον Ἑλλαδῖος ἱερωσύνης,
Αἷματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι ἐβδομάτη Ἑλλαδῖον ἔκτανε πυγμῆ.

Οὗτος ὁ Ἄγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης κηλίδος, και δεχείον γεγενῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χρίσται ψήφῳ Θεοῦ ἀρχιερέυς· και τοὺς οἰακας πιστευθεῖς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν ποιμὴν, τῆς αὐτοῦ ποιμνῆς

τούς λυκώδεις τῶν ἀνθρώπων ἀπείργει· ὡς δὲ κυβερνήτης ἐπιστήμων, ταύτην ἐκυβέρνα, ἄβατον καὶ ἀνεπηρέαστον τῶν κακῶν ἀπάντων διατηρῶν.

Ἐπεὶ οὖν οἱ τύραννοι δέσιμον αὐτὸν παρεστήσαντο, τότε μᾶλλον ἔλαμψε, καὶ κατηύγασε τῶν πιστῶν τὰς διανοίας· τομῶς γὰρ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, πλείσταις βασιάνοις καθυποβάλλεται. Καὶ τὸ σῶμα σφοδρῶς καταξανθείς, τὴν ἐκ τῶν μολώπων ἅπασαν κάκωσιν ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ἐποφθείς αὐτῷ ἐξιάσατο, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς προθυμότερον ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα, ὀργῆς πλησθέντες οἱ τύραννοι, τῷ πυρὶ τὸν Ἅγιον ἐπὶ ῥίπτουσι· ὁ δὲ, ἀφλικτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. Ἐπειτα σφοδρότατα αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθηται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ'. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Οὐρανός σε ἠδέσθη πρὸς γῆν συρόμενον·
Θέατρον Μακάριε, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας,
ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, καὶ τοῦτον ὑμῶν,
τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Εν πτέρναις σου ὑπόισας πικράν διάτρησιν,
ἔτρωσας τὸν δόλιον, καὶ πτερνίσας ἔρριψας,
ὑπὸ τοὺς πόδας σου Μάκαρ, δοξάζων
Χριστὸν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν. Τριαδικόν.

Τρισήλιε Θεότης ὁμοβασιλείε, ἀναρχε αἰδίες,
Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· εὐλογητός εἶ ὁ
μόνος ὑπάρχων Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οφρικτοῦ μυστηρίου! ὦ ξένου θαύματος!
πῶς καὶ Μήτηρ πέφνησας, καὶ Παρθένος ἔμεινας;
Εὐλογημένη σὺ μόνη, τεκοῦσα ἡμῖν,
τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

ᾠδὴ Η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου μυρωδεῖ, ἄνωθεν ὑμνεῖ σε
οὐρανός, λογογραφοῦμεν δὲ ἡμεῖς, τὰ ὠραία
ἄθλά σου Μάκαρ, καὶ λαμπρῶς ἐκβοῶμεν·
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεῖς, γέγονας ὀπλίτης
τοῦ Χριστοῦ, ἐν παντευχίᾳ μυστικῇ,
τὸν βελίαιρ σκυλεύσας Μάκαρ, καὶ πιστῶς ἀνακράζων·
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Θεὸν δοξάζω ἐπὶ Πατρός, σύμφωνα ὑμνῶ ἐπὶ
Υἱοῦ, καὶ ἐπὶ Πνεύματος ταύτων, φύσιν κράτος,
πλὴν τῶν προσώπων· εἰς Θεὸς γὰρ τὰ τρία· ὃν
ὑμνοῦντες, αἰνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγχωρεῖ, γλῶσσα δὲ εἰπεῖν
ἐξαπορεῖ, ὅτι κύει ἄνευ σποράς ἡ Παρθένος,
καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς Θεομήτωρ·

ἦν αἰνοῦντες, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἄξιον ἑστὶν ἵκετε, ὁ Εἰρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων,
οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ημέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς ἐορτάζοντες,
τοῦ θείου Ἑλλαδίου, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα
μεγαλύνουμεν.

Σκευὸς ἱερόχρυσον, ἱεράς ἀθλήσεως, Χριστοῦ
τῆ Ἐκκλησίᾳ, τὸν Μάρτυρα ὑμνοῦντες
μεγαλύνουμεν. Θεοτοκίον.

Χαίροις· μυριόχαρε, καὶ κοσμοχαρμόσυνε,
Μαρία Θεοτόκε· ὕμνοις σε ἀσιγήτοις
μεγαλύνουμεν. Ἄξιον ἑστὶν ἵκετε, ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις
ἀσιγήτοις μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ; ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς,
ἡ Εὐτυχίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε νευραῖς, τῶν πανσόφων
λόγων σου, ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονες,
τέλος μακάριον, πνιγμονῇ ὑδάτων, ὑπεδέξω
δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρκον·
διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόσμος ὠραιότατος δειχθεὶς, ἀθλητῶν ἐν
χάριτι, μετεβιβάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια,
Βασιλεῖ τῶν ὄλων, ἀληθῶς παρίστασθαι,
σὺν πάσαις ταῖς ἀγίαις Δυναμέσι· μεθ' ὧν ἱκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σα, λείψανα γηθόμενοι,
περιφανῶς ἀσπαζόμεθα· καὶ ἀρρυόμενοι,
χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν,

καὶ πίστει ἐκτενωῶς δυσωποῦμέν σε· Χριστὸν ἐκέλευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς

Τοὺς σοὺς ἐπαινῶ, Μάρτυς, ἐνθέου τρόπους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις Δυναμίεσι, συναγελαζῶν Εὐτύχιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος, νῦν παριστάμενος, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐνθέως καταύγασον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Οσίως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα, παμμακάρι Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, εἰς τελείαν τε, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστε.

Ἰπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος, καὶ θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπόθησας, καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθρῶν ταῖς μυριάδας, θαλάσση πνιγόμενος μάκαρ Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεὶς ὁ φιλόανθρωπος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνη ὑπαχθέντα· ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Εύρων τοὺς τοῦ Λόγου ὑπηρετάς, ἀπάντων σπορέας τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σε, τὸν σπόρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς ἐβλάστησας, ἐκατοστεύοντα ἄσταχυν.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐλῷ, παμμακάρι σαφῶς ἀναφλεχθεὶς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱερώς ἐνήθησας· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Αγίοις τοῦ Λόγου ὑπηρεταῖς, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ κολληθεὶς, ἀγίως σου θάψυσας, τὸν βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ἐν ταῖς Ἀγίων λαμπρότησι.

Ἰάσεις πηγάζων μετὰ τέλος, παμμακάρι Εὐτύχιε σοφῆ, ἀποδιώκεις πνεύματα, καὶ τῆς σαρκὸς νοσήματα, ἀποκαθαίρεις χάριτι, Πνεύματος θείου μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθῇ, ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ

μετανοίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθοτος πηγῇ, διάσπον συγκροτή-
» σάντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τέλεισας Μάρτυς σοφῆ, βραβεῖα τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε· ὅθεν σε συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λειψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡμῖν διδοῦσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Οριμον ὡς βότρυν σε τῆς νοπτῆς, ἐνδοξε ἀμπελοῦ ὑπάρχοντα, ὑμολογοῦμεν, κατανύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς ἥλιος Ἀνατολαῖς, Μάρτυς τῶν ἀγῶνων σου ἅπασαν, τὴν αἰκουμένην, καταυγάζεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμόν Εὐτύχιε, λύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

Αγαλλιασώμεθα πνευματικῶς, σήμερον τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ βοήσωμεν αὐτῷ· Μεγαλομάρτυς αἵτησαι, πᾶσι τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ρώμη δυναμοῦμενος παντουργικῇ, πάσας τῶν δαιμόνων ταῖς φάλαγγας, Μάρτυς Κυρίου, ἐτροπώσω ἀνδρικῶς, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας στέφος ἀφθαρσίας δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, ἄχραντε Παρθένε ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ δακτύλῳ, κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος Θεονύμφευτε, βίβλῳ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστοῦς.

ᾠδὴ ε'. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἰψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παμμακάρι πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου μαρτυρίου, καὶ πρὸς ἐνθέου μονὰς κατέπαυσας, δήμοις Ἀθλητῶν πανευκλεῶν, νῦν συναριθμῆμενος, Θεομάκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, ἐθελουσίως Ὅσιε, χεῖρας μμησάμενος ἐμφρόνως, χεῖρας ἐδέθης, δέρρει κλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυθῷ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Εγνώσθησαν ἐνδοξε, πορεῖαί σου ἐν ὕδασι, ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τὸν ἀλαζόνα πανστρατι τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνι-

ξας σφε· ὄθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γε-
ραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Νεκρούμενος πάθεισι, καὶ λογισμοῖς Πανά-
μωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου κατα-
φεύγω, πρὸς τὴν θερμὴν σου προστρέχω Δέσ-
ποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν, ζωὴν, μόνη ἢ κυή-
σασα, ζωοποίησον σωσὸν με.

ᾠδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυ-
χῶν ἀρρώσθηματά, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ
θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πί-
στει ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ενθέου πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γε-
νόμενος Ἐνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀ-
ποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς δυσσεβείας λύων σκό-
τος βαθύτατον.

Οσίως Λόγον τὸν ἀναρχον, κηρύττων ὡς
ἐν θήκῃ ἐμβέβλησαι, δέρρει Εὐτύχιε, καὶ
τῷ βυθῷ παραδέδοσαι, πρὸς σωτηρίας ὄρμον
κατεπειγόμενος.

Θεοτοκίον.

Υμνολογῶ σε Πανύμνητε· δοξαῖζω τὰ σεπτά
μεγαλεῖά σου· τῆς αἰωνίου με, ρῦσαι δει-
νῆς κατακρίσεως, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπαύστως κα-
δικετεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελού-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Εὐτυχῆς, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ,
Θείας τετευχῶς, Εὐτυχῆς, κληρουχίας.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Εὐτυχέα ἔνθεν ἄειραν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἐλικωνίδος.

Στίχ. Ἐλικωνίς τρηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Οὐχ Ἐλικῶνα, ἀλλ' Ἐδέμ τρυφὴν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν Βασιλέων,
ἐκ πάλεως Βυταλίας (ἐν ἄλλοις, Θεσσαλονίκης). Συ-
σχεθεῖσα δὲ, καὶ πρὸς Περίνιον τὸν Δούκα Κορίνθου ἀ-
χθεῖσα, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν
Χριστὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δισμεῖ-
ται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν καὶ περνίζεται. Εἶτα, λυ-
θέντος μολύβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσεως, ἐν αὐτοῖς βλη-
θεῖσα, ἀσπλαγῆς ἐξέρχεται· καὶ εὐτὼ ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν,
καὶ πῦρ φέρει καθ' ὅλου τοῦ σώματος. Ἀνελθούσα δὲ εἰς
τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξέαρον, καὶ τοῦ

Διός, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ δι' εὐχῆς κατέρραξεν εἰς γῆν·
εἶτα τέμνεται τοῦθ' ἡραθός.

Διαδεξαμένου δὲ τὸν τύραννον Ἰουστίνου τοῦ Ἀνθυπά-
του, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖ-
σα τοῖς εἰδώλοις σπουδαῖς ἐνεγκεῖν, ἐν καμίνῳ ρίπτεται·
τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἀφαιμένης αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατιω-
τῶν ἐδομηκόντα ἄνδρας λυμναμένης, ἐν κρασδάτῳ πυ-
ρωθέντι ἀπλοῦται. Ἐπιφανέντων δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μι-
χαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τὰς ἐκτακείας αὐτῆς ἐν ταῖς βασί-
νοις σάρκας ὑγείωσαν· ἀλλὰ καὶ ἔτι, ἀσπλαγῆς διαφυλα-
χθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται· ὣν οὐδενὸς αὐτῆς ἀφαιμένου,
ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀναιρεθέντων
ἀνδρῶν ρχ', τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ οὕ-
τως ἐν οὐρανοῖς στεφανόρος ἀνέρχεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει.

Σταθρᾶν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, Μάρ-
τυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς,
ἀνδρείως κατήσχυνας, μέλπων ἐν Πνεύματι·
Υ'περύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς τοῦ Λόγου Μαθηταῖς καταμουῦνταί σε,
εὐρῶν Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν,
τὸ οὖς σου ὑπέκλινας θεοπειθέστατα, καὶ ἐ-
κραυγάζες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ρεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑ-
πόδεξάμενος, τὸ Πνεύματος ἀληθῶς, πλά-
νης ἀπεξήρανας, θολώδη ρεύματα, καὶ ἰάσεων,
ἀναπηγάζεις ναίματα, τοῖς πιστῶς σοι προ-
σιούσιν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπερινόητος,
Υἱὸς καθημένος, ἐν κόλποις σου τῆς ἀ-
γνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐπ' ἀνακλήσει, ἡ-
μῶν, ὧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ κενολογοῦντες, οἱ πλάνοι
θεομακάριστε ἠσχύνθησαν, μώμους σοι
προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυ-
χὴν καὶ μέλποντι, Μάρτυς Εὐτύχιε· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ο τοὺς σου φωτὶ λελαμπρυσμένους, Εὐτύχιε
ἔνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρώ-
σεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψού-
μενος, ἀπαύστοις νεύσει, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Υμνοῦμεν παμμάκαρ ἀθλοφόρε, τοὺς πό-
νοους, τὸν ζῆλόν σου τὸν ἔνθεον, καὶ τὰ
ἀριστεύματα, μέγιστε Εὐτύχιε, δι' ὧν ἐχθραῦ

κατέβαλες τὰ πανουργεύματα, καὶ στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω, ἐκ τοῦ ἀθλοθέτου, καὶ πάντων Βασιλέως.

Θεοτοκίον.

Συνῆψας τὰ παλαι διιστώτα, Παρθένε Θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγαῖζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεισώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλισαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδη δ'. Ἄπας γηγενής.

Ιδε φωταυγής, ἐπέστη πανήγυρις, τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ· πάντες οὖν συνδράμωμεν, εὐσεβοφρόνως τούτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερά παλαιίσματα ἀνευφημησαί πιστῶς, δι' ὧν ὤφθη, Ἄγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ωσπερ προσφορὰν, Παμμακάριον παρέδωκας, τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσον τῶν υἰάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τὸν τρυφῆς χειμάρρουν δὲ κατασκηνούμενος, καὶ μεθέξει, κάλλιστα θεούμενος, καὶ φωτὸς αἰδίου πληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σου, θεόφρον Μάρτυς τὰ θεῖα λείψανα, καὶ ἐκτελούντων πάντοτε τὴν θεῖαν μνήμην σου, ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον, τῶν Ἀγγέλων ἀπάντων συνόμιλε.

Ηθροισται λαὸς, ὑμνήσαι σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαιίσματα· ὃν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καὶ ἀθέων βαρβάρων ἀλώσεως.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἄγνη, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα· παῦσον τὸν κλυδῶνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως· καὶ εἰς ὁδὸν κατευθυνον τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, πάναγνε τὴν στένωσιν, ὅπως πίστει αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενής, σικρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ,

ἄϋλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν
 πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
 παμμακάρισε, Θεοτόκε ἄγνη αἰειπαρθένε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλη παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνή, καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν Ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χορείαν ἐνδοξε.

Μάρτυς παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστόν, ὀλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, ταῖς πληγαῖς καρτερώτατα, αἰκίζομένη διὰ τὸν σὸν ἔραστην, καὶ ξεομένη πλευραῖς ταῖς μάλιστα. Ὡ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερὰς ἐστάσεως! δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Κάλλιψαι ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη παιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι, τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σὴ κορυφῇ, νύμφη παναμώμητος, φανεῖσα πάνσοφε.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὤδη α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεός σοι Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλήσεως, ἐπὶ Σταυρὸν ἐκούσιον ἐλθῶν· καθελῶν γὰρ τὸν τύραννον, ὡς περ στρουθίον παίζεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν καρτερῶς, ἐναθλοῦσα πανεύφημε, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὡς νικηφόρος Μάρτυς εἴληφας.

Ο παῖλαι μεγαλαυχία χρώμενος, νῦν καταβέβληται, σὴ καρτερία Μάρτυς προσβαλῶν· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβῆσα ἡσχυνας, ἄμετρα τοῦτον φρουαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφεις με, εἶλεν αἰχμάλωτον, τοῦ θεωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς· διασού δὲ Πανάχραντε, ἀνακληθεῖς τεθέωμαι, ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

Ῥδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ο πόθος ὁ θεῖκος, Θεοδοσία σέ πιστὴν ἔδειξε νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, τούτου τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιὸν, καταλιποῦσα ὡς σεμνὴ πρόνοιαν, ζωποιοῦ Πνεύματι, ζῆς Θεοδοσία πανεύφημε.

Γάτρευσόν μου τὸν νοῦν, θεοδωρήτω σου Σεπτῆ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθεισιν, ἐκνευρισμένην θεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Ανέστησας ὡς σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφήν τέξασα, τὸν ἀρχηγὸν Δέσποινα, τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεὸ δόσις πέφυκας, εἰκότως Μάρτυς σοφῆ, ἀθλήσει ἐκλάμπησα, καὶ παρθενίας φαιδραῖς, ἀκτῖαι πυρσεύουσα, πάντων ταῖς διανοίας, τῶν αἰεὶ σε τιμώντων, πίστει Θεοδοσία, καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς ἑορτὴν θεομακάριστε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σεσαβημένον ὁ τύραννος ταῖς αἰκίαις, καταπτοεῖν τὸ εὐτονον, τῆς σῆς καρτερίας, ὡς το ὁ δόλιος· αὐτὴ δὲ Πανεύφημε, Δόξα τῷ Θεῷ, ἀνεκραύγαζες.

Τὴν θεόδοτον καὶ θεῖαν προσηγορίαν, προγνωσικῶς ἐπλήτησας, Μάρτυς ἀθληφόρε· δόσις γὰρ ἐγένου Θεῷ, ἡμᾶς κατευφραίνουσα, πίστει σε καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Η γλαῖσμένην θεόφρον Θεοδοσία, μαρτυρικῶς δι' αἵματος, σοῦ πεφαινημένην, περιβεβλημένην στολήν, Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πόθῳ τοῦ νυμφίου μου, ἐκραζες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἀγνή Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ, Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ῥδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθὲν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, νεάνιδες θεοφρόνως, ἠκολούθησαν τούτῳ, ἐν ἄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωὴν, χρονικῆς ἀνταλλάξασα, ἀνθ' αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ Μάρτυς ἐκκληρώσατο.

Ρέουσιν ὡς πηγαί, τῶν Μαρτύρων τὰ λείψανα, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας, τῇ πίστει θεραπεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ Κτίστην, μὴ χωρούμενον παῖσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υπὲρ σοῦ, μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἴλετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλαῖς τυράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος, μιμημένη Χριστὸ τὸ ἐκούσιον.

Ραδίως, τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ῥωννύμεναι, τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, ὡς περ ἔφησ Σῶτερ καταπατήσι, τῷ σῷ πόθῳ, τετρωμένα καὶ θεῖῳ σου ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ο λην σε, περιστερὰν τελείαν καὶ ἄμωμον, καὶ τηλαυγέσατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομητορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς εὐρῶν σοὶ ἐσκήνησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσαι· τοῖς αἵμασι δὲ, τὸν Λέοντα ἀπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ πανεύφημε· καὶ αὐτῷ συγχαίρουσα νῦν, δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Στίχοι.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Εἰκάδι Θεοδοσίην ἐνάτη πέφυκε ρεῦμα θαλάσσης.

Ατὴ ἡ ἱερά καὶ ἀγία κόρη Τυρία ἦν τὸ γένος. Ὀκτωκαίδέκατον δὲ ἄγουσα τῆς ἡλικίας ἔτος, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ δεσμεῖται, μέλλουσα δίκας δοῦναι, ὡς ὁμολογοῦσα τὸν Θεόν. Ἄρτι γὰρ προκαθεζομένων τῶν δικαστῶν, ἤχθη Οὐρβανῶ τῷ ἀρχοντι· ἔδὲ δύναι τοῖς εἰδώλοις αὐτῇ προστάττει. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπίσθη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν καὶ κατὰ τῶν μαζῶν ἐπιθεῖς αὐτῇ βασάνους, μέχρις ὁστέων αὐτῶν τε ἤδη καὶ τῶν ἔσω σπλάγγων ὁ ἀνῆλεως ἐχώρει, ἐπιμόνως τὴν παῖδα ὀρῶν τιμωρομένην, καὶ σιγῇ τὰς βασάνους δεχομένην. Ἐτι δὲ αὐτὴν ἐμπνέουσαν ἠρώτα, δύναι παρακλυόμενος. Ἡ δὲ, διάρασα τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίσασα, ἐπιμειδιῶντι τῷ προσώπῳ· Τί δὴ πλανᾶσαι, φησὶν, ἄνθρωπε; οὐκ οἶδας, ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ μαρτυρῶν κοινωνίας τυχεῖν ἠξιώθην; Ὁ δὲ, ἐπεὶ συνεῖδεν ἑαυτὸν γελῶμενον ὑπὸ τῆς κόρης, μείζουσιν ἢ πρῶτον αἰκίζεται ταῖς βασάνοις. Εἶθ' οὕτω τοῖς θαλαττίοις ἀκοντίζει βρύμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος εἰδέξατο.

Τῇ αὐτῇ, ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὀσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχ. Κέρας κριοῦ κτεῖνάν σε, Θεοδοσία,
ᾠδὴ νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, Ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
Ἵπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Ος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐν ὑπατείᾳ Ἀλεξάνδρου καὶ Μαξίμου, καὶ ἤχθη ἐπὶ Ἰουλίου καὶ Αἰλιανοῦ, ἡγεμόνων τῆς Ἀσίας. Ὑπὸ τούτων δὲ ἐρωτώμενος, καὶ μὴ πειθόμενος δῦσαι, γυμνοῦται τῶν ἱματίων, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις τὰ σπλάγγνα διαπείρεται, καὶ κατακαίεται, εἶτα φρουρεῖται· καὶ εἰς δευτέραν ἐρώτησιν ἀχθεῖς, καὶ μὴ ἐνδοῦς, γυμνοῦται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται σφοδρῶς. Πυρᾶς δὲ ἐξαφθείσης μεγίστης, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἀκοντίζεται, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὲ θεοδότης, κεκοσμημένην Μάρτυς καίλεσι, πίστει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς, τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράμιον, Μάρτυς νῦν πασταδα χαίρουσα τῷ Χριστῷ, εἰσελήλυθας κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Επὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον σε ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὐρηκῶς ἐπανεπαύσατο. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.
Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκός, Θεοδοσία σεμνή, ἀνέπτῃ χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θαλάμον, νυμφικῶς περιχορευθεῖσα, καὶ

μαρτυρίου φοινικῶ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πασταδα οὐράνιον οἰκεῖν, κατηξιώθης φαιδρῶς, Θεοδοσία σεμνή, διακωνίζουσαν εὐκλειαν, εὐραμένη παναοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν ὄντως πλουτήσασα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Οράθης φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή· Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν, ἀρίστη δέδοσαι πάνσοφες, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναδιδοῦσα ποταμούς τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθη Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, κατταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν· οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεωφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄξιός ἐστις.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσιματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύσον ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις θεόφρον, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Εὕας τῆς προμήτορος πόθον, ἐπιτηδείως ἐκομίσω, νεύσει πρὸς Θεὸν θεωμένη, καὶ γενομένη θεία μεθέξει θεός· διό σε παμμακάριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ολος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος αἰθληφόρε· ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδοσία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός· οὐ περ νῦν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδηῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκηνώσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ἄξιός ἐστις.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, » Χριστὸς συναΐσας τὰς διεστῶσας φύσεις· διό » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.
Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου,
Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκράτειας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυ-
μάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξε-
πόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα
Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ
ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς Παμμακά-
ριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα,
καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες, καὶ αὔλον,
πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοῖδιμε· Δεῖψ
Πνεύματι, ὀδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὀ-
δηγὸς κανῶν καὶ τύπος, ὦφθης καὶ πίστει
περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις
ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς Δεόπνευσε Ἰσαά-
κιε, φωστῆρ ἐδείχης ταῖς πέρασιν, ὀδύνας κα-
κώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύ-
νων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων
παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-
λοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν· Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ
παρών.

Ὤδῃ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς
πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων,
παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Αἴγλην αὔλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου
δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν
παθῶν τὴν ἀγλὴν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σώσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίσιων παθῶν κλυ-
δωνζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ
παντός τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὤδῃ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρόως
Ἔοσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν
παθῶν ἀπελευθέρων.

Πόνοις σε τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῆ
Ἔοσιε, καλλιεργῶν στάχυν ἀπαθείας, καὶ
δαυμάτων ἐξήνησας. Θεοτοκίον.

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοσητὴν Ἀγνήν τρα-
πέζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὄλων,
δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἰρμός.

Ἔοσιε, καὶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
Ἔοσιε, καὶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
νων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φω-
τισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἰρέσεων ἀ-
γλὴν, δαυματουργῆ Ἰσαάκιε· ὅθεν σε πάντες,
συμφώνως γεραίρομεν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ὤδῃ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμούς
δαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκα-
θαίροντας, τῶν ἐν πίστει μάκαρ προστρεχόν-
των σοι.

Ολονύκτοις δεήσεις, καὶ ταῖς πανημέροις
Ἔοσιε στάσεις, τὴν ψυχὴν προκαθηράμε-
νος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἔδειξας.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακὴμ προ-
εἶδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε,
καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὤδῃ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας,
παθῶν τὰ ἰνδάματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐ-
ξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέσηκας, σὺ διω-
κτης Ἁγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν
σκῆνωμα γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, ὄλον
φωταγωγῆσον, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν.
Ὤδῃ ς'. Ἰάσθητί μοι Σωτῆρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανολοθρίαν διέφυ-
γες, ἐγκράτειαν προσευχὴν, ἀγάπην ἀθά-
λωτον, κραταιὰν ταπεινώσιν, καὶ στοργὴν βε-
βαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεὸς σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβή-
ματα· ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπειρ-
γάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄψεων, καὶ σκορπίω
κάρας, Ἰσαάκιε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρότητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» Γλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆς Λ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

Στίχοι.

Ψήφω Θεοῦ πρὸς Δεῖον ἦρθη χωρίον,

Γῆς Ἰσαάκιος ἐκλιπῶν τὸ χωρίον.

Ἄξιον Ἰσαάκιον μόρος εἶλεν ἐνὶ τριακοστῇ.

Οὗτος ὤρμητο ἐξ Ἀνατολῶν· ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐν ταῖς χρόνις Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ κατὰ τῶν Γόθων Οὐάλης ἐχώρει, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑπήντησεν αὐτῷ εὗτος ὁ μακάριος, συμβουλευὼν ἅμα καὶ παρακαλῶν ἀνοῖξαι τὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. Τοῦ δὲ βασιλέως μὴ πεισθέντος, πάλιν προφθάσας, τὰ αὐτὰ παρήγει, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοῦναι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, εἰ μὴ μέλλοι, ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἐν πολέμῳ φυγῶν, ἀπολείσθαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς εὐπαρρησίαστον χαλεπύνας, ἐκίλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι, καὶ ριφῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. Πάλιν δὲ προφθάσας ὁ Ἅγιος τὸ τρίτον, ἐπελάβετο τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου, διαρρήδων τὸν ὄλεθρον ἐπισημαίνων αὐτῷ, εἰ μὴ τὰς Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν ἀποδῶ. Ὅθεν ὀργισθεὶς, παρέδωκε Σατορνίνῳ καὶ Βίκτωρι, φυλάξαι τούτο παρακελευσάμενος, μέχρι τῆς ἐν εἰρήνῃ αὐτοῦ ἐπανελεύσεως. Ἐνθα δὲ τὸν Ἅγιον εἶπεν· Εἰ σὺ ἐν εἰρήνῃ ὑποστρέψεις, ἐμοὶ οὐ λελάθηκεν ὁ Θεός· φεύξῃ γὰρ ἐξ ἐναντίας τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ τὴν τῆς βίου καταστροφὴν.

Ἐπεὶ δὲ συνέβαλεν ἐν πολέμῳ, ἠττηθεὶς, ἐν ἀχυρῶνι καταφύγει ἅμα τῷ Πραιποσίτῳ, ὃς τὴν αὐτὴν κακοδοξίαν νοσῶν, αἰεὶ τὸν βασιλέα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἠρέτιζε· καὶ ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν Γόθων πυρὶ παρεδόθησαν. Ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προρρήσει ὁ Ἅγιος καὶ τῇ παρρησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Βασιλίδι πύλει τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διαγωγῶν, πρὸς Κύριον ἐξειδήμησε (*).

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἡρῆθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας· ἐμιμήσω γὰρ ἐν σώματι Ἀγγέλους· αἰδίου τρυφῆς, μέ-

(*). Τὸ παρὸν Συναξάριον, ἑλλίπεις ὄν ἐνταῦθα, εὐρίσκεις αὐτὸ πληρέστερον ἐν τῷ Συναξαριστῇ· κατὰ δὲ τὴν ὅλην ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου, ἔχεις τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Σημειώσον δὲ, ὅτι τὸ Πραιποσίτος, λατινικὸν ὄν (ἐκ τοῦ Praepositus), δηλοῖ τὸν προστατήν, ἡγεμόνα, ἢ καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον.

τοχος ἀνεδείχθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτῖσι θεωρίας, διεσκέδασας δαιμόνων ἐπιθέσεις, καὶ τῆς τέτων πολλοὺς, κακώσεως ἐρρύσω, κράυγαζοντας Ἰσαάκιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γὁ δὲ ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ᾧ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἀναρχον Βασιλέα.

Ανύσακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίωσεν τῶν ἀγῶνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἀφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τῆς αἰῶνας.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτῶνιον· ἐνεδύσω δὲ μάκαρ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς Δείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐντιμον καὶ ὑπέρτατον Ξρόνον, ὑπάρχουσαν τῆ Θεῆ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε
» ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Εδυσ μὲν οἶά περ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμακάρ Ἥλιον, καὶ ὡς ἀκτῖνα τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρστάς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος Ἰσαάκιε γέγονε· καὶ γὰρ ὀσίως ἐν γῆ, ἐπολιτεύσω τούτου προσταγμάτα, καὶ δικαιώματα σοφῆ, τηρήσας ἀλώθητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς ἀνέσπερον.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρῖν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἠνώσας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν δεικνύει· διὸ καὶ θνητῶ, σὲ ἐνίσχυσε σῶματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσκαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ράνισι, τῆς ἀθείας τὸ πῦρ, Μεγαλομάρτυς σβέσας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας, πλουσίως καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμώντων τὸ ἱερόν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.

Ὁ ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς τῶν ἐχθρῶν, οὐκ ἐσαλεύθης ὄλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῶ μοχλῶ, τῶν γενναίων ἀγώνων σε, ὡς εὐπερίτρεπτον τέχης, πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἄδω Μάικαρ σου τοὺς πόνους θερμῶ πόθῳ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Ἀστήρ διαλάμπων θείῳ φωτὶ, τῶ τῆς ἀληθείας, ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγαῖζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σε Ἑρμεία γεραίροντας.

Διόλου τῆ νεύσει τῆ πρὸς Θεόν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφῆ, μαρτύρων ὑπέδυσ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταρράσσωσ ἐνίκησας.

Ὁραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῶ Βασιλεῖ, τῶ ἐπουρανίῳ καὶ τοὺς τούτου, Μάρτυς, εἰς τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.

Μὴ θύσας εἰδωλοῖς Μάικαρ τοὺς σοὺς, ἐθλάσθης ὀδόντας, σιαγόνας τῶν νοητῶν, συνθλάσας λεόντων, καὶ τῆς νίκης, ἀναδησάμενος στέφος ἀμάραντον. Θεοτοκίον.

Ἀγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, σὺν τέτοις δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν Σοφῆ χάριτι, θεολαμπῆς· ὅθεν οἱ ἐν κόσμῳ, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ἀ

Ρώμη θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος Πάνσοφε, τὸν δυνατὸν, χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπείνωσας δράκοντα. Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώττῃ σε, Θεοῦ πανάγιον τέμενος, ὁμολογῶ, Πάναγνε· διὸ με, πάσης ῥῦσαι κολάσεως. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ ἀστέρα μέγιστον, τῆ οἰκουμένη, ὁ Χριστός σε ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τοὺς πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀγώνων σου λάμπησι, Μάρτυς Ἑρμεία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἱ κρονοὶ τῶν αἱμάτων σε, τῆς πολυθείας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τοῖς πιστοῖς δὲ δρόσος ὤφθησαν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Υπεισῆλθες ἀπτόπτος, τὴν πυρακτωθεῖσαν Ἐνδοξε κάμνον, ὡς οἱ Παῖδες δὲ διήμενας, θείκῃ δυνάμει ἀκατάφλεκτος.

Τῆς Τριάδος τῆ χάριτι, Μάρτυς δροσιζόμενος μένεις ἀφλεκτος, τῆς φλογὸς μέσον ἰσταίμενος, ἐν τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Ο χορὸς τῶν Δυναμέων, ἄνωθεν ἐσκοπεῖ τὴν γενναϊότητα, καὶ τῶν πόνων σου τὸ εὐτόνον, ἀθλητὰ Ἑρμεία ἐκπληττόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας· διὰ τοῦτο ὕμνοις σε γεραίρομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε πολλὰς κολάσεις, συντριβὴν εἰργάσω, ἀ-

πωλείας ξοάνων ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο πάντων, τῶν εὐσεβῶν χάριτι θείᾳ, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάικαρ καταπόσει μένεις ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τέτων τὸν πάροχον, μετακυλισθέντα, τῇ σῆ λαμπρᾷ θαυματουργίᾳ; μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Οὐδαμῶς παρετράπησ, στάσεως τῆς κρείττονος Μακαριώτατε, τὸν κρατύνοντά σε, καὶ ζηρίζοντα καὶ κατευθύνοντα, τὰς κινήσεις πάσας, τὰς πρὸς αὐτόν σου γινομένας, προορώμενος γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Νοεράν σε λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφήτης κατεΐδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τὸ λαμπάδιον Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀρρήτῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τῆς πιζῶς σε τιμῶντας πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ολόκληρον πρὸς Θεόν, Παμμακάρ ἔχων τὴν ἔφεισιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμούς, τῆ θείου σου σώματος, ὡσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις χαίρων, τῆς σεφάνης προορώμενος.

Υπέμεινας καρτερῶς, τῶν νεύρων σε τὴν ἀφαίρεισιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκνευρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Στομούμενος τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς δίστομος ἀληθῶς, γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα ἄθεα, ὡς στερόδος ὀπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Θηλάξεις μητροπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα, ἀγκαλαῖς περικρατεῖς, πανάμωμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα· διὰ τοῦτο πίστι, κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» θέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχοι.

Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλη σῶν αἱμάτων, Ἑρμεία τμηθεῖς· ὦ βαφῆς ἀνεκπλύτου!

Maggio.

14

Ἑρμείαν τριακοστῇ ἄορ καταέκτανε πρώτη. ὅστος ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως, ἐν τῇ πόλει Κομάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον, τὴν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκώς, καὶ λευκὴν ἔχων τὴν τρίχα τῷ χρόνῳ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληθεῖς, καὶ Σεβαστιανῷ τῷ Ἄρχοντι προσάχθεις, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τὸ προσώπου τὸ δέσμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζουται. Εἶτα, καμίνου ἀναφθεῖσθεις, μίσον ἐμβαλλεται· καὶ ἀβλαθῆς ἐκ τοῦ πυρός ἐξελθὼν, δηλητηρίοις φαρμάκοις διαφθαρῆναι κελύεται· ἃ καταφαγὼν, καὶ μείνας ἀβλαθῆς, τὸν ταῦτα κεράσασκα πρὸς τὴν πίσιν ἐφέλκεται· ὅς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθέντι λίθῃτι ἐμβαλλεται· εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις κρεμάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν αἰχένα τμηθεῖς, πρὸς Κύριον ἐξειδήμησι.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εἰς Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυναμέμον σωζειν νοὺς εὐθύτητι, ὑπήνεγκας τοὺς πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρᾶντισμῷ τῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεισηλθεις, ἐφλέχθης δὲ ἐδόλωσ, ἀναμέλπων Πανόλθεις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακαρίζει σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὀρώσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέσχε σοι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφῆ, λαμπρῶς ἠγωνισμένῳ.

Θεοτοκίον.

Ωραιοῦθης Παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὠραῖον Χριστὸν κηύσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα· ὅθεν πιστῶς σε αἰεὶ, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

ᾠδὴ η'. Νεκηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, νόμῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς μεγίστοις μάικαρ, καρτερῶν ἀπέλαβες, τὰς ἐν τοῖς ὑψίσοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Οὐ προοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδὲ νέμω σέβας, τοῖς μὴ ἔσιν ἔκραζες θεοῖς Παμμακάρ· ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου, Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προεῖλου, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας, τὰς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος· ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ· ὃν αἰεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἀμαρτίας, ρύσασθαι Παρθένε, ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Γδεῖν κατηξιώθης ἀπολυθεὶς, τῆς σαρκὸς ἀθλόφορε πανεύφημε, τὰ ἀγαθὰ, ἅπερ προητοίμασέ σοι Θεός, καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρὸν· μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε.

Ωραῖόν σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, ἐναθλήσεως ὃν, ὠραιότερον, ὥφθη Σοφὲ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θουμαστοὺς, ἀγγελικῆ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένον περιφανῶς· διὸ καὶ πρὸς ὠραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης σε φαίνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ ἑβρανίῳ ἐστράτευσαι, Μάρτυς σοφὲ, οὗ τῆ

δυναστεία τῆ κραταιᾶ, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Η μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγῆς, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στερόρων, ἐν ἧ παρακαλοῦμέν σε· Ἐχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ἐκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα, τὸν πονηρᾶ, γνώμη γυμνωθέντα θείας σοφῆς, θεογεννητορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταιώμα καὶ τείχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ,

Ψαλλόμενα μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ κατ' ἡμέραν Ἀγίου, καὶ ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς, ἀπὸ τῆς ἡ. τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ὅταν τύχη ἐν αὐταῖς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἡ νηστεία.

Τ Η Ι Η'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τέτο Ἰέμῃ; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπευδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'καίνισας Ἀχραντε, τῷ Δεῖψ Τόκῳ σου, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προσφῆτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἠνίκα ἐσαυρέμενον, ἐβλεψας ἐκυσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τ Η Ι Θ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θειὸν ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀράς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν· χαῖρε, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βστρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυξες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πάσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη; ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρεσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογίζούσης καμίνου, ρύσθεις τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναῖς θιωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξες

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταίρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀναξίκακε Κύριε. Ἡ πῖσως ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστι, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τ Η Κ' Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαίτείσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα τῆς δούλης σου, κράζοντας καὶ λέγοντας· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀορατῶν, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῆ ἐν Σταυρῷ σου Ἰησοῦ ἀνυψώσει, συνανυψώθη τῶν βροτῶν ἢ οὐσία· ἡ δὲ Παρθένος ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων Υἱέμου, δῆμος ὁ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἐπαπολαύσας, ἀναρχε Θεέ; Δόξα τῷ Δεῖψ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

Τ Η ΚΑ' Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου, τῆς Χαρίτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βίατος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, ἔτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· Ἀντὶ στυλῆ πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλιος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνύμφευτέ Παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγενε Παρθενομῆτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεάρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ἐρρύπωμένον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, Θεοκῆτορ ἀγαθὴ, προσασία τῆ κόσμου, ἐκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεὸν, ρύσθηται τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη. Εἶδὲ βούλει, ἀντὶ τοῦ Καθίσματος τῶν Ἀγίων, Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυρῷ, εἶπέ τὸ παρόν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ζηλώσας Ἡλιοῦ, εὐσεβείας τὸν τρόπον, ἀνάκτων εὐσεβῶν, Κωνσταντίνε τὸ κῦδος, Πατέρων συνήθροισας, Θεοφόρων ὁμήγουριν, οἷς ἐσηρίξας, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ εἶψη, ὁμοσίον, Πατρὶ τὸν Λόγον δοξάζειν, καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδῆγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρογάμα, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἢ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιάνθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Δόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θεοτοκίον. Τῶν Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ορος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ σταμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ Δεῖον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν Θεόφρονες,

τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεὸς, σαρκω-
 θείς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσ-
 λημμα, ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τ Η ΚΒ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν
 ἔμμονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν Κύ-
 ριον, τῆς πειρασμῆς κατακοίμισον, τὰ κύματα
 πράϊνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει
 ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον
 Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου,
 ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
 ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασσα ἐπωδύρετο,
 καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε,
 ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ
 θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ
 δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει
 φιλήθρῳπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κεκτημένοι σε πάν-
 τες, προστρέχομεν σεμνή, τῷ ἀγίῳ ναῶ
 σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθε-
 νε· ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας,
 καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς
 σὲ μακαρίζοντας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου!
 ἐβόα ἡ ἀμνὰς καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
 ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ
 τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς
 κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ
 κατακρίνεται;

Τ Η ΚΓ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάντοτε πράττων τὰ ἀτοπα, τὸν ποιητὴν
 μου Θεὸν, παροργίζω ὁ ἀθλιος, καὶ πτοῦ-
 μαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυ-
 ρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων

τὴν ἀγριότητα· ὦν με ἐξάρπασον, Δέσποινα
 πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱὸν, Λόγον καὶ φιλήθρῳ-
 πον, καθικετεύουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων
 ἅπασαν, κτίσιν. ξύλῳ ἀνήρηται, καὶ θανατοῦ-
 σαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα
 ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον,
 τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ
 ἄνθρωπον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Τ Η ΚΔ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Χαῖρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Ἑξαποστειλᾶριον.

Θεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπές Θεο-
 τόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρὸς σου, φῶς
 γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας
 τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Τ Η ΚΕ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
 μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
 Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
 νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν
 ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
 φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
 δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ἦχος β'.

Αἰδέσθετε πύλη, μυσικῶς ἐσφραγισμένη, εὐ-
λογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν,
καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ
διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερ-
μὴ ἀντίληψις, τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ
τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ
πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, κτλ. (ὄρα αὐτό).

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θεοτοκίον. Ὁ ρος Θεοῦ πανάγιον, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΑ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σε ἰκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ καὶ τῷ Προ-
δρόμῳ, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Η ΚΣ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας,
τῷ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυ-
γάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς
πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαιδρυνον, καὶ
ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σε, κατασκήνωσον, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύ-
λῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὑ-
δασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ἐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος
ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπή-
σας μεμνήνηκεν, ὁ μετὰ τόκον παρθένον Μητέρα
σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μό-
νος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομῆτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυαμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ-
μοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τ Η ΚΖ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΣ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Τ Η ΚΗ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Τ Η ΚΘ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΓ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Τ Η Λ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύεσσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'πὶ ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τὸν Υἱόν σου βλέψασα, Παρθενομήτορ καὶ Θεόν, σὺν ὄδυρμοῖς ἀνεκραύγασε· Πῶς ταῦτα πάσχεις, Υἱέ μου καὶ Κύριε;

Τ Η ΛΑ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Ἰῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ε'ν τῷ πελάγει τοῦ βίβη κλυδωνιζόμενος, καὶ ταῖς τῶν ἐναντίων, ῥιπιζόμενος αὔραις, βοῶ σοι Θεοτόκε· Ἰθυγον νῦν, πρὸς λιμένα με εὐδίων, τῆς μετανοίας, τὴν ζαίην τῶν λογισμῶν, εἰς γαλήνην μεταβάλλουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ παρεῶσα τοῦ σῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγεσ θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή· Οἶμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς:

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν Λ'.

Τ Ε Λ Ο Σ.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

